

Dato: 24. marts 2010
Kontor: Lovkontoret
J.nr.: 09/09870
Sagsbeh.: MMI

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven

(Skærpede udvisningsregler, samkøring af registre med henblik på styrket kontrol, reform af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, inddragelse af studieopholdstilladelser ved ulovligt arbejde, skærpede regler om indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter indrejse her i landet og opsættende virkning, m.v.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 785 af 10. august 2009, som ændret ved § 2 i lov nr. 493 af 12. juni 2009 og lov nr. 1511 af 27. december 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 5, 1. pkt., ændres "1 år" til: "3 år".

2. § 9, stk. 18, affattes således:

"Stk. 18. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1 kan kun indgives her i landet, hvis udlændingen har lovligt ophold i medfør af §§ 1-3 a, § 4 b eller § 5, stk. 2, eller i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, og hvis ingen særlige grunde taler herimod. Hvis udlændingen ikke har lovligt ophold, har fået fastsat en udrejsefrist eller har en anden ansøgning om opholdstilladelse under behandling, kan ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1 kun indgives her i landet, hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det. En ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter stk. 1, skal indgives før tilladelsens udløb, for at udlændingen kan anses for at have lovligt ophold, jf. 1. pkt."

3. § 9 a, stk. 4, affattes således:

"Stk. 4. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 1-4 og 6, kan kun indgives her i landet, hvis udlændingen har lovligt ophold i medfør af §§ 1-3 a, § 4 b eller § 5, stk. 2, eller i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, og hvis ingen særlige

grunde taler herimod. En udlænding, som har fået tillagt en anden ansøgning om opholdstilladelse opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, kan også, medmindre særlige grunde taler herimod, indgive ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 1-4 og 6. Hvis udlændingen ikke har lovligt ophold eller har fået fastsat en udrejsefrist, kan ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 1-4 og 6, ikke indgives her i landet. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 5, kan kun indgives af en udlænding, der opholder sig her i landet. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 5, der indgives senere end 7 dage efter, at der er truffet endelig afgørelse om nægtelse af forlængelse eller om inddragelse af udlændingens opholdstilladelse efter §§ 7-9 eller §§ 9 b-9 e, afvises. En ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter stk. 2, skal indgives før tilladelsens udløb, for at udlændingen kan anses for at have lovligt ophold, jf. 1. pkt.”

4. I § 9 b indsættes som stk. 3:

”Stk. 3. Helbredsbetingset opholdstilladelse efter stk. 1 er betinget af, at udlændingen fremlægger nødvendig dokumentation for sine helbredsforhold.”

5. § 9 c, stk. 5, affattes således:

”Stk. 5. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1 og 4 kan kun indgives her i landet, hvis udlændingen har lovligt ophold i medfør af §§ 1-3 a, § 4 b eller § 5, stk. 2, eller i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, og hvis ingen særlige grunde taler herimod. Hvis udlændingen ikke har lovligt ophold, har fået fastsat en udrejsefrist eller har en anden ansøgning om opholdstilladelse under behandling, kan ansøgning efter stk. 4 ikke indgives her i landet. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1 kan i sådanne tilfælde kun indgives, hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det. En ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter stk. 1 eller 4, skal indgives før tilladelsens udløb, for at udlændingen kan anses for at have lovligt ophold, jf. 1. pkt.”

6. § 9 f affattes således:

”§ 9 f. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til

- 1) en udlænding, der her i landet skal virke som religiøs forkynder,
- 2) en udlænding, der her i landet skal virke som missionær, eller
- 3) en udlænding, der her i landet skal virke inden for et religiøst ordenssamfund.

Stk. 2. Opholdstilladelse efter stk. 1 skal betinges af, at udlændingen godtgør at have tilknytning til folkekirken eller et anerkendt eller godkendt trossamfund her i landet. Meddelelse af opholdstilladelse efter stk. 1 er betinget af, at antallet af udlændinge med opholdstilladelse efter stk. 1 inden for trossamfundet står i rimeligt forhold til trossamfundets størrelse.

Stk. 3. Opholdstilladelse efter stk. 1 skal betinges af, at udlændingen godtgør at have en relevant baggrund eller uddannelse for at virke som religiøs forkynder eller missionær eller inden for et religiøst ordenssamfund.

Stk. 4. Opholdstilladelse efter stk. 1 skal betinges af, at ansøgeren inden 6 måneder efter meddelelsen af opholdstilladelsen har bestået en prøve i dansk og danske samfundsforhold. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter regler om prøven, herunder regler om, hvornår prøven anses for bestået, frist for aflæggelse og beståelse af prøven, om udpegning af prøveafholdere, betingelser for at deltage i prøven, opkrævning af gebyr for at deltage i prøven, klagefrister, prøvens indhold og gennemførelse m.v.

Stk. 5. Opholdstilladelse efter stk. 1 skal betinges af, at udlændingen og personer, der meddeles opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til udlændingen, ikke modtager offentlig hjælp til forsørgelse under opholdet her i landet.

Stk. 6. Opholdstilladelse efter stk. 1 kan ikke meddeles, hvis der er grund til at antage, at udlændingen vil udgøre en trussel mod den offentlige tryghed, den offentlige orden, sundheden, sædeligheden eller andres rettigheder og pligter.

Stk. 7. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1 kan kun indgives her i landet, hvis udlændingen har lovligt ophold i medfør af §§ 1-3 a, § 4 b eller § 5, stk. 2, eller i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, og hvis ingen særlige grunde taler herimod. Hvis udlændingen ikke har lovligt ophold, har fået fastsat en udrejsefrist eller har en anden ansøgning om opholdstilladelse under behandling, kan ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1 ikke indgives her i landet. En ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter stk. 1, skal indgives før tilladelsens udløb, for at udlændingen kan anses for at have lovligt ophold, jf. 1. pkt.”

7. § 11 affattes således:

”**§ 11.** Opholdstilladelse efter §§ 7-9 f meddeles med mulighed for varigt ophold eller med henblik på midlertidigt ophold her i landet. Opholdstilladelsen kan tidsbegrænses.

Stk. 2. En tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold forlænges efter ansøgning, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19.

Stk. 3. Medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, kan der efter ansøgning meddeles tidsbegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, der har opnået mindst 100 point efter reglerne i stk. 4-6, heraf 70 point efter stk. 4, 15 point efter stk. 5 og 15 point efter stk. 6, jf. dog stk. 10-12.

Stk. 4. Udlændingen opnår 70 point, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Udlændingen lovligt har boet her i landet i mindst 4 år og i hele denne periode har haft opholdstilladelse efter §§ 7-9 e. Hvis opholdstilladelsen er meddelt efter § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, 1. pkt., på baggrund af ægteskab eller fast samlivsforhold, anses betingelsen i 1. pkt. kun for opfyldt, hvis opholdstilladelsen er meddelt på grundlag af samme ægteskab eller samlivsforhold. En udlænding med opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 4, kan dog ikke meddeles tidsbegrænset opholdstilladelse. Tilsvarende gælder udlændingens familiemedlemmer, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, som følge af den familiemæssige tilknytning.
- 2) Udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.
- 3) Udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13.
- 4) Udlændingen ikke har forfalden gæld til det offentlige, medmindre der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden, og gælden ikke overstiger 100.000 kr.
- 5) Udlændingen ikke i de sidste 3 år forud for indgivelsen af ansøgning om tidsbegrænset opholdstilladelse, og indtil udlændingen vil kunne meddeles tidsbegrænset opholdstilladelse, har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven.

- 6) Udlændingen har underskrevet en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, jf. integrationslovens § 19, stk. 1, 2. pkt., eller på anden vis har tilkendegivet at acceptere indholdet heraf.
- 7) Udlændingen har bestået Prøve i Dansk 2, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.
- 8) Udlændingen har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år forud for indgivelsen af ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles.

Stk. 5. Udlændingen opnår 15 point, hvis udlændingen har bestået en medborgerskabsprøve, jf. integrationslovens § 41 a, eller har udvist aktivt medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i bestyrelser, organisationer m.v.

Stk.6. Udlændingen opnår 15 point, hvis udlændingen

- 1) har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder forud for indgivelsen af ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles,
- 2) har færdiggjort en lang videregående uddannelse, en professionsbacheloruddannelse, en erhvervsakademiuddannelse eller en erhvervsrettet ungdomsuddannelse i Danmark, eller
- 3) har bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Stk. 7. En udlænding, der uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 4, nr. 2 og 3, her i landet er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, kan ikke meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse før efter udløbet af de tidsrum, der er nævnt i § 11 a.

Stk. 8. En ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse kan afvises, hvis ansøgningen ikke er vedlagt de dokumenter eller ikke indeholder de oplysninger, der er nødvendige til bedømmelse af, om tidsubegrænset opholdstilladelse kan meddeles.

Stk. 9. Kommunalbestyrelsen kan uden samtykke fra udlændingen afgive en udtalelse til Udlændingenservice om de af kommunalbestyrelsen bekendte forhold vedrørende den pågældende, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag om forlængelse af en tidsbegrænset opholdstilladelse eller om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse. I tilfælde, hvor udlændingen er meddelt opholdstilladelse som følge af familiemæssig tilknytning til en herboende person, kan kommunalbestyrelsen uden samtykke fra udlændingen og den herboende person afgive en udtalelse til Udlændingenservice om de af kommunalbestyrelsen bekendte forhold vedrørende de pågældende, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag som nævnt i 1. pkt.

Stk. 10. Medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, kan der efter ansøgning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding, som oppebærer dansk folkepension, eller en udlænding over 18 år, der indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse inden det fyldte 19. år, og som har været i uddannelse eller ordinær

fuldtidsbeskæftigelse siden afslutningen af folkeskolen, hvis udlændingen opfylder betingelserne i stk. 4, nr. 1-7, og stk. 5, jf. dog stk. 12.

Stk. 11. Uanset at betingelserne i stk. 3, stk. 4, nr. 1 og nr. 5, 6 og 8, og stk. 5 og 6 ikke er opfyldt, kan der meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, der har et stærkt tilknytningsforhold til Danmark.

Stk. 12. Uanset at betingelserne i stk. 4, nr. 4-8, og i stk. 5 og 6, jf. stk. 3, ikke er opfyldt, kan der meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, hvis betingelserne ikke kan kræves opfyldt, fordi Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, tilsiger det.

Stk. 13. Det beløb, der er angivet i stk. 4, nr. 4, er fastsat i 2010-niveau og reguleres fra og med 2011 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent."

8. § 11 a, stk. 2, affattes således:

"Stk. 2. Ubetinget frihedsstraf er uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 4, nr. 2 og 3, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i følgende tidsrum:

- 1) Ubetinget frihedsstraf i under 6 måneder er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 8 år fra tidspunktet for løsladelse.
- 2) Ubetinget frihedsstraf i 6 måneder eller mere, men under 1 år og 6 måneder, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 12 år fra tidspunktet for løsladelse."

9. I § 11 a, stk. 3, udgår: "nr. 2-5".

10. § 11 a, stk. 4, affattes således:

"Stk. 4. Anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en betinget eller ubetinget frihedsstraf, er uden for de tilfælde, der er nævnt i § 11, stk. 4, nr. 2 og 3, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i følgende tidsrum:

- 1) Dom til behandling, herunder ambulans behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 4 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 6 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 5.
- 2) Dom til anbringelse i hospital, jf. straffelovens §§ 68 og 69, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 8 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 10 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen, jf. stk. 5.
- 3) Dom til forvaring, jf. straffelovens § 68, jf. § 70, og § 70, er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 20 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, jf. stk. 5."

11. § 11 c og § 11 d ophæves.

12. I § 17 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

"*Stk. 2.* Ud over de tilfælde, der er nævnt i *stk. 1*, bortfalder en opholdstilladelse, når en mindreårig udlænding har opholdt sig uden for landet i mere end 3 på hinanden følgende måneder på genopdragsrejse eller andet udlandsophold af negativ betydning for skolegang og integration."

Stk. 2-4 bliver herefter *stk. 3-5*.

13. I § 17, *stk. 2*, der bliver *stk. 3*, indsættes efter "i de i *stk. 1*": "og 2".

14. I § 17, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, indsættes efter "efter *stk. 1*": "og 2".

15. I § 19, *stk. 1*, indsættes som *nr. 10*:

"10) Når en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på at deltage i en uddannelse eller et kursus ved en uddannelsesinstitution her i landet, er idømt eller har vedtaget en bøde eller er tildelt en indenretlig advarsel for at arbejde uden fornøden tilladelse, jf. § 59, *stk. 2*, eller i strid med de betingelser, der er fastsat for en arbejdstilladelse, eller over for Udlændingesservice har erkendt at have arbejdet uden fornøden tilladelse eller i strid med de betingelser, der er fastsat for en arbejdstilladelse, jf. § 60, *stk. 1*."

16. I § 19, *stk. 2, nr. 2*, udgår: "eller".

17. I § 19, *stk. 2, nr. 3*, ændres "udelukke udlændingen fra opholdstilladelse" til: "udelukke udlændingen fra opholdstilladelse, eller".

18. I § 19, *stk. 2*, indsættes som *nr. 4*:

"4) når en udlænding, der har opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, *stk. 1* eller 2, rejser på ferie eller andet korterevarende ophold til det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at udlændingen risikerer forfølgelse omfattet af § 7, og forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer sådan forfølgelse, jf. § 7 og § 8, *stk. 1* og 2. En opholdstilladelse kan indtages efter 1. pkt. indtil 10 år efter det tidspunkt, hvor opholdstilladelsen er meddelt første gang."

19. I § 19, *stk. 6*, ændres "nr. 2-9" til: "nr. 2-10".

20. I § 22, *nr. 6*, ændres "§ 119, *stk. 1* og 2" til: "§ 119, *stk. 1-2* og *stk. 3, 2. pkt.*", efter "§§ 278-283, jf. § 286," indsættes: "§ 279, jf. § 285, når forholdet angår socialt bedrageri,", efter "§ 289," indsættes: "§ 289 a," og efter "§ 290, *stk. 2*," indsættes: "§ 291, *stk. 1*, jf. *stk. 4*,".

21. I § 27, *stk. 1*, ændres "§ 11, *stk. 3, 1. pkt.*, og *stk. 4* og 5" til: "§ 11, *stk. 4, nr. 1*".

22. I § 33, *stk. 3, 1. pkt.*, indsættes efter "hidtil har haft opholdstilladelse": "med mulighed for varigt ophold".

23. § 33, *stk. 3, 4. pkt.*, affattes således:

"Klage over en afgørelse, som ikke er omfattet af 1. pkt., kan kun tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis særlige grunde taler derfor."

24. § 33, stk. 5, 1. pkt., affattes således:

"Stk. 5. Ansøgning om opholdstilladelse, som tillades indgivet her i landet, jf. § 9, stk. 18, § 9 a, stk. 4, § 9 c, stk. 5, og § 9 f, stk. 7, og ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 d tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen."

25. I § 33, stk. 6, indsættes som 1. pkt.:

"Hvis en afgørelse truffet af Udlændingesservice efter § 53 b, stk. 1, indbringes for Folketingets Ombudsmand, har dette ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen."

1. pkt. bliver herefter 2. pkt.

26. I § 44 a indsættes som stk. 11:

"Stk. 11. Udlændingesservice kan med henblik på at kontrollere, at en udlænding overholder betingelserne for opholdstilladelsen, opholdskortet eller registreringsbeviset, eller at en udlænding ikke arbejder eller opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse, samkøre oplysninger fra egne registre med oplysninger fra Det Centrale Personregister, Bygnings- og Boligregisteret og indkomstregisteret."

27. § 44 c affattes således:

"§ 44 c. Kommunalbestyrelsen underretter Udlændingesservice om sager, hvor kommunalbestyrelsen har kendskab til eller begrundet mistanke om, at mindreårige udlændinge har opholdt sig uden for Danmark i mere end 3 måneder på genopdragelsesrejser eller andre udlandsophold af negativ betydning for deres skolegang og integration."

28. I § 46, stk. 2, ændres "§ 11 d" til: "§ 11, stk. 8".

29. I § 46 a ændres "§ 11, stk. 3" til: "§ 11, stk. 3-7, 10 og 12".

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. august 2010, jf. dog stk. 2-9.

Stk. 2. Udlændingelovens § 9, stk. 5, 1. pkt., som ændret ved denne lovs § 1, nr. 1, gælder alene i de tilfælde, hvor der efter lovens ikrafttræden indgives ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1. For udlændinge, der har indgivet ansøgning før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. Udlændingelovens § 9, stk. 18, § 9 a, stk. 4, § 9 b, stk. 3, § 9 c, stk. 5, § 9 f, stk. 7, og § 33, stk. 5, 1. pkt., som affattet og indsat ved denne lovs § 1, nr. 2-6 og 24, gælder alene for udlændinge, der indgiver ansøgning efter lovens ikrafttrædelse. For udlændinge, der har indgivet ansøgning før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. Udlændingelovens § 11, stk. 1-7 og 10 og 12, og 11 § a, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 7-10, finder anvendelse for udlændinge, der fra og med den 26. marts 2010 indgiver

ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse. For udlændinge, der har indgivet ansøgning før den 26. marts 2010, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 5. Udlændingelovens § 17, stk. 2, og § 44 c, som indsat og affattet ved denne lovs § 1, nr. 12 og 27, gælder alene for udlændinge, der efter lovens ikrafttræden udrejser af Danmark og opholder sig uden for landet i mere end 3 måneder på genopdragelsesrejser eller andre udlandsophold af negativ betydning for deres skolegang og integration. For andre udlændinge finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 6. Udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 10, og § 22, nr. 6, som indsat og ændret ved denne lovs § 1, nr. 15 og 20, finder alene anvendelse for lovovertrædelser begået efter lovens ikrafttræden. For lovovertrædelser begået før lovens ikrafttræden finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 7. Udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 18, gælder alene for udlændinge, der efter lovens ikrafttræden rejser til det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at udlændingen risikerer forfølgelse omfattet af § 7.

Stk. 8. Udlændingelovens § 33, stk. 3, 1. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 22, gælder alene for udlændinge, der indgiver klage efter lovens ikrafttrædelse. For udlændinge, der har indgivet klage før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 9. Udlændingelovens § 44 a, stk. 11, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 26, gælder alene for udlændinge, der har modtaget forudgående information om, at en sådan kontrol kan finde sted.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

Indholdsfortegnelse	9
1. Lovforslagets baggrund og indhold	12
2. Skærpede udvisningsregler.....	19
2.1. Gældende ret.....	19
2.1.1. Danmarks internationale forpligtelser.....	20
2.1.1.1. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.....	21
2.1.1.2. Andre internationale forpligtelser.....	22
2.1.1.3. EU-reglerne	23
2.2. Forslag om udvidet udvisningsadgang ved overtrædelse af straffelovens § 279, jf. § 285, når forholdet angår socialt bedrageri, og § 289 a om socialt bedrageri.....	24
2.3. Forslag om udvidet udvisningsadgang ved overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 3	25
2.4. Forslag om udvidet udvisningsadgang ved overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 1, jf. stk. 4.	28
3. Styrkede kontroltiltag.....	29
3.1. Registersamkøring med henblik på kontrol på udlændingeområdet.....	32
3.1.1. Gældende ret.....	32
3.1.2. Forslag om elektronisk samkøring af oplysninger fra udlændingemyndighedernes egne registre med andre myndigheders registre	32
3.1.3. Forholdet til persondataloven	33
3.1.4. Forholdet til EU-retten	35
4. Ændring af reglerne om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse	36
4.1 Gældende regler.....	39
4.2. Forslag om at ændre reglerne om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse	41
4.2.1. Ufravigelige betingelser for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.....	42
4.2.1.1. Opholdskrav	42
4.2.1.2. Kriminalitet.....	44
4.2.1.3. Forfalden gæld til det offentlige.....	46
4.2.1.4. Offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven	47
4.2.1.5. Erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund	48
4.2.1.6. Danskundskaber.....	49
4.2.1.7. Beskæftigelse	50
4.2.1.7.1. Ordinær beskæftigelse.....	51
4.2.1.7.2. Selvstændig erhvervsvirksomhed	52
4.2.2. Betingelser om medborgerskab	52
4.2.2.1. Medborgerskabsprøve	53
4.2.2.2. Aktivt medborgerskab.....	54
4.2.3. Pointsystemets supplerende integrationsrelevante betingelser.....	55
4.2.3.1. Beskæftigelse i mindst 4 år	55

4.2.3.2. Uddannelse	56
4.2.3.3. Danskkundskaber.....	56
4.3 Tidsubegrænset opholdstilladelse til unge udlændinge	57
4.3.1. Gældende regler og praksis	57
4.3.2. Forslag om nye regler for tidsubegrænset opholdstilladelse til unge udlændinge	59
4.4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser	60
4.5. Ikrafttrædelse.....	60
5. Indsats mod studerende, der arbejder ulovligt	61
5.1. Gældende ret.....	61
5.2. Forslag om inddragelse af studieopholdstilladelser ved ulovligt arbejde	62
6. Skærpede regler om indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter indrejse her i landet og opsættende virkning	65
6.1. Indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter indrejse her i landet.....	65
6.1.1. Gældende ret.....	65
6.1.1.1. Familiesammenføring.....	65
6.1.1.2. Familiemæssig tilknytning, au pair, studier, praktik m.v.....	66
6.1.1.3. Religiøse forkyndere m.fl.....	66
6.1.1.4. Beskæftigelse	67
6.1.1.5. Indgivelse af ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse.....	68
6.1.2. Forslag om at skærpe og præcisere adgangen til at indgive ansøgning om opholdstilladelse efter indrejsen her i landet	69
6.1.3. Forslag om at tydeliggøre udlændinges pligt til rettidigt at søge om forlængelse af opholdstilladelsen	71
6.2. Meddelelse af opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen – første instans.....	73
6.2.1. Gældende ret.....	73
6.2.2. Forslag vedrørende meddelelse af opsættende virkning, når ansøgningen tillades indgivet efter indrejsen her i landet	73
6.3. Meddelelse af opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen – klageinstansen	73
6.3.1. Gældende ret.....	73
6.3.2. Forslag om at skærpe ordningen om automatisk opsættende virkning ved klage inden 7 dage.....	74
7. Inddragelse af opholdstilladelse meddelt efter § 7 (asyl) ved ferie i hjemlandet.....	75
7.1. Gældende ret.....	75
7.2. Forslag om også at inddrage tidsubegrænset opholdstilladelse meddelt efter § 7 (asyl) ved ferie i hjemlandet	76
7.3. Danmarks internationale forpligtelser.....	78
8. Kvalitetssikring af lægelige oplysninger i sager om humanitær opholdstilladelse	80
8.1. Gældende regler og praksis om oplysningsgrundlaget i sager om humanitær opholdstilladelse	80
8.2. Indførelse af en liste over nødvendige lægeoplysninger.....	82
8.2.1. Vurdering af lægelig dokumentation efter listen over nødvendige lægelige oplysninger	84
8.2.1.1. Fuldstændig besvarelse af samtlige punkter på listen	84
8.2.1.2. Mangelfuld besvarelse af listens punkter	85
8.3. Lægeoplysninger, der ikke fremstår saglige	85
8.4. Ændring af praksis for vurderingen af mulighederne for behandling i hjemlandet.....	86

8.4.1. International ret og praksis	87
8.4.2. Justering af Integrationsministeriets praksis	90
9. Skærpelse af bortfaldsreglerne ved genopdragelsesrejser og kommunernes pligt til at indberette om genopdragelsesrejser	91
9.1. Forslag om at skærpe bortfaldsreglerne ved genopdragelsesrejser.....	91
9.2 Forslag om at skærpe kommunernes pligt til at indberette genopdragelsesrejser	91
10. Forslag om at skærpe selvforsørgelseskravet for den herboende person ved ægtefællesammenføring.....	93
11. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	93
12. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	95
13. Miljømæssige konsekvenser	95
14. Administrative konsekvenser for borgerne	95
15. Forholdet til EU-retten	95
16. Hørte myndigheder m.v.	95
17. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget	96

1. Lovforslagets baggrund og indhold

Den udlændingepolitik, der blev aftalt mellem regeringen og Dansk Folkeparti i 2002, har virket. Antallet af familiesammenføringer og meddelt asyl er faldet drastisk. Det er vigtigt, at denne politik ikke undergraves af svig og misbrug. Regeringen og Dansk Folkeparti indgik derfor den 6. november 2009 en udlændingeaftale.

Endvidere indgik regeringen og Dansk Folkeparti den 15. marts 2010 en aftale om tidsbegrænset opholdstilladelse og serviceeftersyn af udlændinge- og integrationspolitikken. Formålet med aftalen er, at velintegrerede udlændinge hurtigere kan få tidsbegrænset opholdstilladelse i Danmark, mens det bliver sværere for dårligt integrerede udlændinge at få tidsbegrænset opholdstilladelse i Danmark, fordi betingelserne samlet set skærpes. Regeringen og Dansk Folkeparti er endvidere enige om yderligere at styrke og videreføre den faste og fair udlændingepolitik, og på baggrund af serviceeftersynet er der derfor aftalt en række ændringer af udlændingeloven, der styrker den gældende politik og yderligere styrker integrationen. Aftalen er baseret på en grundlæggende holdning om, at udlændinge selv har et stort ansvar for deres egen og familiens integration i Danmark, og at de udlændinge, der gerne vil integreres i Danmark og viser vilje til at gøre en aktiv indsats og respekterer dansk kultur og demokratiske værdier, kan blive en del af det danske samfund og få tidsbegrænset opholdstilladelse. Det personlige ansvar for egen integration og medborgerskab sættes i fokus.

Aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti indeholder endvidere en række initiativer med henblik på at videreføre en fast og fair udlændingepolitik og for at tilskynde til integration og medborgerskab. Det indgår således i aftalen, at sammenhængen mellem den danske flygtninge- og asylpolitik og indsatsen i flygtningenes nærområder fortsat skal vægtes højt, og at det skal undersøges, om der kan iværksættes yderligere konkrete initiativer bl.a. i form af modtagefaciliteter i hjemlandet til uledsagede mindreårige asylansøgere.

Formålet med dette lovforslag er at gennemføre dele af regeringens aftaler af 6. november 2009 og 15. marts 2010 med Dansk Folkeparti, der kræver ændringer af udlændingeloven.

Det indgår i aftalen af 6. november 2009, at udvisningsreglerne skal skærpes. Misbrug, hvor personer med opholdstilladelse oppebærer sociale ydelser i Danmark, samtidig med at de oppebærer indkomst i udlandet, er ikke acceptabelt. Det foreslås derfor, at der skal være en udvidet adgang til at udvise udlændinge, som idømmes ubetinget frihedsstraf for socialt bedrageri, uanset frihedsstraffens længde og uanset varigheden af udlændingens ophold i Danmark.

Der henvises til afsnit 2.2.

Endvidere finder aftaleparterne, at der skal sættes konsekvent ind over for personer, der medvirker til at optrappe situationer i forbindelse med uroligheder ved at begå hærværk eller forhindre politiet i at udføre deres arbejde. Grov forstyrrelse af den offentlige ro og orden er forsøg på at destabilisere den danske samfundsorden, og det skal mødes med konsekvenser. Regeringen har allerede styrket indsatsen ved at fremsætte lovforslag om at skærpe

straffelovens regler på dette område. Lovforslaget blev vedtaget den 26. november 2009 (Lov nr. 1107 af 1. december 2009), og det foreslås at følge op på den styrkede indsats mod omfattende forstyrrelse af den offentlige orden ved tilsvarende at skærpe udvisningsreglerne. Det foreslås således, at der skal være adgang til at udvise udlændinge, som idømmes ubetinget frihedsstraf efter de nye skærpede regler i straffeloven, uanset frihedsstraffens længde og uanset varigheden af udlændingens ophold i Danmark.

Der henvises til afsnit 2.3 og 2.4.

Det indgår også i regeringens aftale af 6. november 2009 med Dansk Folkeparti, at der skal iværksættes en række kontrolinitiativer med henblik på at imødegå misbrug og snyd med udstedte opholdstilladelser.

Et af kontrolinitiativerne vedrører indførelse af muligheden for at kunne samkøre udlændingemyndighedernes registre med en række andre offentlige myndigheders registre. Det vil yderligere kunne effektivisere og målrette kontrolindsatsen på udlændingeområdet og samtidig styrke mulighederne for at opdage misbrug og snyd.

Det indgår derfor i lovforslaget, at der indføres hjemmel til at samkøre udlændingemyndighedernes registre med Det Centrale Personregister (CPR), Bygnings- og Boligregistret (BBR) og indkomstregisteret. Herved får udlændingemyndighederne et effektivt redskab til at blive bekendt med tilfælde, hvor der er en indikation af, at en udlænding ikke overholder betingelserne for opholdstilladelsen.

Der henvises til afsnit 3.

Det er væsentligt for regeringen at fastholde og styrke de grundlæggende elementer i udlændingepolitikken. Derfor er der foretaget et fornyet serviceeftersyn af udlændingeloven, der både bygger på de gode erfaringer og opnåede resultater og foretager de nødvendige justeringer med både stramninger og lempelser blandt andet som følge af et markant ændret indvandrmønster. Antallet af opholdstilladelser til asylansøgere og familiesammenførte er reduceret til under en tredjedel af niveauet i 2001, mens antallet af tilladelser til arbejde og studier er mere end tredoblet siden 2001.

Den faste og fair udlændingepolitik har gavnet integrationen, der er forbedret markant. Siden 2001 er 55.000 flere indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande kommet i arbejde, og beskæftigelsesfrekvensen er steget fra 45 % til 57 %. Blandt kvinder er beskæftigelsen steget med 80 % siden 2001. Samtidig føler flere indvandrere og efterkommere sig godt integreret i Danmark, der er bedre kontakt mellem danskere og indvandrere, og flere unge er kommet i gang med en uddannelse.

Som led i serviceeftersynet af udlændingeloven er det indgået, at der i endnu højere grad end i dag bør være en klar sammenhæng mellem reglerne om tidsbegrænset opholdstilladelse og udlændinges integration i Danmark.

Der skal således over for den enkelte udlænding sendes et klart signal om, at det forventes, at man selv tager ansvar for at blive integreret, og at det kan have konsekvenser, hvis ikke man aktivt tager del i samfundslivet. Tidsubegrænset opholdstilladelse skal være et udtryk for, at man har opnået en faktisk tilknytning til Danmark gennem konkrete resultater.

Aftalen af 15. marts 2010 mellem regeringen og Dansk Folkeparti er således baseret på det nye princip for at få tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændinge, som er velintegrerede, kan tale dansk og har forståelse for dansk kultur, bidrager til det danske samfund og ikke har ligget det danske samfund til last eller begået kriminalitet, kan få tidsubegrænset opholdstilladelse hurtigere end i dag, nemlig allerede efter 4 år. Omvendt bliver det sværere for dårligt integrerede udlændinge at få tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark. Nogle udlændinge vil formentligt aldrig kunne få tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det foreslås, at reglerne om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ændres grundlæggende, således at meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse knyttes op på et pointsystem, der består af en række ufravigelige betingelser og en række supplerende integrationsrelevante kriterier.

Pointsystemet er udarbejdet med udgangspunkt i, at udlændingen skal kunne fremlægge dokumentation for sine integrationsresultater, før der kan opnås point.

Fastsættelsen af ufravigelige betingelser betyder, at manglende opfyldelse af disse betingelser udelukker udlændingen fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse. De ufravigelige betingelser angår som i dag varigheden af opholdet i Danmark, kriminalitet, gæld til det offentlige, beskæftigelse, dansk kundskaber og underskrivelse af integrationserklæringen. Det skal endvidere være en ufravigelig betingelse for at få tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen ikke har modtaget visse sociale ydelser i en periode inden opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse. Så længe man ikke opfylder betingelserne, vil man ikke kunne få mulighed for at få tidsubegrænset opholdstilladelse.

Herudover indgår det i aftalen af 15. marts 2010, at der skal stilles krav om, at udlændinge, som ønsker at opnå ret til tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark, aktivt har vist vilje til at integrere sig og blive en del af Danmark. Det skal dels være i form af uddannelse, gode dansk kundskaber og fast beskæftigelse, dels gennem handlinger, der udtrykker udlændingens aktive tilslutning til Danmark. Der indføres således en medborgerskabsprøve, der viser udlændingens fortrolighed med danske forhold og dermed graden af udlændingens integration. En anden måde at vise ønske om at indgå i fællesskabet kan være at udvise aktivt medborgerskab gennem f.eks. medlemskab af en skolebestyrelse eller arbejde i en almennyttig organisation.

Pointsystemet er udformet i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention. Udlændinge, der som følge af handicap m.v. ikke er i stand til at opfylde de betingelser, som ellers kræves for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, vil i overensstemmelse med konventionen ikke blive mødt med disse krav.

Der vil kun blive undtaget for de betingelser, som udlændingen grundet sit handicap ikke kan opfylde. Det kan f.eks. være kravet om, at udlændingen skal have været i beskæftigelse i en periode. Andre krav, som ikke relaterer sig til udlændingens handicap, vil skulle opfyldes på lige fod med andre udlændinge. Det drejer sig f.eks. om varigheden af opholdet i Danmark og krav om, at man ikke må have begået kriminalitet af en vis alvor eller have gæld til det offentlige.

Endvidere er ordningen udformet således, at der ses bort fra beskæftigelseskravet med hensyn til udlændinge, der modtager folkepension.

Reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse er ændret flere gange siden 2001. Dette har været nødvendigt for at understøtte regeringens fair og faste udlændingepolitik. Lovændringerne har dog betydet, at reglerne i dag er meget komplicerede at forstå for borgerne og også administrativ tung. Det er derfor også indgået ved fastlæggelsen af den nye ordning om tidsubegrænset opholdstilladelse, at reglerne skal være så enkle som muligt.

Der henvises til afsnit 4.

Der har i praksis været tilfælde, hvor udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse med det formål at studere her i landet, har arbejdet i et omfang, der overstiger det tilladte, dvs. arbejdet ulovligt. Udlændingeloven giver allerede mulighed for, at en udlænding, der arbejder ulovligt, kan udvises, hvis de idømmes frihedsstraf. De tilfælde, der er set, har imidlertid vist et behov for at skærpe reglerne, således at det også får konsekvenser for opholdstilladelsen i tilfælde, hvor forholdet ikke resulterer i en frihedsstraf

Det indgår således i aftalen af 15. marts 2010, at en studieopholdstilladelse fremover også skal kunne inddrages i tilfælde, hvor en udenlandsk studerende er idømt eller har vedtaget en bøde for ulovligt arbejde, er blevet tildelt en indenretlig advarsel for at arbejde ulovligt eller over for Udlændingesservice har erkendt at have arbejdet ulovligt.

Der henvises til afsnit 5.

Der har været tilfælde, hvor afviste asylansøgere, som har nægtet at udrejse frivilligt, har forsøgt at forlænge deres ophold her i landet ved at indgive ubegrundede ansøgninger om opholdstilladelse med henblik på beskæftigelse.

Det indgår derfor i regeringens aftale af 15. marts 2010 med Dansk Folkeparti, at reglerne om indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter indrejse her i landet skal indrettes således, at udlændinge med lovligt ophold kan indgive ansøgning, mens udlændinge, som forsøger at misbruge reglerne, skal afskæres fra at indgive ansøgning. Reglerne om adgangen til at indgive ansøgning om opholdstilladelse efter indrejsen skal skærpes på nogle punkter. Der er også behov for at præcisere reglerne på dette område. Det samme gælder reglerne om, i hvilke tilfælde en ansøgning, der tillades indgivet her i landet, har opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen.

Det foreslås således blandt andet, at det tydeligt kommer til at fremgå af udlændingeloven, at udlændinge, der har fået afslag på en ansøgning om opholdstilladelse, og som opholder sig ulovligt her i landet, kun helt undtagelsesvist kan indgive en ny ansøgning om opholdstilladelse. Det samme skal gælde for udlændinge, der har fået fastsat en frist for udrejse – og således har pligt til at udrejse af Danmark – og som vil søge om opholdstilladelse, samt for udlændinge, der i forvejen har en ansøgning om opholdstilladelse under behandling. Ansøgning om opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse skal dog fortsat kunne indgives af udlændinge, der har indgivet en anden ansøgning om opholdstilladelse, hvis ansøgningen er tillagt opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen.

De foreslåede regler kan modvirke, at udlændinge forsøger at forlænge deres ophold i Danmark, uden at der er grundlag herfor, og at udlændinge opholder sig i Danmark under en sagsbehandling, der munder ud i en konstatering af, at betingelserne for opholdstilladelse ikke er opfyldt.

De foreslåede skærper og præciseringer i udlændingeloven gælder i overensstemmelse med aftalen af 15. marts 2010 også for allerede meddelte opholdstilladelser, der ønskes forlænget. Hvis en udlænding ikke rettidigt søger om forlængelse af sin opholdstilladelse, vil udlændingen ikke have lovligt ophold i Danmark, når tilladelsen udløber. Det foreslås, at dette direkte kommer til at fremgå i udlændingeloven. På den måde understreges det, at udlændinge selv har ansvaret for at overholde fristen.

I tilknytning til disse regler indgår det i aftalen af 15. marts 2010, at der skal ske en opstramning af reglerne om, i hvilke tilfælde en ansøgning, der tillades indgivet her i landet, har opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen.

Det foreslås, at de ansøgninger, der tillades indgivet her i landet efter de nye skærpede regler, kan tillægges opsættende virkning.

Der henvises til afsnit 6.1 og 6.2.

I dag har udlændinge, som har haft en opholdstilladelse, der inddrages, f.eks. fordi grundlaget ikke længere er til stede, ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort, hvis afgørelsen påklages inden 7 dage. Det gælder ikke kun udlændinge, der har opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold – f.eks. udlændinge, der er familiesammenførte – men også udlændinge, der kun har haft opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, f.eks. studerende.

Udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, er tiltænkt at have ophold i Danmark i en begrænset periode, og kun så længe betingelserne for opholdstilladelsen er opfyldt.

Det indgår i regeringens aftale af 15. marts 2010 med Dansk Folkeparti, at udlændinge, der kun har haft opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, ikke automatisk skal have ret til at opholde sig her i landet ved at klage.

Det indgår derfor i lovforslaget at afskære denne mulighed. Der vil fortsat være mulighed for at tillægge en klage opsættende virkning, hvis der konkret er grund hertil.

Der henvises til afsnit 6.3.

Det er efter regeringens opfattelse uacceptabelt, at udlændinge, der er meddelt asyl i Danmark, rejser tilbage til deres hjemland på ferie, når de over for de danske myndigheder har oplyst, at de risikerer forfølgelse ved en tilbagevenden til hjemlandet. Dette gælder, uanset om udlændingen har en tidsbegrænset eller en tidsubegrænset opholdstilladelse.

Som aftalt mellem regeringen og Dansk Folkeparti den 15. marts 2010 foreslås det derfor, at en opholdstilladelse skal kunne inddrages, hvis en udlænding, der er meddelt asyl, tager tilbage til hjemlandet på ferie eller andet korterevarende ophold, og forholdene har ændret sig sådan, at den pågældende ikke risikerer forfølgelse. Det gælder ikke alene, når opholdstilladelsen er meddelt tidsbegrænset, men også i de tilfælde, hvor udlændingen har fået tidsubegrænset opholdstilladelse. En opholdstilladelse vil kunne inddrages i 10 år regnet fra meddelelsen af opholdstilladelsen

Det vil fortsat være muligt for flygtninge at rejse tilbage til hjemlandet for at undersøge mulighederne for repatriering.

Den nye ordning vil blive administreret i overensstemmelse med Flygtningekonventionens regler om ophør af flygtningestatus og Danmarks internationale forpligtelser i øvrigt.

Der henvises til afsnit 7.

Efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, kan der efter ansøgning gives helbredsbetings humanitær opholdstilladelse til en asylansøger, der lider af en behandlingskrævende fysisk eller psykisk sygdom af meget alvorlig karakter og ikke har mulighed for at modtage den fornødne sundhedsbehandling i hjemlandet.

Ansøgning om humanitær opholdstilladelse indgives direkte til Integrationsministeriet og behandles således kun i én instans. Grundlaget for ministeriets sagsbehandling udgøres af lægelige oplysninger om den enkelte ansøgers helbredsforhold, som ansøgeren fremlægger. Ministeriet lægger normalt disse oplysninger uprøvet til grund og foretager alene en juridisk bedømmelse af, om betingelserne for helbredsbetings humanitær opholdstilladelse er opfyldt. Kvaliteten af de lægelige oplysninger er derfor af afgørende betydning.

Erfaringerne fra en række konkrete enkeltsager har imidlertid vist, at langt fra alle lægelige oplysninger er lige velegnede til at udgøre oplysningsgrundlaget i sager om humanitær opholdstilladelse. Dette skyldes bl.a., at ikke alle de nødvendige informationer, herunder om f.eks. diagnose og behandlingsbehov, altid fremgår af de fremlagte oplysninger. Det er endvidere forekommet, at ministeriet har måttet afvise en lægeerklæring på baggrund af, at en læge har engageret sig personligt i en konkret sag, og der derfor har kunnet rejses tvivl om, hvorvidt erklæringen var udtryk for en uvildig bedømmelse af ansøgerens helbredstilstand. I

praksis opstår der ofte behov for at indhente nye eller supplerende oplysninger, hvilket forlænger sagsbehandlingstiden.

Det fremgår af aftalen af 15. marts 2010, at regeringen og Dansk Folkeparti er enige om, at der er behov for at styrke og kvalitetssikre afgørelsesgrundlaget i sager om humanitær opholdstilladelse, og at der samtidig er behov for at iværksætte tiltag med henblik på at sikre en mere effektiv sagsbehandling, herunder i forhold til at nedbringe sagsbehandlingstiden.

Som led heri foreslås det at præcisere den pligt til at fremlægge nødvendige lægeoplysninger, der allerede i dag påhviler ansøgere om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse. Det foreslås således at indføre en liste over de oplysninger, der almindeligvis er nødvendige for Integrationsministeriets bedømmelse af, om betingelserne for en helbredsbetings humanitær opholdstilladelse er opfyldt. Formålet med listen er at tydeliggøre over for ansøgere og læger, hvilke specifikke oplysninger der er nødvendige for ministeriets bedømmelse af sagen. Samtidig er det hensigten at sikre, at ministeriet på så tidligt et tidspunkt i sagsbehandlingen som muligt modtager alle disse oplysninger. Det vil gøre sagsbehandlingen mere effektiv og forkorte sagsbehandlingstiden. Listen er tilsigtet en vejledende funktion over for de læger, der udfærdiger dokumentationen for ansøgerne i disse sager, fordi listen vil gøre det klart over for lægerne, hvilke specifikke lægefaglige oplysninger ministeriet har behov for. Dermed vil lægerne få bedre mulighed for at målrette deres sagkyndige udtalelser mod ministeriets sagsbehandling. Risikoen for, at lægeoplysninger ikke fremstår objektive, forventes ligeledes minimeret herved.

Hvis en ansøger fremlægger lægelig dokumentation, der indeholder oplysninger om alle de punkter, der fremgår af listen, vil sagen normalt være tilstrækkeligt oplyst til, at ministeriet kan træffe afgørelse. Modsat vil ansøgninger om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse som i dag blive afslået, hvis ansøgeren ikke fremlægger nødvendig dokumentation for sine helbredsforhold. I sådanne tilfælde vil Integrationsministeriet som hidtil foretage en konkret vurdering af, om de fremlagte oplysninger udgør et tilstrækkeligt afgørelsesgrundlag i sagen. Om dette er tilfældet vil afhænge af, om de fremlagte lægeoplysninger belyser udlændingens helbredsforhold i nødvendigt omfang. Sager, hvor der – uanset at ikke alle punkterne på listen er besvaret – er nødvendig dokumentation for, at sygdomskriteriet er opfyldt, vil fortsat kunne afgøres på det foreliggende grundlag. Det samme gælder udokumenterede ansøgninger, og ansøgninger, hvor der ikke foreligger oplysninger i sagen, der indikerer, at ansøgeren lider af en alvorlig sygdom.

Der henvises til afsnit 8.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag til en styrkelse af indsatsen mod genopdragelsesrejser.

I dag kan en opholdstilladelse tidligst bortfalde efter mere end 6 måneders udlandsophold, hvis udlændingen fortsat har bopæl i Danmark.

Også genopdragelsesrejser af kortere varighed kan have alvorlige konsekvenser for det enkelte barn og dets integration i Danmark.

Det foreslås derfor i overensstemmelse med aftalen af 15. marts 2010, at en opholdstilladelse allerede bortfalder ved mere end 3 måneders ophold i udlandet, hvis der er tale om en genopdragelsesrejse.

I tilknytning hertil foreslås det, at kommunernes pligt til at indberette til Udlændingesservice efter 6 måneder, hvis et barn er sendt på genopdragelsesrejse, allerede indtræder, når et barn har været uden for Danmark i mere end 3 måneder.

Der henvises til afsnit 9.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag til en skærpelse af selvforsørgelsespligten for den herboende person ved ægtefællesammenføring.

I dag er et krav for opnåelse af ægtefællesammenføring, at den herboende person ikke har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven i 1 år forud for meddelelse af ægtefællesammenføring.

Af hensyn til familiens mulighed for at blive integreret i Danmark, er det vigtigt, at familien så vidt muligt er selvforsørgende, og det indgår derfor i aftalen af 15. marts 2010, at meddelelse af ægtefællesammenføring fremover betinges af, at den herboende ikke har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven i 3 år forud for afgørelsen om ægtefællesammenføring.

Der henvises til afsnit 10.

Endelig indeholder lovforslaget enkelte konsekvensændringer af de nævnte forslag og tekniske ændringer.

2. Skærpede udvisningsregler

2.1. Gældende ret

Udlændinge, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år – 8 år hvis der er tale om udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl) – kan udvises, hvis de idømmes ubetinget frihedsstraf for bestemte straffelovsovertrædelser. Det gælder uanset frihedsstraffens længde og varigheden af udlændingens ophold i Danmark, jf. udlændingelovens § 22, nr. 4-8. I andre tilfælde kan de udvises, hvis de idømmes ubetinget straf af mindst 3 års fængsel eller mindst 1 års fængsel for flere strafbare forhold eller tidligere har fået en ubetinget frihedsstraf, jf. udlændingelovens § 22, nr. 1-3.

Udlændinge, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år kan endvidere udvises, hvis de idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller af mindst 6 måneders fængsel for flere strafbare forhold eller tidligere har fået en ubetinget frihedsstraf, jf. udlændingelovens § 23, nr. 1, nr. 2-3.

Andre udlændinge, dvs. udlændinge som ikke har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år, kan herudover udvises, hvis de idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf, jf. udlændingelovens § 24, nr. 2.

Med fængselsstraf sidestilles anden strafferetlig retsfølge, som indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, f. eks. dom til forvaring, dom til anbringelse i hospital for sindslidende og ungdomssanktion.

Ved en afgørelse om udvisning skal det altid vurderes, om udvisning må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af de hensyn der er nævnt i udlændingelovens § 26, stk. 1. Det drejer sig bl.a. om udlændingens tilknytning til henholdsvis Danmark og hjemlandet.

Ved udvisning efter de særlige udvisningsregler i udlændingelovens § 22, nr. 4-8, skal disse hensyn tale afgørende imod udvisning, for at udvisning ikke skal finde sted, jf. § 26, stk. 2.

Udlændingelovens § 26, stk. 2, indebærer, at de opregnede hensyn kun undtagelsesvis skal føre til at undlade udvisning, hvis udlændingen har begået en af de kriminalitetsformer, som er nævnt i § 22, nr. 4-8. Der vil herefter ved idømmelse af en ubetinget frihedsstraf for en af de kriminalitetsformer, der er nævnt i udlændingelovens § 22, nr. 4-8, som udgangspunkt ske udvisning. Kun særlige forhold, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1, vil kunne føre til, at udvisning undlades. Om der foreligger sådanne særlige forhold, afhænger af en konkret afvejning af på den ene side arten og grovheden af den begåede kriminalitet og på den anden side styrken af de hensyn, der er nævnt i udlændingelovens § 26, stk. 1.

Udlændingelovens § 26, stk. 2, skal anvendes i overensstemmelse med danske myndigheders forpligtelser til i forbindelse med en afgørelse om udvisning at inddrage hensyn, der følger af Danmarks internationale forpligtelser, herunder bl.a. artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Ved en afgørelse om udvisning ved dom, navnlig efter udlændingelovens § 22, nr. 4-8, skal der lægges vægt på, om udvisning må anses for særlig påkrævet på grund af grovheden af den begåede kriminalitet, længden af den idømte frihedsstraf, den fare, skade eller krænkelse, der var forbundet med den begåede kriminalitet, tidligere domme for strafbart forhold, eller at kriminaliteten er begået af flere i forening, jf. § 24 a.

2.1.1. Danmarks internationale forpligtelser

Udvisning kan ikke finde sted, hvis det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. I den forbindelse er Den Europæiske Menneskerettighedskonvention med tilhørende tillægsprotokoller særlig relevant. FN's Torturkonvention, FN's Flygtningekonvention, FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder og FN's konvention om barnets rettigheder indeholder ligeledes relevante bestemmelser på dette område. Der gælder særlige regler for EU-borgere og deres familiemedlemmer som følge af retten til fri bevægelighed inden for EU.

2.1.1.1. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) indeholder ikke regler, der direkte tager sigte på at regulere medlemsstaternes adgang til at udvise udlændinge på grund af et strafbart forhold. Nogle af konventionens bestemmelser har dog betydning i den forbindelse, navnlig EMRK artikel 3 og 8.

Efter EMRK artikel 3 må ingen underkastes tortur og ej heller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Bestemmelsen er absolut og tillader ikke nogen undtagelser. En udlænding kan således aldrig udsendes til et land, hvor den pågældende må antages at blive behandlet i strid med artikel 3.

Efter EMRK artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for blandt andet sit privat- og familieliv. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder, jf. artikel 8, stk. 2.

I det omfang, der med en konkret afgørelse om udvisning foretages indgreb i udlændingens privat- og familieliv, skal staten påvise, at betingelserne for indgrebet er opfyldt, jf. artikel 8, stk. 2.

Det følger af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, at indgreb i udlændingens privat- og familieliv skal stå i rimeligt forhold til de formål, indgrebet (udvisningen) skal varetage. Denne proportionalitetsafvejning foretages på baggrund af en samlet og konkret vurdering af en række elementer.

I proportionalitetsafvejningen indgår bl.a. udlændingens tilknytning til opholdslandet, herunder opholdstiden, alderen på indrejsetidspunktet, familieforhold i opholdslandet, herunder om udlændingen har ægtefælle/samlever og børn, samt øvrige tilknytningsfaktorer i form af arbejde, uddannelse m.v. Det indgår også i vurderingen, om udlændingen har undladt at søge statsborgerskab.

Endvidere indgår udlændingens tilknytning til sit oprindelsesland ud over det formelle statsborgerskab, herunder bopælstid dér før udrejsen til det aktuelle opholdsland, senere ophold og besøg i oprindelseslandet samt disses varighed og karakter, udlændingens værnepligtsforhold, om udlændingen taler sproget, er fortrolig med kulturen og eventuelt har fået en uddannelse dér, om der findes familiemedlemmer og i så fald den faktiske tilknytning til disse samt anden form for tilknytning til personer i oprindelseslandet.

Herudover indgår elementer som karakteren af den begåede kriminalitet, længden af den idømte straf samt tidligere straffe og påstande om udvisning.

Endelig indgår spørgsmålet om længden af indrejseforbuddet i proportionalitetsafvejningen.

Det helt centrale i sager, hvor udlændingen er født i opholdslandet eller kommet dertil som barn, er spørgsmålet om tilknytningen til oprindelseslandet (statsborgerlandet). Har udlændingen ingen tilknytning hertil, kan en udvisning indebære en krænkelse af EMRK artikel 8.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol synes gennem de seneste års praksis at acceptere udvisning, selvom en udlænding er opvokset i opholdsstaten og har opholdt sig der det meste af sit liv, hvis den pågældende ikke har mistet enhver forbindelse eller tilknytning til oprindelseslandet f.eks. ved at opretholde blot et vist kendskab til kulturen og sproget eller have en vis social eller familiemæssig tilknytning til dette land, forudsat vedkommende er fundet skyldig i grovere kriminalitet og ikke har stiftet egen familie (børn) i udvisningslandet, inden afgørelsen om udvisning blev truffet.

I sager, hvor udlændingen har ægtefælle og børn, der bor i opholdsstaten, er det afgørende, om der er åbenbare og uoverstigelige hindringer for at udøve familielivet et andet sted. Hvis dette er tilfældet, kan en udvisning af udlændingen – afhængig af den begåede kriminalitets grovhed – udgøre en krænkelse af EMRK artikel 8.

EMRK's tillægsprotokoller indeholder også bestemmelser, der kan have betydning for medlemsstaternes nationale udvisningsregler.

Artikel 3 i EMRK's tillægsprotokol 4 indeholder et forbud mod udvisning af egne statsborgere. Tillægsprotokollens artikel 4 indeholder et forbud mod kollektiv udvisning af udlændinge, og tillægsprotokol 6 indeholder et forbud mod at udlevere/udsende til en stat, der anvender dødsstraf.

Artikel 1 i EMRK's tillægsprotokol 7 indeholder en bestemmelse om, at en udlænding, der lovligt er bosiddende i en stats territorium, ikke kan udvises derfra, medmindre dette sker i medfør af en beslutning truffet i overensstemmelse med loven. Den pågældende skal have a) adgang til at fremkomme med sine bemærkninger mod udvisningen, b) at få sagen prøvet på ny, og c) med henblik herpå at være repræsenteret over for den kompetente myndighed eller en person eller personer udpeget af denne myndighed. En udlænding kan dog udvises inden udøvelsen af de a)-c) nævnte rettigheder, når dette er nødvendigt af hensyn til den offentlige orden eller begrundet i hensynet til den nationale sikkerhed.

2.1.1.2. Andre internationale forpligtelser

FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder indeholder i artikel 12 et forbud mod vilkårlig nægtelse af retten til indrejse i eget land og i artikel 13 et krav om individuel prøvelse af en udlændings udvisningssag. Artikel 7 indeholder et forbud mod tortur samt anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Artikel 17 og artikel 23 beskytter retten til respekt for blandt andet familielivet.

FN's Torturkonventions artikel 3 indeholder et forbud mod at udvise til en stat, hvor der er vægtige grunde til at antage, at den pågældende vil være i fare for at blive underkastet tortur.

Efter FN's Flygtningekonventions artikel 32 må en flygtning, der lovligt befinder sig på en medlemsstats område, ikke udvises, undtagen af hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige orden. Artikel 33 indeholder et forbud mod udvisning og afvisning af en flygtning til sådanne områder, hvor vedkommendes liv eller frihed ville være truet på grund af hans race, religion, nationalitet, hans tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller hans politiske anskuelser. Bestemmelsen kan dog ikke påberåbes af en flygtning, som med rimelig grund må anses for en fare for det lands sikkerhed, i hvilket han befinder sig, eller som efter en endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet i det pågældende land.

Efter artikel 3, stk. 1, i FN's Børnekonvention skal barnets tarv komme i første række i alle foranstaltninger vedrørende børn, hvad enten disse udøves af offentlige eller private institutioner for social velfærd, domstole, forvaltningsmyndigheder eller lovgivende organer. Efter artikel 9, stk. 3, skal deltagerstaterne respektere retten for et barn, der er adskilt fra den ene eller begge forældre, til at opretholde regelmæssig personlig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre, undtagen hvis dette strider mod barnets tarv. Ved adskillelse som følge af blandt andet udvisning påhviler der deltagerstaten en række forpligtelser med henblik på at give oplysninger om det fraværende familiemedlems opholdssted, jf. artikel 9, stk. 4.

Især for så vidt angår Flygtningekonventionen og Børnekonventionen foreligger der ikke så omfattende og præcise fortolkningsbidrag som med hensyn til EMRK, der nærmere angiver rækkevidden af de nævnte bestemmelser i forhold til staternes mulighed for at udvise udlændinge. Praksis ved FN's Torturkomité og Menneskerettighedskomité indeholder dog nogen vejledning om fortolkningen af Torturkonventionen og Konventionen om Borgerlige og Politiske Rettigheder.

2.1.1.3. EU-reglerne

En EU-borger og dennes familiemedlemmer, uanset nationalitet, kan efter EU-reglerne udvises, hvis hensyn til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed tilsiger dette. Direktiv 2004/38/EF, kapitel VI, artikel 27-33, indeholder nærmere regler om medlemsstaternes muligheder for at begrænse EU-borgeres ret til indrejse og ophold af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed.

En EU-borger og dennes familiemedlemmer, der har tidsubegrænset ophold i værtsmedlemsstaten, nyder en øget beskyttelse mod udvisning og kan kun udsendes som følge af alvorlige hensyn til den offentlige orden og sikkerhed. EU-borgere, der har haft fast ophold i mere end ti år, og børn kan kun udsendes, når det er bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed.

Ifølge direktivet skal foranstaltningerne være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende støttes på den pågældendes personlige forhold. Straffedomme alene kan ikke uden videre begrunde disse foranstaltninger.

Det følger af EU-domstolens retspraksis, at den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører grundlæggende samfundsinteresser. Begrundelser, der ikke vedrører den individuelle sag, eller som har generel præventiv karakter, må ikke anvendes. Endvidere må tidligere straffedomme kun tages i betragtning, hvis de omstændigheder, der førte til den pågældende dom, er udtryk for en personlig adfærd, der indebærer en aktuel trussel mod den offentlige orden.

Før der træffes afgørelse om udsendelse med begrundelse i den offentlige orden eller sikkerhed, skal der endvidere tages hensyn til varigheden af den pågældendes ophold, den pågældendes alder, helbredstilstand, familiemæssige og økonomiske situation, samt sociale og kulturelle integration i værtsmedlemsstaten og tilknytning til hjemlandet.

Af fast praksis fra EU-domstolen fremgår det, at undtagelsesbestemmelser til den fri bevægelighed om den offentlige orden skal fortolkes snævert.

2.2. Forslag om udvidet udvisningsadgang ved overtrædelse af straffelovens § 279, jf. § 285, når forholdet angår socialt bedrageri, og § 289 a om socialt bedrageri

For bedrageri efter straffelovens § 279 straffes den, som – for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding – ved retsstridigt at fremkalde, bestyrke eller udnytte en vildfarelse bestemmer en anden til en handling eller undladelse, hvorved der påføres denne eller nogen, for hvem handlingen eller undladelsen bliver afgørende, et formuetab. Straffen er fængsel i op til 1 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 285. Straffen kan stige til fængsel i op til 8 år i tilfælde af særlig grov beskaffenhed, navnlig på grund af udførelsesmåden, eller fordi forbrydelsen er udført af flere i forening, eller som følge af omfanget af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået, jf. straffelovens § 286. Efter straffelovens § 289 a straffes bl.a. den, der til brug for afgørelser om udbetaling af tilskud eller støtte giver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger med forset til at opnå uberettiget udbetaling, med fængsel op til 1 år og 6 måneder. Særlige grove tilfælde straffes efter straffelovens § 289, der omhandler særlige grove overtrædelser af skatte-, told-, afgifts- eller tilskudslovgivningen samt § 289 a. Straffen er fængsel i op til 8 år.

Det indgår i aftalen af 6. november 2009 mellem regeringen og Dansk Folkeparti, at der er behov for stramninger for bl.a. i højere grad at dæmme op for misbrug. De tilfælde, hvor personer med opholdstilladelse f.eks. oppebærer indkomst i udlandet samtidig med, at de oppebærer sociale ydelser i Danmark, skal være omfattet af den særlige lette adgang til udvisning i udlændingelovens § 22, nr. 6. Hvis en udlænding idømmes ubetinget frihedsstraf for socialt bedrageri, skal der altid kunne ske udvisning med indrejseforbud.

Socialt bedrageri straffes efter straffelovens § 279 eller § 289 a.

Bestemmelserne i straffelovens § 279 og § 289 a vedrører både den, der handler aktivt ved at afgive urigtige eller vildledende oplysninger, samt den, der forholder sig passivt ved at fortie oplysninger eller ved at undlade at opfylde en oplysningspligt.

I begge tilfælde er det efter bestemmelserne et krav, at den pågældende har forsæt til at unddrage sig eller andre betaling eller har forsæt til at opnå uberettiget udbetaling til sig selv eller andre.

Tilfælde, hvor en person forsættligt undlader at oplyse, at den pågældende oppebærer sociale ydelser i Danmark, samtidig med at personen oppebærer indkomst i udlandet, vil således kunne straffes efter straffelovens § 279 eller § 289 a.

Er der ikke tale om forsæt, kan personen ikke straffes efter straffelovens regler, men vil eventuelt kunne straffes med bøde efter retssikkerhedslovens § 12 b, hvis der foreligger grov uagtsomhed, og hvis der er tale om en sag, der er omfattet af retssikkerhedsloven, f.eks. en sag vedrørende udbetaling af ydelser efter serviceloven eller lov om aktiv socialpolitik.

Grove tilfælde af socialt bedrageri efter straffelovens § 279, jf. § 286, eller efter § 289 a, jf. § 289, er allerede i dag omfattet af den særlige udvisningsregel i udlændingelovens § 22, nr. 6, hvilket indebærer, at udlændinge, der idømmes ubetinget frihedsstraf herfor, kan udvises uanset straffens længde og varigheden af udlændingens ophold i Danmark.

Straffelovens § 279, jf. § 285, og § 289 a er derimod ikke omfattet af udlændingelovens § 22, nr. 6. Det betyder, at udlændinge med langvarigt ophold i Danmark normalt ikke vil kunne udvises som følge af overtrædelse af disse bestemmelser.

Det foreslås derfor, at ubetinget frihedsstraf for overtrædelse af straffelovens § 279, jf. § 285, når der er tale om socialt bedrageri, og for overtrædelse af straffelovens § 289 a skal kunne føre til udvisning, uanset frihedsstraffens længde og varigheden af udlændingens ophold i Danmark.

Efter lovforslaget vil udgangspunktet være, at der skal ske udvisning i disse tilfælde.

Det skal dog altid ved en afgørelse om udvisning vurderes, om udvisningen er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, og om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af de hensyn, der er nævnt i udlændingelovens § 26, stk. 1. Ved udvisning efter de særlige udvisningsregler i udlændingelovens § 22, nr. 4-8, skal disse hensyn tale afgørende imod udvisning, for at udvisning ikke skal finde sted, jf. § 26, stk. 2. Der henvises til afsnit 2.1. og 2.1.1.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20.

2.3. Forslag om udvidet udvisningsadgang ved overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 3

Efter straffelovens § 119, stk. 1, straffes den, som med vold eller trussel om vold overfalder nogen, som det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, under udførelsen

af tjenesten eller hvervet eller i anledning af samme, eller som på lige måde søger at hindre en sådan person i at foretage en lovlig tjenestehandling eller at tvinge vedkommende til at foretage en tjenestehandling. Strafferammen er bøde eller fængsel indtil 8 år.

På samme måde straffes den, som, uden at forholdet falder ind under stk. 1, fremsætter trusler om vold, om frihedsberøvelse eller om sigtelse for strafbart eller ærerørigt forhold mod nogen, der af det offentlige er tillagt domsmyndighed eller myndighed til at træffe afgørelse vedrørende retsforhold eller vedrørende håndhævelse af statens straffemyndighed, i anledning af udførelsen af tjenesten eller hvervet, eller som på lige måde søger at hindre en sådan person i at foretage en lovlig tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en tjenestehandling, jf. straffelovens § 119, stk. 2.

Efter straffelovens § 119, stk. 3, 1. pkt., straffes den, der ellers lægger de nævnte personer hindringer i vejen for udførelsen af deres tjeneste eller hverv, med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Både straffelovens § 119, stk. 1 og 3, omfatter tilfælde, hvor der lægges hindringer i vejen for udførelsen af offentlig tjeneste eller hverv. Forskellen mellem de to bestemmelser er, at straffelovens § 119, stk. 1, gælder, når der anvendes vold eller trussel om vold for at hindre udførelsen af tjenesten eller hvervet, mens § 119, stk. 3, omfatter tilfælde, hvor gerningsmanden på anden måde end ved vold eller trussel om vold lægger hindringer i vejen for udførelsen af tjenesten eller hvervet.

Straffelovens § 119, stk. 3, kan omfatte en række meget forskellige situationer, herunder tilfælde, hvor en gruppe personer med vejspærringer eller lignende forsøger at hindre politi eller redningsmandskab i at komme frem eller tilbage.

Regeringen fremsatte den 29. oktober 2009 nr. L 49 om ændring af straffeloven og lov om politiets virksomhed (Styrket indsats mod omfattende forstyrrelse af den offentlige orden m.v.). Lovforslaget, der blev vedtaget den 26. november 2009 (Lov nr. 1107 af 1. december 2009), betyder, at

det ved fastsættelse af straffen for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 3, skal indgå som en skærpende omstændighed, at forholdet er begået mens eller i umiddelbar forlængelse af, at der i området foregår grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted, jf. § 119, stk. 3, 2. pkt.

Med udtrykket "grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted" sigtes til en sådan forstyrrelse af den offentlige orden, som er nævnt i straffelovens § 134 a.

Efter straffelovens § 134 a straffes deltagere i slagsmål eller i anden grov forstyrrelse af den offentlige ro og orden på offentligt sted, såfremt de har handlet efter aftale eller flere i forening, med fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

For at bestemmelsen i § 119, stk. 3, 2. pkt. skal kunne anvendes, skal gerningsmanden have haft forsæt med hensyn til, at der er foregået en sådan forstyrrelse af den offentlige ro og orden.

Det fremgår af afsnit 2.1.2.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at der ved fastsættelsen af straffen for at overtræde straffelovens § 119, stk. 3, i tilfælde hvor forholdet begås i forbindelse med grov forstyrrelse af den offentlige ro og orden, som udgangspunkt bør fastsættes en frihedsstraf også i førstegangstilfælde. Det forudsættes, at der i disse tilfælde tages udgangspunkt i et strafniveau på 40 dages fængsel i førstegangstilfælde, f.eks. hvor en større gruppe personer, mens der i området foregår omfattende forstyrrelse af den offentlige ro og orden, "hægter sig sammen" for at blokere adgangsveje mv. og således hindrer politiets, brandvæsnets eller ambulancetjenestens arbejde. Der kan også være tale om tilfælde, hvor en større gruppe personer i fællesskab forsøger at hindre politiet i at anholde dem ved f.eks. at holde fast i hinanden.

Det indgår som nævnt i aftalen af 6. november 2009 mellem regeringen og Dansk Folkeparti at skærpe udvisningsreglerne, således at den skærpede straf for at lægge hindringer i vejen for bl.a. politiets arbejde, under eller i umiddelbar forlængelse af grov forstyrrelse af ro og orden på et offentligt sted, skal følges op af en adgang til altid at kunne udvise udlændinge, som idømmes ubetinget frihedsstraf for en sådan lovovertrædelse.

At lægge politiet hindringer i vejen er meget alvorligt og viser, at man fuldstændig tilsidesætter de værdier, der er helt grundlæggende i Danmark.

Straffelovens § 119, stk. 1 og 2, er allerede i dag omfattet af den særlige udvisningsregel i udlændingelovens § 22, nr. 6, hvilket indebærer, at udlændinge, der idømmes ubetinget frihedsstraf for overtrædelse af disse bestemmelser, kan udvises uanset straffens længde og varigheden af udlændingens ophold i Danmark.

Straffelovens § 119, stk. 3, er derimod ikke omfattet af udlændingelovens § 22, nr. 6. Det betyder, at udlændinge med langvarigt ophold i Danmark normalt ikke vil kunne udvises som følge af overtrædelse af bestemmelsen.

Det foreslås at skærpe udvisningsreglerne, således at ubetinget frihedsstraf for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 3, kan føre til udvisning, når forholdet er begået, mens eller i umiddelbar forlængelse af, at der i området foregår grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted. Dette gælder uanset straffens længde og varigheden af opholdet i Danmark. Efter lovforslaget skal udgangspunktet være, at der skal ske udvisning i disse tilfælde.

Det skal dog altid ved en afgørelse om udvisning vurderes, om udvisningen er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, og om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af de hensyn der er nævnt i udlændingelovens § 26, stk. 1. Ved udvisning efter de særlige udvisningsregler i udlændingelovens § 22, nr. 4-8, skal disse hensyn tale afgørende imod udvisning, for at udvisning ikke skal finde sted, jf. § 26, stk. 2. Der henvises til afsnit 2.1. og 2.1.1.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20.

2.4. Forslag om udvidet udvisningsadgang ved overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 1, jf. stk. 4.

Efter straffelovens § 291, stk. 1, om hærværk straffes den, der ødelægger, beskadiger eller bortskaffer ting, der tilhører en anden, med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Efter bestemmelsens stk. 2 kan straffen stige til fængsel i 6 år, hvis der øves hærværk af betydeligt omfang eller af mere systematisk eller organiseret karakter, eller hvis gerningsmanden tidligere er fundet skyldig i hærværk, brandstiftelse m.v.

Efter Rigsadvokatens Meddelelse nr. 9/2005 om strafpåstande nedlægges der som udgangspunkt påstand om en bøde på 800 kr. ved skadestørrelser indtil 1.600 kr. Ved skadestørrelser på 1.600 kr. og derover er udgangspunktet en bøde svarende til halvdelen af skadens størrelse. Bøden halveres i begge tilfælde, hvis erstatning er betalt, dog ikke til beløb under 500 kr.

Det fremgår desuden, at hærværk i reglen ikke bør straffes med bøde, hvis skadens størrelse overstiger 15.000 kr. I sådanne tilfælde bør forholdet henføres under straffelovens § 291, stk. 2, og der bør som udgangspunkt nedlægges påstand om frihedsstraf, afhængig af eventuelle skærpende eller formildende omstændigheder, herunder arten og antallet af hærværksforhold.

Ved regeringens lovforslag nr. L 49 af 29. oktober 2009 om ændring af straffeloven og lov om politiets virksomhed (Styrket indsats mod omfattende forstyrrelse af den offentlige orden m.v.), der blev vedtaget den 26. november 2009 (Lov nr. 1107 af 1. december 2009), blev den straf, der skal idømmes for hærværk begået mens eller i umiddelbar forlængelse af, at der i området foregår grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted, skærpet betydeligt.

Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, afsnit 2.2.2, fremgår det, at der efter Justitsministeriets opfattelse bør ske en skærpelse af straffen for hærværk efter straffelovens § 291, stk. 1 og 2, hvis overtrædelsen sker, mens eller i umiddelbar forlængelse af, at der i området foregår grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted omfattet af § 134 a.

Efter straffelovens § 134 a straffes deltagere i slagsmål eller i anden grov forstyrrelse af den offentlige ro og orden på offentligt sted, såfremt de har handlet efter aftale eller flere i forening, med fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Afhængig af de konkrete omstændigheder vil personer, der begår hærværk i forbindelse med, at der i det pågældende område foregår grov forstyrrelse af den offentlige ro og orden, kunne anses for at være deltagere i urolighederne og for at handle efter aftale eller flere i forening, og i så fald vil de kunne straffes for overtrædelse af straffelovens § 134 a.

Uanset om dette måtte være tilfældet, vil den pågældende imidlertid ved sin handling kunne medvirke til at optrappe en i forvejen spændt og tilspidset situation.

Derfor blev der ved lovforslag nr. L 49 foreslået indsat et nyt stk. 4 i straffelovens § 291, hvorefter det ved straffens fastsættelse skal indgå som en skærpende omstændighed, at forholdet er begået mens eller i umiddelbar forlængelse af, at der i området foregår grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted. Det forudsættes, at der i sådanne tilfælde som udgangspunkt sker en forhøjelse af straffen med halvdelen i forhold til den frihedsstraf, der ville være blevet fastsat efter de hidtidige regler.

Efter straffelovens § 291, stk. 4, skal det således nu ved fastsættelse af straffen efter stk. 1 og 2 indgå som en skærpende omstændighed, at forholdet er begået mens eller i umiddelbar forlængelse af, at der i området foregår grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted.

Det indgår i aftalen af 6. november 2009 mellem regeringen og Dansk Folkeparti, at forslaget om skærpet straf for hærværk, begået under eller i umiddelbar forlængelse af grov forstyrrelse af ro og orden på et offentligt sted, skal følges op af en adgang til altid at kunne udvise udlændinge, som idømmes ubetinget frihedsstraf for en sådan lovovertrædelse.

Straffelovens § 291, stk. 2, er allerede i dag omfattet af den særlige lette adgang til udvisning, således at udlændinge, der idømmes ubetinget frihedsstraf for overtrædelse af bestemmelsen, kan udvises uanset straffens længde og varigheden af opholdet i Danmark.

Straffelovens § 291, stk. 1, er derimod ikke omfattet af den særlige lette adgang til udvisning. Det betyder, at udlændinge med langvarigt ophold i Danmark normalt ikke vil kunne udvises som følge af overtrædelse af bestemmelsen.

Det foreslås at skærpe udvisningsreglerne, således at ubetinget frihedsstraf for overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 1, kan føre til udvisning, når forholdet er begået mens eller i umiddelbar forlængelse af, at der i området foregår grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted. Dette gælder uanset straffens længde og varigheden af opholdet i Danmark. Efter lovforslaget skal udgangspunktet være, at der skal ske udvisning i disse tilfælde.

Det skal dog altid ved en afgørelse om udvisning vurderes, om udvisningen er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, og om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af de hensyn der er nævnt i udlændingelovens § 26, stk. 1. Ved udvisning efter de særlige udvisningsregler i udlændingelovens § 22, nr. 4-8, skal disse hensyn tale afgørende imod udvisning, for at udvisning ikke skal finde sted, jf. § 26, stk. 2. Der henvises til afsnit 2.1. og 2.1.1.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20.

3. *Styrkede kontroltiltag*

Det samlede antal meddelte opholdstilladelser til udlændinge i Danmark, herunder også til EU-borgere, har siden 1998 udviklet sig på følgende måde:

I 1998-2001 blev der meddelt henholdsvis 31.034, 29.245, 32.331 og 36.354 opholdstilladelser.

I 2002 faldt antallet til 33.363 og igen i 2003 til 31.433 opholdstilladelser.

Der er i årene 2004-2009 meddelt henholdsvis 34.101, 40.392, 46.543, 58.569, 69.277 og 56.470 opholdstilladelser. Det bemærkes, at tallene for 2009 er foreløbige.

Karakteren af de opholdstilladelser, som er meddelt i disse år, er imidlertid skiftet fra overvejende asyl- og familiesammenføringstilladelser til tilladelser med henblik på beskæftigelse og studier.

I 1998 blev der således meddelt 4.758 asylopholdstilladelser m.v., 11.586 familiesammenføringstilladelser m.v., 4.862 opholdstilladelser med henblik på arbejde, herunder også til EU/EØS-statsborgere, og 8.061 studieopholdstilladelser m.v., herunder også til EU/EØS-statsborgere.

I 2003 blev der meddelt 2.447 asylopholdstilladelser m.v., 5.733 familiesammenføringstilladelser m.v., 6.369 opholdstilladelser med henblik på arbejde, herunder også til EU/EØS-statsborgere, og 15.088 studieopholdstilladelser m.v., herunder også til EU/EØS-statsborgere.

I 2009 blev der meddelt 1.366 asylopholdstilladelser m.v. (inkl. 83 tilladelser til irakiske tolke), 5.229 familiesammenføringstilladelser m.v., 20.192 opholdstilladelser med henblik på arbejde, herunder også til EU/EØS-statsborgere, og 24.373 studieopholdstilladelser m.v., herunder også til EU/EØS-statsborgere.

Samlet set er asyltilladelser m.v. og tilladelser til familiesammenføringer m.v. således faldet fra 16.344 opholdstilladelser i 1998 til 6.595 opholdstilladelser i 2009. Det samlede antal opholdstilladelser med henblik på arbejde, studier m.v. er i samme periode steget fra 12.923 i 1998 til 49.875 i 2009.

Det bemærkes, at EU/EØS-statsborgere indgår i tallene for beskæftigelse og studier m.v., og at det samlede antal af medfølgende familiemedlemmer til alle EU/EØS-statsborgere er steget fra 911 personer i 1998 til 3.819 personer i 2009.

19 udlændinge fik i 2003 familiesammenføring efter EU-reglerne, hvor referencen er dansk statsborger. I 2008, hvor Metock-dommen blev afsagt, fik 155 udlændinge familiesammenføring i medfør af disse regler. I 2009 fik 467 udlændinge familiesammenføring efter disse regler. Det bemærkes, at statistiske oplysninger fra 2003 til og med den 10. juli 2008 vedrørende disse sager er baseret på manuelle optællinger. Herefter er sagerne blevet registreret selvstændigt i udlændingemyndighedernes IT-systemer.

Udlændingetjenesten gennemfører i dag vilkårskontrol i form af stikprøvekontrol i konkrete udlændingesager, kontrol på baggrund af konkrete omstændigheder, kontrol på baggrund af indberetninger fra f.eks. kommuner og uddannelsesinstitutioner samt særlige kontrolindsat-

ser. Udover opslag i registre foretages der i forbindelse med kontrollerne også ofte skriftlige høringer af f.eks. arbejdsgivere og arbejdstagere, SKAT i arbejdssager, kommuner vedrørende offentlige ydelser, uddannelsesinstitutioner i studiesager, værtsfamilier i au pair-sager samt referencer i familiesammenførings-sager. Derudover indhentes oplysninger i visse tilfælde på baggrund af samtaler i Udlændingesservice med den pågældende og/eller referencen.

Udlændingemyndighedernes muligheder for at kontrollere, at herboende udlændinge løbende opfylder betingelserne for opholdstilladelsen, er således en kombination af opslag i visse registre og skriftlige høringer m.v. af forskellige aktører.

Det er i lyset af udviklingen i antallet af meddelte opholdstilladelser en ressourcekrævende opgave for udlændingemyndighederne at opretholde en effektiv kontrolindsats.

I takt med denne udvikling er behovet for redskaber til smidigere og hurtigere udførelse af kontrolopgaver blevet stadig mere udtalt.

Af kap. 21 i regeringsgrundlaget fra 2007, "Mulighedernes samfund", fremgår det, at regeringen ønsker at optimere og målrette kontrolindsatsen med det sigte at frigøre ressourcer fra kontrol og skrivebordsarbejde til bedre service for borgere og virksomheder samtidig med, at kontrollen effektiviseres.

Endvidere opregnes der i handlingsplanen fra marts 2006, "Udlændingesservice – en ny Udlændingestyrelse", en række overordnede formål med nyorienteringen af den daværende Udlændingestyrelse, herunder at kontrollen med misbrug skal styrkes. Det fremgår bl.a., at styrelsens samarbejde med andre myndigheder skal styrkes, således at der sker en højere grad af udveksling af informationer om udlændinge myndighederne i mellem.

Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 486 af 17. juni 2008 om ændring af udlændingeloven (Rekruttering af udenlandsk arbejdskraft m.v.), at Udlændingesservice i løbet af de kommende år i stigende grad vil overgå til elektronisk sagsbehandling, at dette vil give Udlændingesservice mulighed for at målrette kontrollen yderligere, ligesom Udlændingesservice kan udveksle relevante oplysninger med andre myndigheder, og at der i fornødent omfang vil blive skabt lovhjemmel hertil (Lovforslag nr. L 132 af 27. marts 2008, afsnit 11.2).

Det indgår i aftalen af 6. november 2009 mellem regeringen og Dansk Folkeparti, at vilkårskontrollerne på familiesammenførings- og erhvervsområdet skal styrkes, således at der i en langt større mængde sager kan gennemføres vilkårskontrol. Mulighed for samkøring af udlændingemyndighedernes egne registre med en række andre myndigheders registre vil kunne effektivisere og målrette kontrolindsatsen på udlændingeområdet yderligere.

Regeringen foreslår på den baggrund tiltag, som i højere grad vil gøre udlændingemyndighederne i stand til at gennemføre effektive kontroltiltag i form af registersamkøring.

3.1. Registersamkøring med henblik på kontrol på udlændingeområdet

3.1.1. Gældende ret

Efter udlændingelovens § 44 a, stk. 8, kan Udlændingesservice samkøre oplysninger om f.eks. meddelelse af opholdstilladelser, bortfald eller inddragelse af opholdstilladelser m.m. med oplysninger i Det Centrale Personregister (CPR) med henblik på at sikre kommunernes administration efter bl.a. integrationsloven. Kommunerne skal sikres det nødvendige oplysningsgrundlag til en retmæssig administration af integrationsloven og lov om aktiv socialpolitik, herunder en retmæssig udbetaling af ydelser efter disse love.

Efter udlændingelovens § 44 f kan Udlændingesservice indhente de oplysninger fra Udenrigsministeriet om udlændinges ophold i udlandet, som Udenrigsministeriet har indhentet i forbindelse med evakuering fra udlandet, med henblik på registersamkøring og sammenstilling af registre og oplysninger i kontroløjemed. Det er formålet med bestemmelsen, at udlændingemyndighederne kan kontrollere, at udlændinge, som evakueres fra udlandet, som det sås fra Libanon i 2006, har ret til at opholde sig her i landet.

Der er ikke herudover hjemmel i udlændingeloven til, at udlændingemyndighederne kan samkøre oplysninger fra egne registre med oplysninger fra andre myndigheders registre med henblik på kontrol.

3.1.2. Forslag om elektronisk samkøring af oplysninger fra udlændingemyndighedernes egne registre med andre myndigheders registre

Der er generelt behov for at styrke udlændingemyndighedernes muligheder for at kontrollere, at betingelserne for meddelte opholdstilladelser løbende overholdes. Dette gælder ikke mindst i lyset af udviklingen i antallet af meddelte opholdstilladelser de senere år. Der kan ikke med de nuværende kontrolmuligheder, herunder enkelttopslag i udvalgte registre i visse typer opholdssager og skriftlige høringer af relevante aktører, gennemføres en tilstrækkelig effektiv kontrol.

Det foreslås derfor at indføre mulighed for, at Udlændingesservice i kontroløjemed kan samkøre oplysninger fra egne registre, dvs. fra Udlændingeregisteret (UR/CARL), Erhvervsstyrelsen (ES) og det elektroniske sags- og dokumenthåndteringssystem (EstherH) med andre myndigheders registre, dvs. CPR, som hører under Indenrigs- og Sundhedsministeriet, BBR, som hører under Erhvervs- og Byggestyrelsen og indkomstregisteret (eIndkomst), som hører under SKAT.

Herved får udlændingemyndighederne et effektivt redskab til at blive bekendt med tilfælde, hvor der er en indikation af, at en udlænding ikke overholder betingelserne for opholdstilladelsen.

Mulighederne for at kontrollere, om udlændinge opholder sig eller arbejder ulovligt her i landet, styrkes. Det gælder f.eks. i tilfælde, hvor der er truffet afgørelse om, at en opholdstilladelse inddrages, og udlændingen har fået en udrejsefrist, eller hvor en opholdstilladelse er bortfaldet. I sådanne sager kan aktive data i registrene, som kan tidsfæstes til efter tidspunktet for udrejsefristen eller bortfaldstidspunktet, indikere, at udlændingen opholder sig og evt.

arbejder ulovligt i Danmark. Dette kan aktualisere, at der iværksættes udrejsekontrol, ligesom udvisning for ulovligt ophold, jf. udlændingelovens § 25 b, og strafforfølgning for ulovligt ophold eller arbejde, jf. § 59, kan komme på tale.

Samkøringerne vil generelt kunne anvendes med hensyn til alle typer opholdstilladelser og med hensyn til registreringsbeviser udstedt til EU-borgere og opholdskort udstedt til visse tredjelandstatsborgere, som er omfattet af reglerne om retten til fri bevægelighed for personer. Sidstnævnte kontrolmulighed er særlig relevant i forhold til udlændinge, som opholder sig i Danmark som konsekvens af Metock-sagen, og er et supplement til den stikprøvekontrol, som fremgår af aftalen af 6. november 2009. Kontrolsamkøring af udlændinge, som er omfattet af EU-rettens regler om retten til fri bevægelighed for personer vil under hensyn til forbuddet mod systematisk kontrol alene finde anvendelse i et mindre antal sager – svarende til en stikprøvekontrol, jf. afsnit 3.1.4.

Registersamkøring vil specifikt kunne finde anvendelse i alle tilfælde, hvor oplysninger fra de eksterne registre kan belyse, om en udlænding løbende overholder betingelserne for opholdstilladelsen, herunder eventuelle fremtidige nye typer opholdstilladelser, eller om en udlænding arbejder eller opholder sig ulovligt her i landet. Det forudsættes herved, at registersamkøringen sker inden for rammerne af persondataloven.

Udførelsen af kontrolopgaver på udlændingeområdet er en del af Udlændingenservices myndighedsudøvelse. Registersamkøringen vil derfor blive foretaget af Udlændingenservice. De samkørte oplysninger vil blive stillet til rådighed for enkelte medarbejdere med ansvar for kontrolopgaver i Udlændingenservice, som på den baggrund skal udarbejde lister over udlændingesager, hvor der er afvigelser mellem udlændingemyndighedernes egne oplysninger og oplysningerne fra de nævnte eksterne registre. Disse sager vil herefter blive udtaget til målrettet vilkårskontrol, hvor sagerne kontrolleres enkeltvis. Disse kontroller vil blive udført af de relevante faglige kontorer i Udlændingenservice.

Registersamkøringen vil ikke i sig selv få opholdsretlige konsekvenser for de udlændinge, som omfattes af kontrollen. Samkøringen er et systematisk kontrolredskab, som indebærer en mere intelligent kontrol af en større mængde opholdstilladelser. Samkøringen vil alene give udlændingemyndighederne et større kendskab til sager, hvor der potentielt kan være problemer med opfyldelsen af betingelserne for opholdstilladelsen, samt større kendskab til sager, hvor der potentielt kan være tale om ulovligt ophold eller arbejde i Danmark, og dermed danne baggrund for efterfølgende vilkårskontrol.

Den målrettede vilkårskontrol kan f.eks. føre til, at en opholdstilladelse inddrages, eller at der indledes en udvisningssag eller en straffesag. Det er således først i denne del af kontrolprocessen, at opholdsretlige konsekvenser for udlændingen kan komme på tale. Hvis udlændingemyndighederne på baggrund af den målrettede vilkårskontrol indleder en sag om f.eks. inddragelse, gælder de rettigheder, som følger af forvaltningsloven, herunder partshøring.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 26.

3.1.3. Forholdet til persondataloven

Udviklingen i antallet af udlændinge, som søger til Danmark, sammenholdt med de kontrolredskaber, som Udlændingenservice har til rådighed i dag, bevirker, at der er behov for mere

effektive kontrolredskaber. Det er derfor Integrationsministeriets vurdering, at forslaget om registersamkøring opfylder persondatalovens kriterier om formålstjenlighed og saglighed.

Det er forudsat, at Udlændingesservice alene indhenter oplysninger og foretager samkøring af oplysninger i overensstemmelse med persondatalovens regler.

Lov om behandling af personoplysninger (persondataloven) indeholder i § 5 en række regler om indsamling af oplysninger. Det fremgår af stk. 1, at oplysninger skal behandles i overensstemmelse med god databehandlingsskik. Det fremgår af stk. 2 og 3 bl.a., at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og senere behandling må ikke være uforenelig med disse formål. Oplysninger, som behandles, skal være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelsen af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og til de formål, hvortil oplysningerne senere behandles.

Det vil være Udlændingesservice, der skal indhente og samkøre oplysningerne fra de nævnte registre, og det er forudsat, at Udlændingesservice vil gennemføre samkøring i overensstemmelse med persondatalovens regler.

Efter Datatilsynets praksis vedrørende samkøring, som bygger på en tilkendegivelse fra Retsudvalgets flertal i betænkning over lovforslag nr. L 50 af 16. januar 1991 om ændring af lov om offentlige myndigheders registre (registerloven), er det bl.a. en forudsætning, at myndighederne har et klart og utvetydigt retsgrundlag at arbejde på. Det er endvidere en forudsætning, at myndighederne kun lader kontrolordningen tage sigte på fremtidige forhold, medmindre særlige forhold gør sig gældende. Det er endelig en forudsætning, at borgerne, som berøres af kontrolordningen, i almindelighed gøres opmærksom på myndighedernes adgang til at foretage samkøring i kontroløjemed, inden kontrollen iværksættes, og at samkøring så vidt muligt kun finder sted, hvis de personer, der er omfattet af kontrolordningen, har fået meddelelse om kontrolordningen, inden de afgiver oplysninger til myndigheden. Efter Datatilsynets praksis skal de personer, der berøres af en kontrol, have forudgående information om, at der foretages kontrol, f.eks. i form af registersamkøring, jf. persondatalovens § 5, stk. 1, om god databehandlingsskik. Endvidere forudsætter samkøring i kontroløjemed efter persondatalovens kap. 12, at kontrolordningen anmeldes til Datatilsynet.

Det forudsættes, at registersamkøring vil blive gennemført i fuld overensstemmelse med oplysningspligten efter persondatalovens § 29. Oplysningspligten indebærer, at Udlændingesservice er forpligtet til at informere en udlænding om, at de oplysninger, som pågældende har afgivet på ansøgningskemaet, kan udtages til kontrol ved registersamkøring.

I dag informeres udlændinge i forbindelse med deres ansøgning om opholdstilladelse bl.a. om, at oplysninger om udlændingen registreres i Udlændingeregisteret, og at myndighederne f.eks. ved opslag i registre kan kontrollere de oplysninger, som udlændingen har afgivet.

En udlænding, som indgiver ansøgning om opholdstilladelse i Danmark, vil som følge af den foreslåede bestemmelse om registersamkøring i tillæg hertil blive informeret om, at Udlændingesservice har mulighed for at gennemføre kontrol via samkøring fra CPR, BBR og indkomstregisteret. Det bemærkes, at udlændingen i ansøgningskemaet skal skrive under på at have læst og forstået denne information. Endvidere vil udlændinge via udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk og eventuelt ved telefonisk vejledning blive

informeret herom. I tillæg hertil vil en udlænding, hvis sag på baggrund af en kontrolsamkøring indikerer, at betingelserne for opholdstilladelsen ikke er overholdt, blive informeret om, at sagen er blevet kontrolleret ved registersamkøring.

Det vil teknisk blive sikret, at Udlændingesservice alene får adgang til de typer af oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre kontrollen. Før der indhentes oplysninger fra egne og andre registre, vil der således ske en identifikation af, hvilke sagsområder, typer af opholdstilladelse og betingelser der skal indgå i samkøringen. Det sker med henblik på at sikre, at kun nødvendige oplysninger indhentes og behandles.

Der vil kun blive trukket oplysninger fra andre registre om personer med personnumre, idet personnummeret bruges til entydig identifikation ved indhentning af oplysninger. Hensigten er, at ingen utilsigtede oplysninger indhentes, og at der er sikkerhed for, at de indhentede oplysningerne er knyttet til den korrekte person. Det forudsættes i den forbindelse, at databehandlingen finder sted i overensstemmelse med persondatalovens § 11 om behandling af oplysninger om personnumre.

Integrationsministeriet vil inddrage Indenrigs- og Sundhedsministeriets CPR-kontor, Erhvervs- og Byggestyrelsen og SKAT, således at den tekniske løsning bag samkøringerne og den praktiske udførelse heraf har den fornødne datamæssige sikkerhed og pålidelighed, herunder at de data, som indhentes fra registre, har den fornødne validitet og kvalitet. De nævnte myndigheder vil ikke blive delagtiggjort i kontrolresultaterne. I forbindelse med den tekniske udvikling af IT-systemerne til registersamkøring vil der blive taget højde for bestemmelserne i kapitel 3 i bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000, som ændret ved bekendtgørelse nr. 201 af 22. marts 2001 (sikkerhedsbekendtgørelsen).

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 26.

3.1.4. Forholdet til EU-retten

Det følger af artikel 27, stk. 3, i opholdsdirektivet, at værtsmedlemsstaten har mulighed for at anmode en EU-statsborgers oprindelsesmedlemsstat og eventuelt andre medlemsstater om oplysninger om den pågældendes eventuelle tidligere straffe. Sådanne forespørgsler må dog ikke antage systematisk karakter. Forbuddet mod at foretage systematisk kontrol i disse sager, hvor det undersøges, om EU-statsborgeren udgør en risiko for den offentlige orden eller sikkerhed, må antages også at finde anvendelse på andre typer EU-sager, herunder sager om familiesammenføring. Dette understøttes af, at det af opholdsdirektivets 23. indledende betragtning bl.a. fremgår, at omfanget af foranstaltninger af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed bør begrænses i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Dette proportionalitetsprincip gælder i alle sager vedrørende opholdsret for EU-statsborgere og må antages at begrænse medlemsstaternes mulighed for at foretage systematisk kontrol.

EU-retten forhindrer ikke medlemsstaterne i at efterforske enkeltsager, hvor der er begrundet mistanke om misbrug. EU-retten forhindrer heller ikke stikprøvekontrol. EU-retten forbyder imidlertid systematisk kontrol, herunder systematisk kontrol af enkelte etniske grupper. Medlemsstaterne kan dog tage udgangspunkt i tidligere analyser og erfaringer, der viser en klar sammenhæng mellem dokumenterede tilfælde af misbrug og visse karakteristika for sådanne sager.

Der vil derfor kun blive samkørt oplysninger vedrørende et mindre antal sager, der er omfattet af EU-reglerne om retten til fri bevægelighed for personer, svarende til stikprøvekontrol.

4. Ændring af reglerne om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse

Generelt er beskæftigelsen steget markant blandt indvandrere og efterkommere. Flere nyankomne udlændinge kommer i beskæftigelse eller uddannelse, og det sker hurtigere end tidligere. Det er en positiv udvikling i udlændinges integration i det danske samfund, og det viser, at der er flere udlændinge, der viser vilje og evne til at integrere sig.

Endvidere er indvandringmønstret ændret. Antallet af udlændinge, der kommer til landet som asylsøgere eller som led i familiesammenføring, er faldet væsentligt siden 2001. Samtidig er antallet af udlændinge, der meddeles opholdstilladelse som led i arbejde eller som led i studier, steget.

En vellykket integration skal være en forudsætning for at kunne blive i Danmark permanent. Tidsubegrænset opholdstilladelse skal derfor kun gives til de udlændinge, der integrerer sig og gør en indsats for at blive en del af Danmark og de danske værdier.

Udlændinge, der ikke viser vilje til at integrere sig, skal ikke kunne få tidsubegrænset opholdstilladelse. Det skal ligge fast, at det har konsekvenser, hvis en udlænding ikke ønsker at arbejde for egen integration.

Der er derfor foretaget et serviceeftersyn af reglerne om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der skal være en klar sammenhæng mellem udlændingelovens regler om tidsubegrænset opholdstilladelse og udlændinges integration.

Det indgår i aftalen af 15. marts 2010 mellem regeringen og Dansk Folkeparti, at der skal indføres et pointsystem, der tilskynder udlændinge til at blive integreret i Danmark, f.eks. i form af arbejde, uddannelse, sprogfærdigheder og medborgerskab. Tidsubegrænset opholdstilladelse kan således først opnås på det tidspunkt, hvor kravene er opfyldt og skal fremover være udtryk for, at man har opnået en faktisk tilknytning til Danmark gennem konkrete resultater, og at man ikke gennem kriminalitet eller gæld til det offentlige har vendt ryggen til det danske samfund.

Det indgår endvidere i aftalen, at tidsubegrænset opholdstilladelse tidligst kan meddeles, når udlændingen har haft lovligt ophold i Danmark i mere end de sidste 4 år, og at udlændingen i alt skal have 100 point for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Der opnås 70 point ved at opfylde en række ufravigelige betingelser, der bl.a. omfatter krav om kendskab til det danske sprog, om 2 ½ års beskæftigelse og om ikke at have begået kriminalitet af en vis grovhed. Er udlændingen idømt fængselsstraf på 1 år og 6 måneder eller mere udelukkes udlændingen fra tidsubegrænset opholdstilladelse. Der skal som i dag være karenperioder for udlændinge, der idømmes betinget frihedsstraf eller kortere ubetinget frihedsstraf, for ek-

sempel udløser ubetinget frihedsstraf i under 6 måneder en karenstid på 8 år, og ubetinget frihedsstraf i 6 måneder eller mere, men under 1 år og 6 måneder, en karenperiode på 12 år.

Derudover skal udlændingen ifølge aftalen opnå 30 point ved at have gjort en særlig indsats for egen integration gennem supplerende beskæftigelse, danskundskaber eller uddannelse og ved at have udvist aktivt medborgerskab gennem f.eks. beståelse af en medborgerskabsprøve, længerevarende medlemskab af en skolebestyrelse, et højskoleophold eller arbejde som frivillig på børne- og ungeområdet eller i en almennyttig organisation,

Der skal således over for den enkelte udlænding sendes et klart signal om, at det danske samfund forventer, at man selv tager ansvar for at blive integreret, og at det kan have konsekvenser, hvis ikke man aktivt tager del i samfundslivet. Men der skal også sendes et signal om, at det kan betale sig at gøre en indsats – at de udlændinge, der tager ansvar og viser vilje til integration, belønnes. Tidsubegrænset opholdstilladelse skal være forbeholdt de udlændinge, der gør en aktiv indsats for egen integration, således at det bliver resultaterne af den enkeltes integrationsvilje, der tæller. En aktiv indsats for egen integration kræver først og fremmest, at udlændingen lærer det danske sprog, finder et arbejde og får kendskab til danske kultur- og samfundsforhold, herunder retskultur, ligestilling og frihedstraditioner i Danmark.

Det foreslås i overensstemmelse med aftalen af 15. marts 2010, at reglerne om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ændres grundlæggende, således at meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse knyttes op på et pointsystem, der består af en række ufravigelige betingelser, betingelser om medborgerskab og nogle andre supplerende integrationsrelevante kriterier. Tidsubegrænset opholdstilladelse skal fremover være betinget af, at udlændingen har opnået 100 point, heraf 70 point for at opfylde de ufravigelige betingelser, 15 point for at have vist aktivt medborgerskab og 15 point for at opfylde nogle supplerende integrationsrelevante kriterier.

De ufravigelige betingelser vil fastsætte, hvilke minimumskrav en udlænding skal opfylde, for at udlændingen kan få tidsubegrænset opholdstilladelse. Det er betingelser, der angår varigheden af opholdet i Danmark, og krav, der relaterer sig til kriminalitet, forfalden gæld til det offentlige, modtagelse af sociale ydelser, danskundskaber, beskæftigelse her i landet samt underskrivelse af erklæringen om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, dvs. at man tilkendegiver, at man kan tilslutte sig danske værdier.

Manglende opfyldelse af disse betingelser medfører udelukkelse fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse. Men kun så længe betingelserne ikke er opfyldt. Udlændinge, der gør en ekstra indsats, som selv tager ansvar og bruger deres evner og ressourcer, skal ikke være udelukket fra at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse på et senere tidspunkt, fordi betingelserne ikke har været opfyldt til at begynde med – medmindre der er tale om udlændinge, der har begået kriminalitet af en sådan grovhed, at de permanent bør udelukkes fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse. Udlændinge, som ønsker at bidrage og yde til Danmark, og som gør en ekstra indsats for at blive en del af fællesskabet, skal belønnes.

Fælles for betingelserne er, at udlændingen som udgangspunkt selv er herre over, om vedkommende opfylder betingelserne eller ej.

Ved at indføre en række ufravigelige betingelser sættes der en grænse for, hvad der kan accepteres, og der sendes et klart signal om, hvad der i Danmark kræves af nye medborgere. Med de nye regler for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse skal det stå klart for enhver, at eksempelvis kriminalitet er uacceptabel.

Ufravigelige betingelser vil også gøre reglerne mere gennemskuelige for borgerne. Reglerne om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse er ændret flere gange siden 2001. Dette har været nødvendigt for at understøtte regeringens fair og faste udlændingepolitik. Lovændringerne har dog betydet, at administrationen af reglerne i dag er meget kompliceret og administrativ tung. Dette er hverken en fordel for borgerne eller myndighederne.

Det foreslås, at udlændingen, udover at opfylde disse betingelser, hvorved der opnås 70 point, også skal opnå mindst 30 point, der viser aktiv integrationsvilje, for at kunne få tidsubegrænset opholdstilladelse. 15 point opnås ved at vise aktivt medborgerskab enten ved at udlændingen har vist en sådan integrationsvilje, at udlændingen er så fortrolig med danske forhold, at han eller hun kan bestå en ny medborgerskabsprøve, eller ved at udlændingen deltager i foreningslivet eller lignende. Andre 15 point er baseret på supplerende integrationsrelevante kriterier såsom beskæftigelse, danskkundskaber og gennemført uddannelse her i landet. Hermed sendes der et klart signal om, hvilken deltagelse i samfundet der forventes af udlændingen for opnåelse af permanent tilknytning til Danmark.

Der sendes også et klart signal om, at det må kræves, at den enkelte tager ansvar og deltager aktivt i samfundslivet bl.a. gennem beskæftigelse og tilegnelse af danskkundskaber. Udlændinge, der tager ansvar og viser vilje til integration, er en gevinst for det danske samfund.

Udlændinge, der som følge af handicap m.v. ikke er i stand til at opfylde betingelserne for at tidsubegrænset opholdstilladelse, vil i overensstemmelse med FN's Handicapkonvention ikke blive mødt med disse krav.

Der vil kun blive undtaget for de betingelser, som udlændingen grundet sit handicap m.v. ikke kan opfylde. Der skal tages udgangspunkt i den enkelte og dennes evner og ressourcer. Der skal ikke undtages fra alle krav, fordi man f.eks. ikke er i stand til at opfylde kravet om beskæftigelse. Det skal stå den enkelte udlænding klart, at der er brug for alle, der ønsker at bidrage til og være en del af samfundet. Det danske samfund bygger på, at alle – uanset baggrund – efter evne bidrager til fællesskabet. Derfor er en udlænding, der tager ansvar og viser vilje til integration, en gevinst for samfundet.

Endvidere vil udlændinge, der modtager folkepension, og udlændinge, der indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse inden at være fyldt 19 år, og som har været i uddannelse eller ordinær fuldtidsbeskæftigelse siden afslutningen af folkeskolen, blive undtaget fra kravet til beskæftigelse og kravet om opfyldelse af de supplerende integrationsrelevante kriterier om mere fast beskæftigelse, særligt gode danskkundskaber eller gennemførelse af uddannelse efter folkeskolen i Danmark.

I dag er tidsubegrænset opholdstilladelse normalt betinget af, at udlændingen har gennemført et introduktionsprogram eller et andet tilsvarende forløb. Det betyder bl.a., at kommunerne skal udarbejde en status for udlændingens deltagelse i introduktionsprogrammet til brug for Udlændingsservices behandling af ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse. Det er administrativt tungt og tidskrævende for kommunerne.

Pointene i det nye pointsystem er fastsat ud fra objektive konstaterbare krav, således at det bliver let og overskueligt for den enkelte at se, hvordan pointene opnås. Det gør samtidig administrationen så smidig som mulig.

Den nye ordning om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse er indeholdt i forslaget til en ny § 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

I dag er reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse nærmere reguleret i Integrationsministeriets bekendtgørelse nr. 1376 af 18. december 2008.

De foreslåede nye regler om tidsubegrænset opholdstilladelse er baseret på objektive konstaterbare kriterier, og der er derfor ikke behov for nærmere regulering af reglerne i en bekendtgørelse. Det foreslås derfor, at bemyndigelsesbestemmelsen ophæves.

4.1 Gældende regler

Efter udlændingelovens § 11, stk. 3, meddeles der efter ansøgning tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding, som har boet lovligt her i landet i mere end de sidste 7 år, og som i hele denne periode har haft opholdstilladelse på det samme grundlag. Familiesammenførte børn kan dog tidligst meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse ved det fyldte 18. år.

Uanset at betingelserne i udlændingelovens § 11, stk. 3, ikke er opfyldt, kan der efter ansøgning gives tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding, der har boet lovligt her i landet i mere end de sidste 5 år og i hele denne periode har haft opholdstilladelse på det samme grundlag, i de sidste 3 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse har været fast tilknyttet arbejdsmarkedet som lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende her i landet og må antages fortsat at være dette, i de sidste 3 år forud for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse ikke har modtaget anden hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven end hjælp bestående af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor, og har opnået en væsentlig tilknytning til det danske samfund.

Der kan endvidere, hvis ganske særlige grunde taler derfor, meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding, der har boet lovligt her i landet i mere end de sidste 3 år. Særlige grunde kan f.eks. foreligge i tilfælde, hvor udlændingen tidligere har haft opholdstilladelse her i landet i en årrække og i den periode opnåede en væsentlig tilknytning til Danmark, herunder i form af fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

Herudover kan der meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse på et tidligere tidspunkt end efter 3 år, hvis væsentlige hensyn afgørende taler for at imødekomme ansøgningen. Bestemmelsen er møntet på bl.a. udlændinge, der tidligere har haft dansk indfødsret, udlændinge, der tilhører det danske mindretal i Sydslesvig, udlændinge, der har danske forældre, og visse mindreårige udlændinge.

Der henvises til udlændingelovens § 11, stk. 4-6.

Efter udlændingelovens § 11, stk. 7, kan en udlænding ikke meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis udlændingen er idømt ubetinget straf af mindst 2 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed for overtrædelse af en række forbrydelser, herunder narkotikakriminalitet, drab, voldtægt m.v.

Medmindre særlige grunde taler derfor, kan en udlænding, der uden for de i stk. 7 nævnte tilfælde her i landet er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, ikke meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse før efter udløbet af en karenperiode. Dette fremgår af udlændingelovens § 11, stk. 8. Karenperioderne fremgår af udlændingelovens § 11 a.

Efter udlændingelovens § 11, stk. 9, er meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, medmindre særlige grunde taler derimod, betinget af, at udlændingen har gennemført et tilbudt introduktionsprogram efter integrationsloven eller, hvis det ikke er tilfældet, har gennemført et andet forløb, der kan sidestilles hermed, at udlændingen har gennemført fastlagte aktiviteter i henhold til § 31 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at udlændingen har bestået enten en af integrationsministeren godkendt danskprøve eller en godkendt danskprøve sammen med en godkendt engelskprøve, at udlændingen har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse i Danmark i mindst 2 år og 6 måneder, og at udlændingen ikke har forfalden gæld til det offentlige.

Kravet om ordinær fuldtidsbeskæftigelse i mindst 2 år og 6 måneder stilles dog ikke over for udlændinge, der har opholdstilladelse som følge af en familiemæssig tilknytning til en herboende person, hvis udlændingen på tidspunktet for meddelelse af den oprindelige opholdstilladelse var over 50 år og i de seneste 10 år forud for meddelelse af opholdstilladelsen var gift eller i fast samlivsforhold med den herboende person.

Efter udlændingelovens § 11 c er meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse betinget af, at udlændingen har underskrevet en integrationskontrakt og en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, jf. herved integrationslovens § 19.

Kravet om gennemført tilbudt introduktionsprogram eller et andet forløb, der kan sidestilles hermed, blev indført ved lov nr. 473 af 1. juli 1998. Kravet om 7 års lovligt ophold og om bestået danskprøve som betingelse for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse blev indført ved lov nr. 365 af 6. juni 2002. Muligheden for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse efter 5 eller 3 år blev indført ved lov nr. 425 af 10. juni 2003. Kravene om, at udlæn-

dingen skal have gennemført fastlagte aktiviteter i henhold til § 31 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt underskrevet en integrationskontrakt og en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, blev indført ved lov nr. 243 af 27. marts 2006. Kravene om, at udlændingen skal have bestået en godkendt danskprøve eller en godkendt danskprøve sammen med en godkendt engelskprøve og herudover haft ordinær fuld-tidsbeskæftigelse i mindst 2 år og 6 måneder (tilsammen benævnt integrationseksamen) blev indført ved lov nr. 379 af 25. april 2007.

Ændringerne ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 og lov nr. 425 af 10. juni 2003 gælder for udlændinge, der har ansøgt om opholdstilladelse den 28. februar 2002 eller senere (tidspunktet for fremsættelse af lovforslag nr. L 152, vedtaget som lov nr. 365 af 6. juni 2002).

Ændringerne ved lov nr. 243 af 27. marts 2006 gælder for udlændinge, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse den 1. april 2006 eller senere (tidspunktet for lovens ikrafttræden).

Kravet om integrationseksamen, der blev indført ved lov nr. 379 af 25. april 2007, gælder for alle indvandrere og flygtninge, der har fået opholdstilladelse den 1. juli 2006 eller senere, og for indvandrere og flygtninge, der inden den 1. juli 2006 er blevet meddelt opholdstilladelse og den 29. november 2006 ikke havde gennemført et tilbudt introduktionsprogram efter integrationsloven eller et andet forløb, der kan sidestilles hermed, og bestået en godkendt danskprøve.

De nærmere regler om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse er fastsat i bekendtgørelse nr. 1376 af 18. december 2008. Der henvises endvidere til Vejledning nr. 36 af 14. maj 2009 om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

4.2. Forslag om at ændre reglerne om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse

Det foreslås, at meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse baseres på et pointsystem, der består af en række ufravigelige betingelser, betingelser om aktivt medborgerskab og en række supplerende integrationsrelevante kriterier.

Pointsystemet indebærer, at der fremover i højere grad fokuseres på den enkelte udlændings konkrete resultater.

Der skal sendes et klart signal til nye medborgere om, hvilken type samfundsdeltagelse der forventes i Danmark. Det er afgørende for integrationen, at udlændinge, som vælger at bosætte sig i Danmark, lærer at tale dansk og bliver del af arbejdsmarkedet og i øvrigt aktivt engagerer sig i det danske samfund. Dette skal afspejles i reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det foreslås derfor, at deltagelse i introduktionsprogrammet som betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse erstattes af et pointsystem, der er baseret på udlændingens vilje og evne til at integrere sig.

Udlændingen skal selv dokumentere sine resultater. Kommunerne skal således ikke længere udarbejde en status til Udlændingesservice.

Det vil give den enkelte udlænding mulighed for selv at tage ansvar for sin tilværelse i Danmark og samtidig lette administrationen i kommunerne.

4.2.1. Ufravigelige betingelser for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse

4.2.1.1. Opholdskrav

Det foreslås, at det som udgangspunkt er en ufravigelig betingelse, at en udlænding har boet lovligt her i landet i mindst 4 år og i hele denne periode har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-9 e, for at der kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse.

Forslaget betyder, at der normalt ikke længere kan undtages fra den tidsmæssige betingelse. Alle udlændinge skal have haft mindst 4 års lovligt ophold for at kunne få tidsubegrænset opholdstilladelse.

Dog opretholdes den gældende praksis om, at visse persongrupper, der har et særlig stærk tilknytningsforhold til Danmark, under visse betingelser kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse på et tidligere tidspunkt. Det drejer sig om udlændinge, der tilhører det danske mindretal i Sydslesvig, udlændinge, der tidligere har haft dansk indfødsret, udlændinge, der har danske forældre, og udlændinge, der har tilknytning til det danske mindretal i Argentina, og som har danske forældre eller bedsteforældre.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Som i dag skal en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 4 (fribyordningen), og en sådan udlændings familiemedlemmer, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, som følge af den familiemæssige tilknytning, ikke kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse.

Som det fremgår af afsnit 4.1., er det i dag således, at kun ophold på samme opholdsgrundlag kan indgå ved beregningen af varigheden af udlændingens ophold her i landet.

Lovligt ophold på samme opholdsgrundlag refererer efter gældende regler og praksis til det formål eller den person, som opholdstilladelsen blev givet på baggrund af, og ikke til den bestemmelse, udlændingen har fået opholdstilladelse på baggrund af. Det forhold, at en udlænding har haft opholdstilladelse efter to eller flere forskellige bestemmelser, udelukker således ikke, at den pågældende kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse på grundlag af den samlede periode.

Der kan eksempelvis efter gældende praksis meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding med studieopholdstilladelse, som efterfølgende får opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse, hvis den tidsmæssige betingelse er opfyldt, og det studium, der

dannede grundlag for den første opholdstilladelse har forbindelse til den beskæftigelse, der senere danner grundlag for den efterfølgende opholdstilladelse, samt hvis udlændingen har opnået væsentlig tilknytning til Danmark.

Denne praksis er uigennemsigtig for borgerne.

For at gøre reglerne mere gennemskuelige for borgerne vil den tidsmæssige betingelse fremover som udgangspunkt både være opfyldt, hvis udlændingen har haft opholdstilladelse efter samme bestemmelse i hele perioden – f.eks. som arbejdstager efter udlændingelovens § 9 a – og hvis udlændingen skifter opholdsgrundlag under sit ophold her i landet. Sidstnævnte kan f.eks. være tilfældet, hvis en udlænding først har haft opholdstilladelse som studerende efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, og efter endt studium får opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse, jf. § 9 a. Der skal ikke i den forbindelse stilles betingelser vedrørende beskæftigelsens karakter. Det kan endvidere være tilfældet, hvis en udlænding først har haft opholdstilladelse som familiesammenført efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, og efterfølgende får asyl, jf. § 7.

Det afgørende bliver således ikke, om udlændingen har haft forskellige opholdsgrundlag, men derimod om udlændingen har boet lovligt her i landet i perioden på 4 år.

Som en yderligere fordel vil den nye ordning også frigive ressourcer hos udlændingemyndighederne, hvilket også er til gavn for borgerne.

I praksis har der været tilfælde, hvor familiesammenførte udlændinge har forsøgt at omgå udlændingelovens regler ved at lade sig skille en eller flere gange for efterfølgende at indgå nyt ægteskab for ad den vej at forlænge opholdet i Danmark. En udlænding, som er familiesammenført med en herboende ægtefælle eller samlever, kan dog som hidtil kun opfylde den tidsmæssige betingelse for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ved ét og samme ægteskab eller samlivsforhold. Bliver den pågældende skilt og gift på ny eller indgår i et nyt samlivsforhold, starter beregningen af perioden på 4 år forfra.

Ved opgørelsen af perioden på 4 år skal perioder, hvor udlændingen har opholdt sig uden for landet, som i dag fratrækkes, medmindre udlændingen er udstationeret eller ansat i udlandet for eller hos en virksomhed, institution eller organisation eller for danske myndigheder, eller der er tale om kortvarige udlandsophold f.eks. i forbindelse med ferie. Dette gælder også for ægtefæller og børn til udlændinge, der udstationeres eller ansættes i udlandet, hvis ægtefællen og børnene bosætter sig sammen med udlændingen i udlandet.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Reglerne om varigheden og forlængelse af tidsbegrænsede opholdstilladelser er indeholdt i udlændingebekendtgørelsens § 23 (Integrationsministeriets bekendtgørelse nr. 635 af 24. juni 2008). Reglerne er blandt andet baseret på det gældende krav om, at en udlænding normalt skal have haft lovligt ophold her i landet i mere end 7 år for at få tidsubegrænset opholdstilladelse. Integrationsministeriet vil ændre udlændingebekendtgørelsens regler i over-

ensstemmelse med forslaget om, at der under visse betingelser kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter 4 år,

4.2.1.2. Kriminalitet

Kriminalitet er uacceptabel, og det skal have konsekvenser for muligheden for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Det indgår i aftalen af 15. marts 2010 mellem regeringen og Dansk Folkeparti, at kriminalitet i videre udstrækning end i dag skal medføre udelukkelse fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse. Der foreslås således nogle skærper på dette område.

Det foreslås, at det gøres til en ufravigelig betingelse for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 (om forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed) eller kapitel 13 (om forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder mv.). Dette svarer til, hvad der fører til udelukkelse fra at få dansk indfødsret, jf. cirkulæreskrivelse nr. 61 af 22. september 2008 om naturalisation.

Det foreslås endvidere, at tidsubegrænset opholdstilladelse er betinget af, udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed. Dette svarer ligeledes til, hvad der fører til udelukkelse fra at få dansk indfødsret, jf. cirkulæreskrivelse nr. 61 af 22. september 2008 om naturalisation.

Det betyder, at der ikke længere skelnes mellem de kriminalitetsformer, der er nævnt i den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 7 (kriminalitet begået efter visse bestemmelser i straffeloven, lov om euforiserende stoffer og udlændingeloven) og andre former for kriminalitet, ligesom grænsen for, hvornår en udlænding udelukkes fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse, sættes ned.

Det afgørende for, om en udlænding helt udelukkes fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse som følge af kriminalitet bliver således, om udlændingen er idømt ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed. Dette gælder, uanset hvilken type kriminalitet udlændingen er dømt for. Med hensyn til overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 udelukkes udlændingen fra tidsubegrænset opholdstilladelse ved ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel, jf. ovenfor.

Dette er en stramning i forhold til i dag, hvor en udlænding først udelukkes fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse ved ubetinget straf af mindst 2 års fængsel – eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed – ligesom udelukkelse alene finder sted ved overtrædelse af bestemte bestemmelser i straffeloven, herunder kapitel 12 og 13, samt bestemmelser i lov om euforiserende stoffer og udlændingeloven.

Med hensyn til udlændinge, som er idømt ubetinget frihedsstraf i under 60 dage for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13, eller som er idømt mindre end ubetinget straf af 1 år og 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, foreslås det, at der som hidtil skal gælde karensperioder.

Det foreslås, at ubetinget frihedsstraf i under 6 måneder skal være til hinder for tidsubegrænset opholdstilladelse i 8 år, og at ubetinget frihedsstraf i 6 måneder og op til 1 år og 6 måneder skal være til hinder for tidsubegrænset opholdstilladelse i 12 år.

Ved forslaget slås den gældende karensperiode for udlændinge, som er idømt ubetinget frihedsstraf under 60 dage, sammen med den gældende karensperiode for udlændinge, der er idømt ubetinget frihedsstraf i 60 dage eller mere, men under 6 måneder.

Det betyder, at karensperioden for udlændinge, der idømmes ubetinget frihedsstraf under 60 dage, skærpes med 3 år – nemlig fra 5 år til 8 år.

Endvidere foreslås den gældende karensperiode for udlændinge, som er idømt ubetinget frihedsstraf i 6 måneder eller mere, men under 1 år, slået sammen med den gældende karensperiode for udlændinge, der er idømt ubetinget frihedsstraf i 1 år eller mere, men under 2 år.

Det betyder, at karensperioden for udlændinge, der idømmes ubetinget frihedsstraf fra 6 måneder til 1 år, skærpes med 2 år – nemlig fra 10 år til 12 år.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8.

Endelig foreslås det, at den gældende karensperiode for udlændinge, som har fået dom til ambulat behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse, slås sammen med den gældende karensperiode for udlændinge, der er idømt behandling i hospital. Der er tale om en forlængelse af karensperioden med 2 år for udlændinge, der er idømt ambulat behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse.

Dom til anbringelse i hospital eller forvaring anvendes, hvor det anses for nødvendigt, at den pågældende dømmes til at tage ophold på en institution, og for forvarings vedkommende er der tale om meget alvorlige forbrydelser.

Karensperioden ved dom til anbringelse i hospital og ved dom til forvaring foreslås derfor skærpet. Det foreslås, at karensperioderne forhøjes fra henholdsvis 6 år til 8 år og fra 15 år til 20 år. Det svarer til reglerne for karensperioderne ved dom til anbringelse i hospital og til forvaring i forbindelse med opnåelse af dansk indfødsret, jf. cirkulæreskrivelse nr. 61 af 22. september 2008 om naturalisation.

Der ændres ikke ved de øvrige karensperioder.

Betinget frihedsstraf vil således fortsat være til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 3 år fra tidspunktet for afsigelse af endelig dom, og dom til ungdomssanktion vil fortsat være til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 2 år fra tidspunktet for foranstaltningens ophør.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10.

4.2.1.3. Forfalden gæld til det offentlige

Det foreslås, at det gøres til en ufravigelig betingelse, at udlændingen ikke har forfalden gæld til det offentlige. Det gælder uanset gældens størrelse. Hvis der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden, er gælden til hinder for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis gælden overstiger 100.000 kr.

Forslaget betyder, at en udlænding ikke kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, før eventuel forfalden gæld til det offentlige er tilbagebetalt. Dog kan en udlænding meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse på trods af forfalden gæld til det offentlige, hvis den manglende afvikling af den forfaldne gæld skyldes, at der er givet henstand med gælden. Det er dog altid en forudsætning, at gælden ikke overstiger 100.000 kr.

Følgende typer gæld er omfattet:

- 1) tilbagebetalingspligtige ydelser efter lov om social service eller lov om aktiv socialpolitik
- 2) børnebidrag, der er udbetalt forskudsvis af det offentlige efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.
- 3) daginstitutionsbetaling,
- 4) tilbagebetaling af for meget udbetalt boligstøtte, jf. § 47 i lov om individuel boligstøtte,
- 5) tilbagebetaling af boligtilskudslån, og
- 6) skatter og afgifter, medmindre skatte- eller afgiftsrestancen skyldes forhold, der ikke kan lægges ansøgeren til last.

Dette svarer til de gældstyper, som i dag normalt er til hinder for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det har ingen betydning, om der er aftalt en afdragsordning, som overholdes.

Gæld er forfalden, når det tidspunkt, hvor det offentlige har krav på betaling af gælden eller dele heraf, er overskredet.

I det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, vil der blive set bort fra kravet.

En udlænding, der søger om tidsubegrænset opholdstilladelse, vil blive forpligtet til på tro og love at erklære, at udlændingen ikke har forfalden gæld til det offentlige. Hvis udlændingen har forfalden gæld til det offentlige, skal udlændingen erklære, at der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden, og at gælden ikke overstiger 100.000 kr.

Erklæringen skal udfyldes og indsendes til Udlændingesservice i forbindelse med, at udlændingen indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse. Udlændingesservice vil herefter lægge erklæringen til grund ved behandlingen af sagen. Erklæringen vil være tilgængelig på udlændingemyndighedernes hjemmeside: www.nyidanmark.dk.

Hvis en udlænding har afgivet forkerte oplysninger, vil den pågældende kunne ifalde strafansvar, jf. straffelovens § 161.

Udlændingemyndighederne vil udføre stikprøvekontroller af, om udlændinge rent faktisk har forfalden gæld til det offentlige, og i bekræftende fald om der er tale om gæld, hvor der ikke er givet henstand med hensyn til betalingen, eller hvor beløbet overstiger 100.000 kr.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

4.2.1.4. Offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven

Modtagelse af offentlige ydelser er ikke i dag til hinder for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse efter den almindelige ordning om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse efter 7 år, men alene til hinder for muligheden for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse på et tidligere tidspunkt, nemlig efter 5 år, jf. afsnit 4.1.

Det bør være et grundlæggende krav for, at en udlænding kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark, at vedkommende kan klare sig uden offentlig hjælp.

Det foreslås derfor, at det gøres til en ufravigelig betingelse, at udlændingen ikke har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven i 3 år forud for tidspunktet, hvor udlændingen indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, og indtil udlændingen vil kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse.

Forslaget gælder alle udlændinge og omfatter alle typer offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven. Det gælder også enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor. Sådanne ydelser er i dag ikke til hinder for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse efter ordningen om mulighed for tidsubegrænset opholdstilladelse efter 5 år.

I det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, vil der blive set bort fra kravet.

En udlænding, der søger om tidsubegrænset opholdstilladelse, vil blive forpligtet til på tro og love at erklære, at vedkommende ikke har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven i 3 år forud for tidspunktet, hvor udlændingen indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse. Erklæringen vil omfatte alle typer ydelser efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, dvs. både enkeltstående og løbende ydelser.

Erklæringen skal udfyldes og indsendes til Udlændingesservice i forbindelse med, at udlændingen indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse. Udlændingesservice vil herefter lægge erklæringen til grund ved behandlingen af sagen. Erklæringen vil være tilgængelig på udlændingemyndighedernes hjemmeside: www.nyidanmark.dk.

Hvis en udlænding har afgivet forkerte oplysninger, vil den pågældende kunne ifalde strafansvar, jf. straffelovens § 161.

Udlændingemyndighederne vil udføre stikprøvekontroller af, om udlændinge rent faktisk har modtaget offentlig hjælp tre år forud for tidspunktet for ansøgningens indgivelse.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

4.2.1.5. Erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund

Det er essentielt, at nyankomne udlændinge mødes med forventningen om, at de viser vilje til at indgå aktivt i det danske samfund og respektere samfundets grundlæggende værdier.

Tidsubegrænset opholdstilladelse bør derfor som i dag være betinget af, at udlændingen har underskrevet en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund.

Der kan dog være tilfælde, hvor det ikke er muligt for en udlænding at underskrive kontrakten og erklæringen. Det kan f.eks. være, hvis en udlænding af fysiske grunde ikke er i stand til at underskrive erklæringen. I sådanne tilfælde må udlændingens accept markeres på anden vis. Dette gælder også i dag.

I dag er tidsubegrænset opholdstilladelse også betinget af, at udlændingen har underskrevet en integrationskontrakt. Hensigten med integrationskontrakten er, at udlændingen hurtigst muligt opnår ordinær beskæftigelse. Lovforslaget indebærer, at tidsubegrænset opholdstilladelse er betinget af, at udlændingen har opnået tilknytning til arbejdsmarkedet. På den baggrund er der ikke længere behov for at opretholde underskrivelse af integrationskontrakten som betingelse for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Dette indebærer samtidig, at den gældende ordning, hvorefter tidspunktet for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse udsættes, hvis udlændingen ikke underskriver integrationskontrakten og erklæringen samtidig med integrationskontraktens udarbejdelse, med et tidsrum svarende til den tid, der er forløbet fra integrationskontraktens udarbejdelse og indtil integrationskontraktens og erklæringens underskrivelse, kan ophæves.

Det betyder, at tidspunktet for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ikke afhænger af, hvornår udlændingen har underskrevet eller på anden vis har accepteret indholdet af integrationserklæringen – det afgørende bliver, om udlændingen har tilkendegivet at kunne stå inde for erklæringens indhold, senest på det tidspunkt, hvor udlændingen ansøger om tidsubegrænset opholdstilladelse.

Dette forenkler reglerne for borgerne og letter samtidig administrationen.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

4.2.1.6. Danskkundskaber

Efter de gældende regler skal en udlænding, medmindre særlige grunde taler derimod, bestå Prøve i Dansk 2 eller Prøve i Dansk 1 sammen med en engelskprøve på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2 for at kunne få tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 9, nr. 3.

Det foreslås, at det gøres til en ufravigelig betingelse for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har bestået Prøve i Dansk 2, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau. Dette gælder uanset udlændingens uddannelsesmæssige eller øvrige forudsætninger.

Prøve i Dansk 2 afslutter Danskuddannelse 2. Danskuddannelse 2 tilrettelægges for udlændinge, som normalt har en kort skole- og uddannelsesbaggrund fra hjemlandet.

En udlænding, der har bestået Prøve i Dansk 2, forventes at kunne indgå i samtale om en lang række dagligdags emner, som har almen karakter, f.eks. om familieforhold og arbejde, klare enkle indkøbssituationer og kunne samtale med skolens personale om sit barns skolegang, når sproget er forholdsvis enkelt. Desuden kan man give udtryk for sine synspunkter og begrunde dem, når emnet har dagligdags karakter.

Udlændingen kan læse tekster på et niveau, som svarer til f.eks. enkle artikler i gratisaviser, og skrive forståelige breve om enklere emner.

En udlænding, der har bestået Prøve i Dansk 2, forventes at kunne varetage faglært og ufaglært arbejde og at kunne tage del i visse kompetencegivende uddannelser, f.eks. grundkursus til social- og sundhedsuddannelser (SOSU), samt faglige efteruddannelseskurer.

Prøve i Dansk 2 skønnes at svare til engelskniveauet i folkeskolens 9. klasse.

Der vil på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk blive offentliggjort en oversigt over, hvilke prøver der anses som fornøden dokumentation for, at en udlænding har bestået en prøve på et tilsvarende eller højere niveau end Prøve i Dansk 2.

Endvidere foreslås reglerne forenklet ved, at muligheden for at dokumentere danskkundskaber med dokumentation for Prøve i Dansk 1 sammen med en engelskprøve på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2 ophæves.

I det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, vil der blive set bort fra danskprøvekravet.

Der henvises til forslaget til udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

4.2.1.7. *Beskæftigelse*

Det er i dag, medmindre særlige grunde taler derimod, et krav for at kunne få tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse i Danmark i mindst 2 år og 6 måneder, jf. udlændingelovens § 11, stk. 9, nr. 4.

Det skal fortsat være et krav for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har opnået en fast tilknytning til arbejdsmarkedet i form af fuldtidsbeskæftigelse.

Det foreslås derfor, at det gøres til en ufravigelig betingelse for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år forud for tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om tidsubegrænset opholdstilladelse og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles. Det er ikke en betingelse, at der har været tale om uafbrudt beskæftigelse i 2 år og 6 måneder. Kravet vil således også være opfyldt, hvis udlændingen inden for de sidste 3 år har været uden beskæftigelse i to eller flere perioder, der i alt udgør op til 6 måneder, hvis blot udlændingen er tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles.

Udlændinge, som oppebærer dansk folkepension, undtages fra beskæftigelseskravet.

Det er ikke et krav, at udlændingen har optjent fuld folkepension. Det afgørende er, at udlændingen kan dokumentere at have optjent ret til folkepension.

Ligeledes undtages der fra kravet om 2 år og 6 måneders ordinær fuldtidsbeskæftigelse, hvis en udlænding indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, inden udlændingen fylder 19 år, og udlændingen har været i uddannelse eller ordinær fuldtidsbeskæftigelse siden afslutningen af folkeskolen. Dette gælder både udlændinge, som efter folkeskolens afslutning færdiggør en uddannelse, og som, på tidspunktet hvor udlændingen søger om tidsubegrænset opholdstilladelse, er i beskæftigelse, udlændinge, som efter folkeskolens afslutning er i beskæftigelse i en periode og på tidspunktet, hvor udlændingen søger om tidsubegrænset opholdstilladelse, er i gang med en uddannelse, og udlændinge, som har været i uafbrudt beskæftigelse eller under uafbrudt uddannelse efter folkeskolens afslutning og frem til tidspunktet, hvor udlændingen søger om tidsubegrænset opholdstilladelse. Det afgørende er således ikke, i hvor lang tid udlændingen har arbejdet eller været i uddannelse, men at udlændingen har været i gang siden afslutningen af folkeskolen og frem til, at udlændingen søger om tidsubegrænset opholdstilladelse. Søger en udlænding om tidsubegrænset opholdstilladelse efter at være fyldt 19 år, stilles der samme krav som for andre udlændinge.

Hvis en udlænding er tildelt førtidspension, stilles der ikke i dag krav om en bestået danskprøve, jf. bekendtgørelsen om tidsubegrænset opholdstilladelse § 10, nr. 1, eller om beskæftigelse, jf. bekendtgørelsens § 12, nr. 1.

Der skal ikke længere gælde særlige regler for udlændinge, der har fået tildelt førtidspension. Udlændinge, der har fået tildelt førtidspension, vil således fremover skulle opfylde kravene til meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse på lige fod med andre udlændinge.

Det gælder generelt, at der vil blive fraveget fra kravet om beskæftigelse i det omfang, internationale forpligtelser kræver det, jf. forslaget til § 11, stk. 12, og afsnit 4.4.

Det forhold, at en udlænding modtager førtidspension, er ikke ensbetydende med, at det vil være i strid med internationale konventioner at stille beskæftigelseskravet. Det beror på en konkret vurdering af, om udlændingen som følge af handicap, jf. afsnit 4.4., ikke er i stand til at arbejde.

Der henvises til de foreslåede bestemmelser i § 11, stk. 4, nr. 7 og 10 og 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

4.2.1.7.1. Ordinær beskæftigelse

Ved ordinær beskæftigelse forstås lønnet beskæftigelse og selvstændig erhvervsvirksomhed uden offentligt tilskud.

Fleksjob efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats sidestilles dog med ordinær beskæftigelse, uanset at der ydes offentligt tilskud, da fleksjob er et tilbud til personer, der har en så varig og væsentlig nedsat arbejdsevne, at personen ikke har mulighed for at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

Ved fuldtidsbeskæftigelse forstås, at udlændingen skal have været ansat med en ugentlig arbejdstid på gennemsnitlig mindst 37 timer.

Er den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid ikke væsentligt under 37 timer, og er udlændingen lønnet således, at den pågældende må påregnes at kunne forsørge sig selv i samme udstrækning som en person med en arbejdstid på mindst 37 timer om ugen, anses udlændingen dog for at opfylde kravet om fuldtidsbeskæftigelse. Det vil i praksis navnlig have betydning for sygeplejersker, social- og sundhedshjælpere m.fl., der på grund af skiftende vagter reelt har en gennemsnitlig arbejdstid under 37 timer om ugen, men hvor arbejdstiden betragtes som værende fuld tid.

Praktik eller anden beskæftigelse som led i et uddannelsesforløb i Danmark betragtes ikke som ordinær fuldtidsbeskæftigelse.

Beskæftigelsen skal være aflønnet efter gældende overenskomst eller udført under sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår.

Om beskæftigelseskravet er opfyldt, vurderes på baggrund af startdato og eventuel slutdato for ansættelsesperioden eller -perioderne. Perioder med fravær som følge af sygdom, ferie, omsorgsdage, barsel m.v. inden for rammerne af ansættelsesforholdet indgår i beregningen, således at der ses bort fra fravær af disse årsager.

Udlændingen skal dokumentere beskæftigelse f.eks. på baggrund af arbejdsgivererklæringer eller lønsedler for hele perioden.

Hvis udlændingen arbejder på nedsat tid forlænges kravet til beskæftigelsesperioden tilsvarende. Således vil beskæftigelse i gennemsnitlig ca. 30 timer om ugen i 3 år svare til en ugentlig arbejdstid på mindst 37 timer i 2 ½ år.

4.2.1.7.2. Selvstændig erhvervsvirksomhed

Selvstændig erhvervsvirksomhed anses som ordinær fuldtidsbeskæftigelse, hvis virksomheden har karakter af hovedbeskæftigelse med henblik på at opnå selvforsørgelse. Udlændingen skal dokumentere, at den selvstændige virksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i gennemsnitlig mindst 37 timer om ugen.

Ved vurderingen af virksomhedens omfang anvendes samme dokumentationskrav som inden for arbejdsløshedsforsikringens område, dvs. at der skal foretages en konkret vurdering af personens arbejdsindsats, virksomhedens art, omfang, omsætning, åbningstider, kundegrundlag, priser m.v. Endvidere skal overskud/underskud være oplyst til skattevæsenet, og der skal være anmeldte lovpligtige momsangivelser.

Med henblik på at kunne tage stilling til en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse fra en selvstændig erhvervsdrivende bør udlændingen som minimum have fremlagt dokumentation for ejerskab af virksomheden, registreringsbeviser fra skattemyndighederne vedrørende CVR-nr., momspligt og indeholdelsespligt, samt specificerede momsangivelser.

Beskæftigelse som medhjælpende ægtefælle i selvstændig erhvervsvirksomhed kan anses for fuldtidsbeskæftigelse i det omfang, beskæftigelsen har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i gennemsnitlig mindst 37 timer om ugen, jf. ovenfor.

Med hensyn til beskæftigelse i selvstændig virksomhed på nedsat tid gælder det samme som ved ordinær beskæftigelse, jf. afsnit 4.2.1.7.1.

4.2.2. Betingelser om medborgerskab

Det er helt afgørende, at udlændinge, som kommer her til landet med ønsket om at blive på længere sigt, gør en indsats for at blive en del af Danmark og de danske værdier. Det er afgørende, at udlændinge under deres ophold i Danmark opnår en generel viden om det danske samfund, og at udlændingene tager aktivt del i det danske samfund.

Dette skal afspejles i pointsystemet.

Det foreslås, at opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse betinges af, at udlændingen opnår 15 point ved at vise, at han eller hun har udvist vilje til at engagere sig i samfundslivet i Danmark.

Det foreslås således, at opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse betinges af, at udlændingen har bestået en medborgerskabsprøve, jf. afsnit 4.2.2.1., eller har udvist aktivt medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i bestyrelser, organisationer m.v., jf. afsnit 4.2.2.2.

I det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, vil der blive set bort fra kravene, jf. forslaget til udlændingelovens § 11, stk. 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

4.2.2.1. Medborgerskabsprøve

Det foreslås, at udlændingen kan opnå 15 point ved at bestå en medborgerskabsprøve, jf. den foreslåede bestemmelse i integrationslovens § 41 a, jf. § 1, nr. 18, i det forslag til lov om ændring af integrationsloven med flere love, som integrationsministeren har fremsat samtidig med dette lovforslag.

Medborgerskabsprøven skal vise udlændingens integrationsgrad målt på vedkommendes fortrolighed med danske samfundsforhold – herunder spørgsmål om hverdagsliv i Danmark – og dansk kultur og historie.

Der vil blive udarbejdet et selvstændigt læremateriale til prøven, således at udlændingen kan forberede sig. Prøven vil blive stillet med udgangspunkt i dette læremateriale.

Prøven påtænkes – i lighed med indfødsretsprøven – udformet efter multiple choice-princippet, hvor prøvedeltageren skal angive det korrekte svar blandt flere muligheder.

Spørgsmålene vil vedrøre forhold, som afspejler udlændingens kendskab til grundlæggende danske samfundsforhold m.v., og dermed afspejle, om udlændingen er og gennem en år-række har været aktivt deltagende medborger i hverdagslivet, herunder foreningslivet og uddannelses- og/eller arbejdslivet. Prøven vil således vedrøre emner, som en udlænding, der har boet her i landet i nogle år og har haft vilje og evne til at integrere sig, bør have opnået kendskab til, herunder ved at have gennemført det kursus i danske samfundsforhold og dansk historie og kultur, som foreslås indført ved forslaget om ændring af integrationsloven.

Medborgerskabsprøven vil således omfatte spørgsmål om hverdagsliv og medborgerskab i Danmark, herunder f.eks. spørgsmål om dagligdagens private og offentlige tilbud (foreninger, folkebiblioteker m.v.) og spørgsmål om forhold af betydning for den enkeltes aktive deltagelse i arbejds- og fritidslivet.

Medborgerskabsprøven vil herudover indeholde spørgsmål om det danske velfærdssamfund, om arbejdsmarkedet og den danske arbejdspladskultur, om det danske uddannelses-system, om det danske demokrati og grundlæggende danske værdier, om Danmark og om verdenen, om Danmarks geografi, og om dansk historie, kunst og kultur.

Prøven vil omfatte 15 spørgsmål og anses for bestået, hvis 10 af de 15 spørgsmål, dvs. 2/3 af spørgsmålene, er besvaret korrekt. For at give den enkelte udlænding mulighed for at forberede sig til prøven, vil der blive udarbejdet materiale til brug for forberedelse af prøven.

Det er hensigten, at prøvens faglige niveau i sværhedsgrad skal ligge lidt under indfødsretsprøvens niveau. Prøvens dansksproglige stadie vil svare til det, der kræves for at bestå Prøve i Dansk 2, dvs. den danskprøve, en udlænding fremover som minimum skal have bestået for at få tidsubegrænset opholdstilladelse efter lovforslagets § 11, stk. 4, nr. 7.

Det påtænkes, at prøven – i lighed med indfødsretsprøven – skal afholdes to gange årligt.

Den første medborgerskabsprøve forventes at kunne afholdes medio 2011.

Der henvises til forslaget til udlændingelovens § 11, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

4.2.2.2. Aktivt medborgerskab

Det foreslås, at udlændingen også – dvs. udover at bestå en medborgerskabsprøve, jf. afsnit 4.2.2.1 – kan opnå 15 point ved at have udvist aktivt medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i bestyrelser, organisationer m.v.

Kravet vil være opfyldt, hvis udlændingen i mindst 1 år har været medlem af f.eks. en forældrebestyrelse, en skolebestyrelse, en bestyrelse for en almennyttig boligorganisation, et integrationsråd eller et ældreråd.

Kravet om aktivt medborgerskab vil endvidere være opfyldt, hvis udlændingen gennem mindst 1 år har deltaget i børne- eller ungdomsarbejde, f.eks. ved at fungere som træner i en idrætsforening eller ved at gennemføre en dommer- eller træneruddannelse. Det samme gælder deltagelse i et højskoleophold, rollemodelarbejde eller engagement i andre organiserede fritidsaktiviteter for børn og unge, f.eks. lektiehjælp.

Endelig vil kravet om aktivt medborgerskab være opfyldt, hvis udlændingen i mindst 1 år i øvrigt har deltaget i almennyttigt organisationsarbejde, f.eks. hvis udlændingen aktivt har deltaget i arbejdet i en forenings drift. De almennyttige foreninger, i hvilke aktiv deltagelse kan give point, kan f.eks. være foreninger, der er tilskudsberettiget efter folkeoplysningsloven. Der vil altid være tale om en konkret vurdering, og det vil i den forbindelse være et krav, at der er tale om aktiviteter, der styrker den enkeltes demokratiske udvikling og integration i Danmark, og som kan medvirke til at fremme medborgerskab og fællesskab om det danske samfunds værdier, normer og principper.

Det kræves ikke, at der er tale om en uafbrudt deltagelse i en organisation m.v. igennem 1 år, eller at udlændingen fortsat deltager i organisationen på tidspunktet, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles. Endvidere kræves det ikke, at udlændingen har deltaget i samme organisation m.v. igennem 1 år. Det kræves derimod, at udlændingen, mens denne har boet lovligt her i landet, har deltaget i en eller flere organisationer m.v. i sammenlagt mindst 1 år.

Det påhviler udlændingen at dokumentere, at kravet om aktivt medborgerskab er opfyldt.

Der henvises til forslaget til udlændingelovens § 11, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

4.2.3. Pointsystemets supplerende integrationsrelevante betingelser

Det foreslås, at en udlænding – udover at have opfyldt de ufravigelige betingelser og betingelserne om medborgerskab og herved at have opnået 85 point – skal opnå mindst 15 point for at kunne opnå tidsbegrænset opholdstilladelse, jf. nærmere afsnit 4.2.3.1.- 4.2.3.3.

Hvis Udlændingesservice konstaterer, at en udlænding opfylder de ufravigelige betingelser, jf. afsnit 4.2.1., og betingelserne om medborgerskab, jf. afsnit 4.2.2., skal Udlændingesservice herefter vurdere, om udlændingen har opnået et tilstrækkeligt yderligere antal point for at kunne meddeles tidsbegrænset opholdstilladelse.

De yderligere point kan gives efter supplerende integrationsrelevante kriterier i form af længere tilknytning til arbejdsmarkedet, særligt gode dansk kundskaber og gennemførelse af uddannelse her i landet. Det er indgået i overvejelserne, at pointene bør fastsættes ud fra objektive konstaterbare krav, således at det er let og overskueligt for den enkelte at se, hvordan det relevante antal point opnås, og administrationen kan blive så smidig som mulig.

Udlændinge, som oppebærer dansk folkepension, og udlændinge, der indgiver ansøgning om tidsbegrænset opholdstilladelse inden at være fyldt 19 år og har været i uddannelse eller ordinær fuldtidsbeskæftigelse siden afslutningen af folkeskolen, undtages fra beskæftigelseskravet, jf. forslaget til udlændingelovens § 11, stk. 10, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

I det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, vil der blive set bort fra kravet om opnåelse af mindst 15 point efter de supplerende integrationsrelevante kriterier, jf. forslaget til udlændingelovens § 11, stk. 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

4.2.3.1. Beskæftigelse i mindst 4 år

Det er helt afgørende for integrationen, at udlændinge opnår en fast tilknytning til arbejdsmarkedet. Det skal afspejles i pointsystemet.

Det foreslås derfor, at en udlænding opnår 15 point, hvis udlændingen har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder forud for tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om tidsbegrænset opholdstilladelse og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor tidsbegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles.

Udlændinge, der har arbejdet her i landet i 1 år og 6 måneder udover de 2 år og 6 måneder, der kræves som ufravigelig betingelse for at opnå tidsbegrænset opholdstilladelse, jf. forslaget til udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 8, vil således herved opnå yderligere 15 point.

Der henvises til forslaget til udlændingelovens § 11, stk. 6, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

4.2.3.2. Uddannelse

Uddannelse tillægges ikke i dag betydning ved vurderingen af, om en udlænding kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det er afgørende for integrationen, at børn og unge efter endt folkeskole fortsætter i uddannelsessystemet. Regeringen har bl.a. med aftalen "En ny chance til alle" af 17. juni 2005 taget en række initiativer med henblik på at sikre, at børn og unge kommer i uddannelse. Regeringen har endvidere ved sit ungeudspil fra november 2009 sat yderligere fokus på det vigtige i, at unge, der ikke har en uddannelse, skal hjælpes i gang og igennem, og at unge, der har en uddannelse, skal i job.

De udenlandske børn og unge, som påbegynder og afslutter en uddannelse i Danmark, skal belønnes. Det er væsentlig for den enkelte unge at få en uddannelse, og det er væsentlig for en vellykket integration.

Uddannelse skal derfor tillægges betydning ved vurderingen af, om en udlænding kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det foreslås derfor, at en udlænding opnår 15 point, hvis udlændingen har færdiggjort en lang videregående uddannelse, en professionsbacheloruddannelse, en erhvervsakademiuddannelse eller en erhvervsrettet ungdomsuddannelse i Danmark

Der henvises til forslaget til udlændingelovens § 11, stk. 6, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

4.2.3.3. Danskundskaber

Gode danskundskaber er en forudsætning for udlændinges integration i det danske samfund.

Det foreslås derfor, at en udlænding opnår 15 point, hvis udlændingen kan fremlægge dokumentation for, at vedkommende har bestået Prøve i Dansk 3 eller en prøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Prøve i Dansk 3 afslutter Danskuddannelse 3 efter modul 5. Danskuddannelse 3 tilrettelægges for kursister, som normalt har en mellemlang eller lang skole- og uddannelsesbaggrund fra hjemlandet.

En udlænding, der har bestået Prøve i Dansk 3, forventes at kunne indgå i samtale om dagligdags emner. Sproget er bredt nok til at kunne indgå i drøftelser af mere almen karakter. Man kan argumentere, give udtryk for synspunkter og kan i nuanceret form begrunde sine synspunkter. Sproget har større bredde og en større grad af korrekthed end ved de lavere prøver.

Udlændingen kan læse en længere række dagligdags tekster, f.eks. enklere romaner og avisartikler.

Udlændingen kan formulere sig skriftligt i et sammenhængende og i et forholdsvis nuanceret og komplekst sprog.

En udlænding, der har bestået prøve i Dansk 3, forventes at kunne tage del i faglige efteruddannelseskurser og kompetencegivende uddannelser, f.eks. på erhvervsskoler.

Prøve i Dansk 3 skønnes at svare til engelskniveauet i folkeskolens 10. klasse.

Der vil på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk blive offentliggjort en oversigt over, hvilke prøver der anses som fornøden dokumentation for, at en udlænding har bestået en prøve på et tilsvarende eller højere niveau end Prøve i Dansk 3. Studieprøven er blandt disse prøver.

Der henvises til forslaget til udlændingelovens § 11, stk. 6, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

4.3 Tidsbegrænset opholdstilladelse til unge udlændinge

4.3.1. Gældende regler og praksis

Hvis et barn oprindeligt er meddelt opholdstilladelse på baggrund af familiesammenføring med en herboende forælder, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, kan barnet få tidsbegrænset opholdstilladelse, når det fylder 18 år. Et barn, der har fået opholdstilladelse som flygtning som konsekvens af forældrenes asylretlige status kan dog få tidsbegrænset opholdstilladelse samtidig med sine forældre, uanset om barnet er blevet 18 år.

Børn under 18 år, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, og som er indrejst i Danmark før det fyldte 18. år, kan meddeles tidsbegrænset opholdstilladelse ved det fyldte 18. år, uanset længden af barnets ophold, hvis det af barnets forældre, der er bosiddende i Danmark, har tidsbegrænset opholdstilladelse på det tidspunkt, hvor barnet fylder 18 år.

Hvis begge forældre bor i Danmark, men det kun er den ene, der har tidsbegrænset opholdstilladelse, kan barnet kun meddeles tidsbegrænset opholdstilladelse, hvis barnet har mindst 7 års ophold i Danmark ved det fyldte 18. år.

Kravet om mindst 7 års ophold kan kun fraviges, hvis grundlaget for opholdstilladelsen – typisk familiesammenføringen – fortsat er til stede på det tidspunkt, hvor udlændingen bliver 18 år. Kravet til opholdets varighed kan endvidere opfyldes på grundlag af barnets egne forhold, f.eks. hvis barnet er af dansk afstamning.

For at opnå tidsbegrænset opholdstilladelse ved det fyldte 18. år, skal en udlænding normalt opfylde de samme supplerende betingelser som udlændinge, der meddeles opholdstilladelse i Danmark som voksne.

Kravet om 2 år og 6 måneders fuldtidsbeskæftigelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 9, nr. 4, stilles dog ikke i forhold til børn, der søger om tidsubegrænset opholdstilladelse, når de fylder 18 år.

Hvis en udlænding, der er kommet til Danmark som familiesammenført barn, ikke kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse ved det fyldte 18. år afledt af forældrenes forhold, f.eks. fordi forældrene ikke har tidsubegrænset opholdstilladelse, men opfylder kravet om varigheden af opholdet i Danmark, kan kravet om 2 år og 6 måneders fuldtidsbeskæftigelse dog ikke fraviges.

Der stilles ikke krav om, at børn, der søger om tidsubegrænset opholdstilladelse, når de fylder 18 år, skal have gennemført et introduktionsprogram og aktiviteter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i forlængelse af introduktionsperioden og indtil opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Derimod vil disse børn – hvis de har indgivet ansøgning om opholdstilladelse den 28. februar 2002 eller senere (tidspunktet for fremsættelse af lovforslag nr. L 152 om bl.a. ændrede regler om tidsubegrænset opholdstilladelse) – være omfattet af kravet om en bestået sprogprøve. Folkeskolens afgangsprøve i dansk er på et tilsvarende eller højere niveau end Prøve i Dansk 2, jf. bekendtgørelse nr. 1376 af 18. december 2008 bilag 1, som indeholder en oversigt over, hvilke prøver der anses som fornøden dokumentation for, at en udlænding har bestået en prøve på et tilsvarende eller højere niveau end Prøve i Dansk 2. En udlænding, som har bestået Folkeskolens afgangsprøve i dansk vil derfor opfylde kravet til danskprøve, hvis der er opnået det fornødne karaktergennemsnit i danskdisciplinerne. Danskprøvekravet for denne persongruppe er beskrevet i bekendtgørelsen nr. 1376 af 18. december 2008 bilag 3.

Hvis en udlænding, der er kommet til Danmark som familiesammenført barn, ikke kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, når barnet bliver 18 år, men opfylder opholdskravet på baggrund af sine egne forhold, vil udlændingen være omfattet af danskprøvekravet i § 9 i bekendtgørelsen nr. 1376 af 18. december 2008 (Prøve i Dansk 2) og ikke danskprøvekravet i bekendtgørelsens bilag 3 (Prøve i Dansk 1).

Efter udlændingemyndighedernes praksis er en udlænding, der meddeles opholdstilladelse som familiesammenført barn, og som først indrejser i Danmark på grundlag af opholdstilladelsen efter, at udlændingen er blevet 18 år, omfattet af kravet om gennemført introduktionsprogram. Hvis udlændingen ikke har gennemført integrationsprogrammet eller har bestået den krævede danskprøve før den 29. november 2006, vil udlændingen også blive omfattet af kravet om integrationseksamen.

Børn, der er meddelt familiesammenføringsopholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3, eller § 9 c, stk. 1, stilles på samme måde som børn, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2.

4.3.2. Forslag om nye regler for tidsubegrænset opholdstilladelse til unge udlændinge

Muligheden for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse bør ikke afhænge af forældrenes mulighed for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Det skal ikke være forældrenes vilje eller evne til at integrere sig, der skal være bestemmende for, om et ungt menneske kan opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Unge udlændinge skal vurderes på deres egne resultater og integrationsvilje.

Unge udlændinge vil derfor fremover få behandlet deres ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse på baggrund af deres egne forhold, og de vil fremover blive behandlet ens. Der skal ikke længere være forskel på børn, der har flygtningestatus som følge af deres forældres asylstatus, og familiesammenførte børn. Børn vil således ikke længere blive behandlet forskelligt afhængigt af, hvilken opholdsstatus deres forældre har.

Det vil bl.a. betyde, at børn og unge udlændinge, der har fået flygtningestatus som konsekvens af deres forældres status, fremover først vil kunne søge om tidsubegrænset opholdstilladelse ved det fyldte 18. år ligesom andre unge.

Det vil også betyde, at unge fremover vil skulle opfylde de samme betingelser og vil blive belønnet på egne selvstændige resultater.

Den nye ordning er også mere klar og gennemskuelig for borgerne, herunder for de unge.

Som alle andre udlændinge skal de unge udlændinge vurderes på deres egne integrationsresultater. De vil som andre skulle opfylde de ufravigelige betingelser, dvs. kravet til opholdets varighed, kravet om ikke at være dømt fængselsstraffe af en vis længde, kravet om ikke at have forfalden gæld til det offentlige, kravet om ikke at have modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, kravet om at have underskrevet en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, samt danskprøvekravet.

Dog vil udlændinge, der søger om tidsubegrænset opholdstilladelse inden de fylder 19 år, og som har været i uddannelse eller ordinær fuldtidsbeskæftigelse siden afslutningen af folkeskolen, være undtaget fra kravet om 2 år og 6 måneders ordinær fuldtidsbeskæftigelse.

Unge udlændinge, der siden folkeskolen har været aktive ved uddannelse eller fuldtidsbeskæftigelse, skal som andre udlændinge også opfylde betingelserne om medborgerskab, men de vil være undtaget fra kravet om at skulle opnå mindst 15 point efter de supplerende integrationsrelevante kriterier om fast tilknytning til arbejdsmarkedet, færdiggørelse af uddannelse efter folkeskolen i Danmark og særligt gode danskundskaber.

Udlændingetjenesten vil i forbindelse med, at et barn meddeles opholdstilladelse i Danmark, vejlede om, at barnet kan søge om tidsubegrænset opholdstilladelse inden det fyldte 19. år, og Integrationsministeriet vil foranledige, at der vejledes herom på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk.

Der henvises til forslaget til udlændingelovens § 11, stk. 10, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

4.4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

Det er regeringens vurdering, at de foreslåede ændringer af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (FN's Handicapkonvention), som Danmark i henhold til kgl. resolution af 13. juli 2009 har ratificeret, og som trådte i kraft for Danmark den 23. august 2009.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, at betingelserne vedrørende gæld til det offentlige, modtagelse af sociale ydelser, underskrivelse af integrationserklæringen, beståelse af Prøve i Dansk 2, og beskæftigelse, jf. forslaget til § 11, stk. 4, nr. 4-8, jf. § 11, stk. 3, og betingelserne om medborgerskab, jf. stk. 5, og de supplerende integrationsrelevante kriterier, jf. stk. 6, ikke finder anvendelse, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det.

Det følger af artikel 1 i FN's Handicapkonvention, at personer med handicap ifølge konventionen omfatter personer, der har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som i samspil med forskellige barrierer kan hindre dem i fuldt og effektivt at deltage i samfundslivet på lige fod med andre.

Årsagen til den nedsatte funktionsevne vil ofte være en lægeligt diagnosticeret lidelse, der angiver en langvarig nedsættelse af kropslige eller kognitive funktioner, som f.eks. syn, hørelse, lammelser, hjerneskade m.v. Endvidere kan en person, der lider af posttraumatisk stress, konkret blive anset for at være en person med handicap, hvis den posttraumatiske stress efter en konkret og individuel vurdering har karakter af en langvarig funktionsnedsættelse.

Af artikel 5, stk. 1 og 2, i FN's Handicapkonvention følger det, at deltagerstaterne anerkender, at alle er lige for loven, og at alle uden nogen form for diskrimination har ret til lige beskyttelse og til at drage samme nytte af loven, samt at deltagerstaterne skal forbyde enhver diskrimination på grund af handicap.

Udlændinge, der som følge af handicap, ikke er i stand til at opfylde en eller flere af betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, vil i overensstemmelse med konventionen ikke blive mødt med disse krav.

Det vil kun være de betingelser, som udlændingen grundet sit handicap ikke kan opfylde, som der vil blive undtaget fra. Andre krav, som ikke relaterer sig til udlændingens handicap, vil skulle opfyldes, ligesom det gælder for andre udlændinge.

4.5. Ikrafttrædelse

De nye regler om betingelserne for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse skal gælde for alle udlændinge, som fra tidspunktet for lovforslagets fremsættelse indgiver ansøgning herom.

Det betyder, at de nye regler om tidsubegrænset opholdstilladelse gælder for alle udlændinge, der fra den 26. marts 2010 indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, uanset hvornår de er meddelt opholdstilladelse i Danmark.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til lovforslagets § 2, stk. 4.

5. Indsats mod studerende, der arbejder ulovligt

Det er et højt prioriteret område for regeringen at tiltrække og fastholde dygtige udenlandske studerende. Velkvalificerede udenlandske studerende kan bidrage til at sikre danske virksomheder god arbejdskraft, og de højner kvaliteten af uddannelsesinstitutionerne, skaber et internationalt studiemiljø og indgår i rekrutteringsgrundlaget for forskeruddannelserne.

Regeringen ønsker selvsagt kun at tiltrække reelle studerende. Der skal sættes ind over for udenlandske studerende, som misbruger deres ophold i Danmark til f.eks. at arbejde ulovligt.

Ved lov nr. 1511 af 27. december 2009 om ændring af udlændingeloven er integrationsministeren bemyndiget til i samarbejde med undervisningsministeren at fastsætte regler om studieaktivitet for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på at deltage i en professionsbachelor- eller erhvervsakademiuddannelse. Herved sikres en fortsat effektiv kontrol med eventuelt misbrug af studieopholdstilladelser.

En række konkrete tilfælde om udenlandske studerende, der har arbejdet ulovligt, har dog vist et behov for yderligere stramninger.

Ulovligt arbejde er uacceptabelt. Regeringen foreslår derfor i overensstemmelse med aftalen af 15. marts 2010 med Dansk Folkeparti, at der i udlændingeloven indsættes hjemmel til, at Udlændingetjenesten kan inddrage en studieopholdstilladelse i de tilfælde, hvor en udenlandsk studerende ved domstolene idømmes en bøde for ulovligt arbejde eller erkender at have arbejdet ulovligt og i den forbindelse vedtager et bødeforelæg eller tildes en indenretlig advarsel. Det samme skal gælde, hvis den pågældende erkender forholdet over for Udlændingetjenesten. Dette skal gælde, selvom den studerende er studieaktiv. Herved sikres det, at en udenlandsk studerende, der misbruger sin opholdstilladelse til at arbejde ulovligt, kan miste opholdsgrundlaget også i de tilfælde, hvor der ikke er grundlag for udvisning.

5.1. Gældende ret

Reglerne om meddelelse af opholdstilladelse til udenlandske studerende findes i Integrationsministeriets bekendtgørelse nr. 904 af 4. juli 2007 om meddelelse af opholds- og arbejdstilladelse til studerende som ændret ved bekendtgørelse nr. 296 af 14. april 2009 (studiebekendtgørelsen).

Når en udenlandsk studerende er meddelt opholdstilladelse med henblik på at følge en uddannelse i Danmark, er det et krav, at udlændingens forsørgelse er sikret gennem egne midler, stipendium, studielån eller lignende, jf. studiebekendtgørelsens § 7, stk. 1. Det er endvi-

dere et krav, at udlændingen er studieaktiv i relation til det kursus eller den uddannelse, som danner grundlag for udlændingens opholdstilladelse, jf. studiebekendtgørelsens § 6, stk. 2.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, kan en tidsbegrænset opholdstilladelse inddrages, når grundlaget for opholdstilladelsen var urigtigt eller ikke længere er til stede. Hvis en udlænding, der har opholdstilladelse som studerende, ophører med at være selvforsørgende eller studieaktiv, vil opholdstilladelsen således kunne inddrages.

En udlænding med opholdstilladelse med henblik på at følge en videregående uddannelse eller et adgangsgivende kursus gives arbejdstilladelse til beskæftigelse ved deltidsarbejde i indtil 15 timer ugentligt samt beskæftigelse på fuld tid i juni, juli og august, jf. studiebekendtgørelsens § 14, stk. 1.

Det følger af studiebekendtgørelsens § 14, stk. 2, at medmindre særlige grunde taler herfor, kan der ikke gives arbejdstilladelse til udlændinge med opholdstilladelse med henblik på at følge en ungdoms- eller grundskoleuddannelse, en gymnasial uddannelse eller et kursus på en højskole el. lign.

Efter udlændingelovens § 59, stk. 2, kan en udlænding, der arbejder her i landet uden fornøden tilladelse, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år.

Efter udlændingelovens § 60, stk. 1, straffes tilsidesættelse af de betingelser, der er knyttet til en tilladelse efter loven med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 1 år.

Hvis udlændingen idømmes frihedsstraf, kan den pågældende udvises, medmindre udlændingen har haft lovligt ophold her i landet i mere end i de sidste 5 år, jf. udlændingelovens § 24, stk. 1, nr. 2.

Udlændingen kan endvidere udvises, hvis udlændingen ikke har haft lovligt ophold i længere tid end de sidste 6 måneder, og der er grund til at tro, at udlændingen vil arbejde uden fornøden tilladelse, jf. udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 2.

En udlænding, der har haft ophold i Danmark i mere end de sidste 6 måneder, og som ikke idømmes frihedsstraf, men en bøde for ulovligt arbejde, kan ikke udvises af denne grund.

Ved en afgørelse om udvisning skal der tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende som følge af den pågældendes personlige forhold, jf. udlændingelovens § 26.

5.2. Forslag om inddragelse af studieopholdstilladelser ved ulovligt arbejde

Der er i praksis set eksempler på udenlandske studerende, som har arbejdet ulovligt samtidig med, at de har været studieaktive. Ulovligt arbejde har i disse tilfælde typisk ført til mindre bødestrafte.

Som nævnt i afsnit 5 er integrationsministeren ved lov nr. 1511 af 27. december 2009 be- myndiget til i samarbejde med undervisningsministeren at fastsætte regler om studieaktivitet for udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse med henblik på at deltage i en professions- bachelor- eller erhvervsakademiuddannelse.

Reglerne om studieaktivitet må forventes at kunne mindske omfanget af udenlandske stude- rendes ulovlige arbejde, da der herved vil blive fastsat krav til de studerendes tilstedeværel- se på uddannelsesinstitutionerne. Dermed mindskes de studerendes mulighed for at arbejde ulovligt.

Med henblik på at sætte yderligere ind over for udenlandske studerende, der arbejder ulov- ligt, foreslås det, at der i udlændingeloven indsættes hjemmel til, at Udlændingesservice kan inddrage en studieopholdstilladelse, hvis udlændingen er idømt en bødestraf for ulovligt ar- bejde, hvis udlændingen som følge af ulovligt arbejde har vedtaget en bøde indenretligt eller udenretligt efter et bødeforlæg, hvis udlændingen har modtaget en indenretlig advarsel for at have arbejdet ulovligt, eller hvis udlændingen over for Udlændingesservice har erkendt at ha- ve arbejdet ulovligt.

Forslaget betyder, at udenlandske studerende, som arbejder uden at have arbejdstilladelse, og derfor enten idømmes bøde, jf. udlændingelovens § 59, stk. 2, vedtager en bøde, tildeles en indenretlig advarsel for at have arbejdet uden fornøden tilladelse eller over for Udlændin- gesservice erkender at have arbejdet uden en sådan tilladelse, kan få opholdstilladelsen ind- draget. Det samme gælder, hvis udenlandske studerende har en arbejdstilladelse, men ar- bejder i strid med betingelserne herfor – f.eks. ved at arbejde mere end det tilladte timeantal – og enten idømmes bøde, jf. udlændingelovens § 60, stk. 1, vedtager en bøde, tildeles en indenretlig advarsel for at have arbejdet i strid med de for arbejdstilladelsen fastsatte betin- gelser, eller over for Udlændingesservice erkender at have arbejdet i strid med de for arbejds- tilladelsen fastsatte betingelser.

Forslaget skal gælde for udlændinge med opholdstilladelse som studerende, jf. studiebe- kendtgørelsens §§ 1-5.

Forslaget skal gælde, uanset hvornår studieopholdstilladelsen er meddelt. Det afgørende for, om en studieopholdstilladelse kan inddrages, er, om udlændingen ved domstolene er idømt bødestraf for ulovligt arbejde, har vedtaget en bøde for ulovligt arbejde, er blevet tildelt en indenretlig advarsel for ulovligt arbejde eller over for Udlændingesservice har erkendt at have arbejdet ulovligt.

Hvis en udenlandsk studerende, som har fået inddraget sin studieopholdstilladelse, fordi den pågældende er idømt en bødestraf for ulovligt arbejde, har vedtaget en bøde for ulovligt ar- bejde, er blevet tildelt en indenretlig advarsel for ulovligt arbejde eller over for Udlændinge- service har erkendt at have arbejdet ulovligt, ansøger om en ny studieopholdstilladelse, vil der være en formodning for, at den pågældendes primære formål med ansøgningen ikke er at studere. En ny ansøgning om studieopholdstilladelse vil således normalt skulle afgøres med et afslag, jf. studiebekendtgørelsens § 9. Det samme gælder, hvis en udlænding med studieopholdstilladelse har ansøgt om forlængelse af opholdstilladelsen og idømmes en bøde

destraf for ulovligt arbejde, vedtager en bøde for ulovligt arbejde tildeles en indenretlig advarsel for at have arbejdet ulovligt eller over for Udlændingesservice erkender at have arbejdet ulovligt, inden der er taget stilling til ansøgningen om forlængelse.

Integrationsministeriet vil præcisere studiebekendtgørelsen i overensstemmelse hermed.

Anklagemyndigheden skal orientere Udlændingesservice, hvis en udlænding, der er meddelt studieopholdstilladelse, idømmes en bødestraf for ulovligt arbejde, vedtager en bøde for ulovligt arbejde eller tildeles en indenretlig advarsel for at have arbejdet ulovligt. Udlændingesservice vil træffe afgørelse vedrørende inddragelse hurtigst muligt efter, at Udlændingesservice har modtaget orienteringen. Dette gælder også tilfælde, hvor udlændingen måtte have anket dommen.

Ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelse finder udlændingelovens § 26, stk. 1, tilsvarende anvendelse, jf. § 19, stk. 7. Hvis en studieopholdstilladelse inddrages, vil Udlændingesservice således i alle tilfælde have taget stilling til, om inddragelsen vil virke særlig belastende som følge af udlændingens personlige forhold.

Sanktionsreglerne berøres ikke af forslaget. Forslaget er således et supplement til udlændingelovens regler om udvisning og straf.

Udlændingen kan klage over Udlændingesservices afgørelse om inddragelse til Integrationsministeriet, jf. udlændingelovens § 46, stk. 1 og 2. Der henvises i den forbindelse også til lovforslagets § 1, nr. 22, om forslaget om at afskære automatisk ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort, ved påklage inden 7 dage med hensyn til opholdstilladelser, der alene er meddelt med henblik på midlertidigt ophold.

Udlændingesservice vil i forbindelse med, at en studieopholdstilladelse meddeles, vejlede udlændingen om, at opholdstilladelsen kan inddrages, hvis vedkommende idømmes en bødestraf for ulovligt arbejde, vedtager en bøde for ulovligt arbejde, tildeles en indenretlig advarsel for at have arbejdet ulovligt eller over for Udlændingesservice erkender at have arbejdet ulovligt. Integrationsministeriet vil endvidere foranledige, at der orienteres herom på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15.

6. Skærpede regler om indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter indrejse her i landet og opsættende virkning

6.1. Indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter indrejse her i landet

6.1.1. Gældende ret

6.1.1.1. Familiesammenføring

Efter udlændingelovens § 9, stk. 18, skal opholdstilladelse efter stk. 1 om familiesammenføring være opnået inden indrejsen. Efter indrejsen kan ansøgning herom ikke indgives, behandles eller tillægges opsættende virkning, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor. Hvis udlændingen på tidspunktet for ansøgningen har lovligt ophold i medfør af udlændingelovens §§ 1-3 a, § 4 b (visumfrit ophold eller ophold med visum) eller § 5, stk. 2, eller i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, er udgangspunktet, at en ansøgning kan indgives, behandles og tillægges opsættende virkning. Afslag på indgivelse af ansøgning kræver, at særlige grunde taler imod, at ansøgningen indgives m.v.

Hvis udlændingen ikke har lovligt ophold i form af et visumfrit ophold eller ophold med visum, en opholdstilladelse eller i medfør af EU-reglerne, kræver tilladelse til at indgive ansøgningen m.v., at der er ganske særlige grunde.

Det fremgår endvidere af Integrationsministeriets notat af 15. december 2004 om ændring af praksis for indgivelse af ansøgning om ægtefællesammenføring her i landet, jf. udlændingelovens § 9, stk. 18, og § 9 c, stk. 5, at ansøgninger efter praksis kan tillades indgivet, såfremt det må antages at være forbundet med væsentlig ulempe for udlændingen og den herboende ægtefælle og eventuelle herboende børn, at udlændingen skal udrejse og ansøge om ægtefællesammenføring fra hjemlandet. Der vil normalt foreligge en væsentlig ulempe, hvis den herboende ægtefælle er flygtning, eller hvis parret har børn her i landet, og udlændingen skal udrejse til et land uden for Europa. Ifølge notatet vil der også foreligge en væsentlig ulempe, hvis det ud fra en konkret vurdering fremstår uproportionalt at kræve, at udlændingen rejser hjem for at indgive ansøgningen. Notatet er sendt til Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik den 23. december 2004 (Alm. Del – bilag 78)

Udlændingetjenesten har oplyst, at en ansøgning bl.a. også vil blive tilladt indgivet, hvis udlændingen opholder sig i Danmark i medfør af en fastsat udrejsefrist eller et andet processuelt ophold, som ligger i umiddelbar forlængelse af et egentligt opholdsgrundlag, eller hvis udlændingen lider af alvorlig sygdom, der kræver særlig behandling eller pleje.

Med hensyn til mindreårige børn, der efter indrejsen ønsker at ansøge om familiesammenføring med en herboende forælder, forudsættes det, jf. bemærkningerne til den tidligere gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 7 (Lovforslag nr. L 59 af 16. april 1998, side 20), at ansøgningen i almindelighed vil blive behandlet og tillagt opsættende virkning, medmindre særlige grunde taler derimod, f.eks. hvis den ene af forældrene fortsat er bosat i hjemlandet, og barnet ikke har haft kontakt med den herboende af forældrene i flere år.

Det følger af udlændingelovens § 9 g, stk. 1, at ansøgninger om ægtefællesammenføring og familiesammenføring til en samlever og til børn kan afvises, hvis ansøgningen ikke er vedlagt de dokumenter eller ikke indeholder de oplysninger, der er nødvendige til bedømmelse af, om opholdstilladelse kan meddeles.

Bestemmelsen blev indført ved lov nr. L 89 af 30. januar 2007. Af bemærkningerne til bestemmelsen (lovforslagets § 1, nr. 11, side 34), fremgår det, at Udlændingesservice skal gennemgå indkomne ansøgninger for at vurdere, om de indeholder og er vedlagt de oplysninger og dokumenter, som er nødvendige for behandlingen af ansøgningen. Hvis ansøgningen ikke opfylder oplysningskravet, vil ansøgningen normalt skulle afvises, og udlændingen vejledes om, hvilke oplysninger og/eller dokumentation der mangler, for at ansøgningen vil kunne tillades indgivet.

6.1.1.2. Familiemæssig tilknytning, au pair, studier, praktik m.v.

Efter udlændingelovens § 9 c, stk. 5, skal ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1 og 4 – bl.a. opholdstilladelse som studerende, au pair, praktikant og ansøgninger om familiesammenføring, som ikke er omfattet af de almindelige regler i § 9, stk. 1 – være opnået inden indrejsen. Efter indrejsen kan ansøgning herom ikke indgives, behandles eller tillægges opsættende virkning her i landet, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor.

Efter praksis kan udlændinge, som opholder sig lovligt her i landet i medfør af en opholdstilladelse, et visum eller et visumfrit ophold, indgive ansøgning om opholdstilladelse. Ansøgningen tillægges opsættende virkning. En særlig grund kan også være, hvis det på grund af udlændingens helbredsmæssige forhold ikke bør kræves, at udlændingen udrejser af Danmark for at søge om opholdstilladelse. Udlændingesservice har oplyst, at også udenlandske studerende, som opholder sig her i landet i medfør af en fastsat udrejsefrist, kan indgive en ny ansøgning om opholdstilladelse som studerende, der tillægges opsættende virkning, hvis ansøgningen indgives i umiddelbar forlængelse af et egentligt opholdsgrundlag.

For ansøgninger om ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, gælder den praksis, der er beskrevet i Integrationsministeriets notat af 15. december 2004, jf. afsnit 6.1.1.1.

6.1.1.3. Religiøse forkyndere m.fl.

Efter udlændingelovens § 9 f, stk. 6, skal ansøgning om opholdstilladelse som religiøs forkynder m.fl. være opnået inden indrejsen. Efter indrejsen kan ansøgning herom ikke indgives, behandles eller tillægges opsættende virkning her i landet, medmindre særlige grunde taler derfor.

Efter praksis kan udlændinge, som opholder sig lovligt her i landet i medfør af en opholdstilladelse, et visum eller et visumfrit ophold, indgive ansøgning om opholdstilladelse. Ansøgningen tillægges opsættende virkning.

6.1.1.4. Beskæftigelse

Efter udlændingelovens § 9 a, stk. 4, 1. pkt., kan ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 1-4 og 6, indgives, behandles og tillægges opsættende virkning her i landet, hvis udlændingen har lovligt ophold, medmindre særlige grunde taler derimod.

Lovligt ophold vil sige ophold på grundlag af en opholdstilladelse, et visum eller et visumfrit ophold, ophold i medfør af EU-reglerne samt processuelt ophold, f.eks. som asylansøger, eller hvis en udrejsefrist ikke er udløbet.

Der er tale om ansøgninger om opholdstilladelse efter greencardordningen, positivlisten, beløbsordningen, koncernopholdstilladelser og opholdstilladelser, hvor væsentlige beskæftigelsesmæssige eller erhvervsmæssige hensyn i øvrigt taler for at imødekomme ansøgningen.

Særlige grunde, der kan tale imod, at en udlænding med lovligt ophold kan indgive en ansøgning her i landet, kan være, hvis det er åbenbart, at udlændingen ikke opfylder betingelserne for at blive meddelt opholdstilladelse, og ansøgningen derfor må anses for et forsøg på at forlænge et ophold i Danmark, f.eks. hvis en udlænding er meddelt en udrejsefrist og indgiver en grundløs ansøgning om opholdstilladelse umiddelbart inden udrejsefristens udløb.

Efter praksis vil det endvidere tale imod at tillade ansøgningen indgivet, hvis det ikke er sandsynligt, at ansøgningen kan færdigbehandles under udlændingens lovlige ophold eller i umiddelbar forlængelse heraf. Det samme gælder, hvis ansøgningen ikke er fuldt oplyst, og Udlændingetjenesten således ikke er i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger og dokumentation til at bedømme, om opholdstilladelse kan meddeles.

Hvis udlændingen ikke har lovligt ophold, kan ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 1-4 og 6, ikke indgives, behandles eller tillægges opsættende virkning her i landet, medmindre særlige grunde taler derfor, jf. udlændingelovens § 9 a, stk. 4, 2. pkt.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen (Lovforslag nr. L 132 af 27. marts 2008, side 32) vil særlige grunde kunne foreligge, hvis en asylansøger, der har fået endeligt afslag på sin ansøgning om asyl, men ikke er udrejst, indgår aftale eller får tilbud om ansættelse inden for et fagområde, hvor der er mangel på særligt kvalificeret arbejdskraft, eller hvor ansættelsen indebærer en årlig aflønning på mindst 375.000 kr. Der kan endvidere efter en konkret vurdering være tale om et tilbudt ansættelsesforhold, der kan give opholdstilladelse efter bestemmelsen i udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 6.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at en ansøgning om opholdstilladelse med henblik på beskæftigelse fra en asylansøger dog vil kunne afvises, hvis den pågældende klart ikke er kvalificeret til det pågældende job, eller der i øvrigt er grund til at antage, at aftalen eller tilbuddet er proforma.

Det fremgår også, at en ansøgning, der tillades indgivet, som udgangspunkt vil blive tillagt opsættende virkning, at der dog vil være tale om en konkret vurdering, og at ansøgningen f.eks.

ikke vil blive tillagt opsættende virkning, hvis der er tale om en afvist asylansøger, der ikke er udrejst i overensstemmelse med udrejsefristen, og som er blevet frihedsberøvet med henblik på udsendelse f.eks. som følge af, at den pågældende har været under jorden.

Endelig fremgår det af bemærkningerne til bestemmelsen, at udlændinge, der opholder sig i Danmark på et såkaldt tålt ophold, ikke kan indgive ansøgning om opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse, og at udlændinge, der ansøger om asyl, og hvor det undersøges, om asylansøgningen skal behandles her i landet eller i et andet land (den såkaldte Dublin-fase), kun helt undtagelsesvis vil kunne indgive og få en ansøgning om opholdstilladelse med henblik på beskæftigelse behandlet.

Praksis efter udlændingelovens § 9 a, stk. 4, 2. pkt., dvs. adgangen for udlændinge med ulovligt ophold til at indgive ansøgning om opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse, er nærmere beskrevet i Integrationsministeriets notat af 1. december 2009, der er sendt til Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik (Alm. Del – bilag 49).

6.1.1.5. Indgivelse af ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse

Det følger af udlændingebekendtgørelsens § 26, stk. 9, 1. pkt., at en ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse eller arbejdstilladelse senest skal indgives en måned før tilladelsens udløb. Tilfælde, hvor udlændinge, efter at have fået afslag på en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, indgiver ny ansøgning herom, er undtaget, jf. § 26, stk. 9, 2. pkt.

Formålet med bestemmelsen i udlændingebekendtgørelsens § 26, stk. 9, 1. pkt., er hensynet til så vidt muligt at sikre, at ansøgninger om forlængelse indgives rettidigt inden tilladelsens udløb, og at Udlændingetjenesten har et vist tidsrum til sagsbehandlingen. Bestemmelsen regulerer ikke konsekvenserne af, at en ansøgning om forlængelse ikke indgives rettidigt.

I praksis tillader Udlændingetjenesten en ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse indgivet, hvis opholdstilladelsen ved ansøgningens indgivelse er udløbet inden for de forudgående 6 måneder, forudsat grundlaget og de løbende betingelser for opholdstilladelsen har været opfyldt i den periode, udlændingen har opholdt sig her i landet uden gyldig opholdstilladelse.

I andre tilfælde foretager Udlændingetjenesten en konkret og individuel vurdering, hvor udlændingen bl.a. skal redegøre for baggrunden for, at ansøgningen ikke er indgivet i tide, og dokumentere eller i fornøden grad sandsynliggøre, at grundlaget og de løbende betingelser for opholdstilladelsen har været opfyldt i den periode, udlændingen har opholdt sig her i landet uden gyldig opholdstilladelse.

Udlændingetjenesten træffer herefter afgørelse om, hvorvidt den oprindelige opholdstilladelse kan forlænges, eller om ansøgningen skal betragtes som en ny førstegangsansøgning. Der tages i den forbindelse også stilling til, om udlændingen skal udvises for ulovligt ophold, og om der skal ske politianmeldelse.

6.1.2. Forslag om at skærpe og præcisere adgangen til at indgive ansøgning om opholdstilladelse efter indrejsen her i landet

Det indgår i aftalen af 15. marts 2010 mellem regeringen og Dansk Folkeparti, at reglerne om muligheden for at indgive ansøgning under et ophold her i landet skal skærpes.

De foreslåede skærper angår udlændinge, der ikke har lovligt ophold her i landet, udlændinge, som allerede har fået en afgørelse, der indeholder en udrejsefrist, og udlændinge, der allerede har indgivet en anden ansøgning om opholdstilladelse, der er under behandling.

Forslagene angår muligheden for at indgive ansøgning om familiesammenføring, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse, jf. § 9 a, opholdstilladelse af ganske særlige grunde, herunder familiemæssig tilknytning, studier, au pair, praktikanter, jf. § 9 c, stk. 1, opholdstilladelse efter friby-ordningen, jf. § 9 c, stk. 4, og opholdstilladelse til religiøse forkyndere m.fl., jf. § 9 f.

Endvidere foreslås praksis med hensyn til muligheden for at indgive ansøgning for udlændinge, som opholder sig lovligt i Danmark i medfør af en opholdstilladelse, et visum eller et visumfrit ophold, kodificeret, således at dette fremgår direkte af loven.

Efter de gældende regler er udgangspunktet, at en ansøgning om opholdstilladelse kun kan indgives fra udlandet. Efter indrejsen kan ansøgning ikke indgives, behandles eller tillægges opsættende virkning her i landet, medmindre særlige grunde taler herfor. En udlænding, som ønsker at ansøge om ægtefællesammenføring eller familiesammenføring med en herboende forælder, hvor udlændingen er mindreårig, kan dog indgive ansøgning her i landet, hvis udlændingen har lovligt ophold i medfør af en opholdstilladelse, et visum eller et visumfrit ophold eller i medfør af EU-reglerne, medmindre særlige grunde taler derimod.

Reglerne for at indgive ansøgning om opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse har et andet udgangspunkt, idet en udlænding, som har lovligt ophold, kan indgive ansøgning her i landet, medmindre særlige grunde taler derimod. Lovligt ophold vil sige ophold på grundlag af en opholdstilladelse, et visum eller et visumfrit ophold, ophold i medfør af EU-reglerne samt processuelt ophold, f.eks. som asylansøger, eller hvis en udrejsefrist ikke er udløbet.

Som det fremgår af afsnit 6.1.1., er adgangen for en udlænding med lovligt ophold i medfør af en opholdstilladelse, et visum eller visumfrit ophold eller i medfør af EU-reglerne til her i landet at indgive ansøgning om opholdstilladelse ikke begrænset til ansøgninger om familiesammenføring eller opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse.

Det foreslås præciseret, at udlændinge, der har ophold i Danmark på grundlag af en opholdstilladelse, et visum eller et visumfrit ophold eller i medfør af EU-reglerne, kan indgive ansøgning om opholdstilladelse her i landet, medmindre særlige grunde taler herimod.

Særlige grunde, der kan tale imod, at en udlænding kan indgive ansøgning her i landet, vil som i dag være, hvis det er åbenbart, at udlændingen ikke opfylder betingelserne for at blive

meddelt opholdstilladelse, eller hvis ansøgeren allerede er meddelt afslag på det, der ønskes ansøgt om. Ved vurderingen af, om en ansøgning kan tillades indgivet, skal det i øvrigt som hidtil indgå, om det må anses for sandsynligt, at ansøgningen kan færdigbehandles under den pågældendes lovlige ophold eller i umiddelbar forlængelse heraf.

Som i dag vil det fortsat gælde, at ansøgningen skal være vedlagt de dokumenter og indeholde de oplysninger, der er nødvendige til bedømmelse af, om opholdstilladelse kan meddeles, jf. bestemmelsen i udlændingelovens § 9 g, stk. 1, om afvisning af utilstrækkelige ansøgninger om familiesammenføring. Hvis ikke ansøgningen er vedlagt de nødvendige dokumenter og indeholder de nødvendige oplysninger, skal ansøgningen normalt afvises, jf. afsnit 6.1.1.1.

Det samme princip gør sig gældende i forhold til andre nævnte ansøgningstyper, jf. udlændingelovens § 40, stk. 1, 1. pkt., hvorefter en udlænding skal meddele de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til udlændingeloven kan gives.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, 3,5 og 6.

Reglerne foreslås skærpet således, at udlændinge, som opholder sig ulovligt i Danmark, kun kan indgive ansøgning her i landet, hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det. Forslaget sigter navnlig til ansøgninger om familiesammenføring, hvor det på baggrund af en umiddelbar vurdering ikke kan afvises, at der er et beskyttelsesværdigt familieliv, som er omfattet af EMRK artikel 8.

Det foreslås, at dette også skal gælde for udlændinge, som har fået afslag på opholdstilladelse og har fået en frist for udrejse, og som således er pålagt at udrejse af Danmark. Også udlændinge, som allerede har en anden ansøgning om opholdstilladelse under behandling, foreslås omfattet af de skærpede regler. Hensigten er at imødegå tilfælde, hvor udlændinge forsøger at trække sagsbehandlingen i langdrag og forlænge opholdet i Danmark.

Det vil således kun være Danmarks internationale forpligtelser, der kan begrunde, at en ansøgning fra en udlænding, som har ulovligt ophold, som har fået en udrejsefrist, eller som allerede har en ansøgning om opholdstilladelse under behandling, kan tillades indgivet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 og 5.

Muligheden for, at asylansøgere, som under asylsagens behandling (processuelt ophold) tilbydes ansættelse inden for et fagområde, hvor der er mangel på kvalificeret arbejdskraft, kan indgive ansøgning her i landet, fastholdes. Asylansøgere og andre udlændinge, som har processuelt ophold i Danmark under behandlingen af en sag om opholdstilladelse, skal således fortsat have adgang til at indgive ansøgning om opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse, medmindre særlige grunde taler herimod.

Dette skal ikke gælde for udlændinge, som alene har processuelt ophold i medfør af en fastsat udrejsefrist, dvs. udlændinge, der allerede har fået afslag på opholdstilladelse, og som har fået en udrejsefrist, der blot ikke er udløbet endnu.

Særlige grunde, der kan tale imod, at ansøgningen kan indgives her i landet, kan være, at ansøgeren klart ikke er kvalificeret til det pågældende job, eller at der i øvrigt er grund til at antage, at aftalen eller tilbuddet er proforma.

Med forslaget skærpes også reglerne for at indgive ansøgning om opholdstilladelse efter den ordning, hvorefter der i visse tilfælde gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis oprindelige opholdstilladelse nægtes forlænget eller inddrages, når udlændingen er i et fast ansættelsesforhold af længere varighed eller gennem en længere periode har drevet selvstændig erhvervsvirksomhed og beskæftigelsesmæssige eller erhvervsmæssige hensyn taler derfor. En sådan ansøgning skal efter de gældende regler indgives her i landet senest 7 dage efter, at der er truffet endelig afgørelse. Indgives den senere, behandles ansøgningen ikke, medmindre ganske særlige grunde taler derfor. Det foreslås at afskære muligheden for at indgive ansøgning efter tidsfristens udløb, også selvom der foreligger ganske særlige grunde.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3.

Med henblik på at forenkle reglerne foreslås det, at spørgsmålet om behandling af ansøgningen udgår af de omhandlede bestemmelser. Hvis ansøgningen tillades indgivet efter de foreslåede nye regler, følger det af grundlæggende forvaltningsretlige principper, at myndigheden skal behandle ansøgningen. Hvis ansøgningen ikke skal tillades indgivet, skal den som konsekvens heraf heller ikke behandles. Udlændingesservice vil således i sine afgørelser om, at ansøgningen ikke kan indgives, anføre, at ansøgningen derfor heller ikke kan behandles.

Hvis en udlænding i dag får afslag på en asylansøgning, vejleder Udlændingesservice i sit afslag om, at udlændingen har mulighed for at indgive ansøgning om opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse, indtil Flygtningenævnet eventuelt måtte stadfæste afgørelsen.

Udlændingesservice vil fremover i stedet i starten af asylforløbet vejlede om muligheden for at indgive ansøgning om opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse. Det vil blive understreget, at denne adgang, i tilfælde af afslag, kun gælder frem til, at Udlændingesservice træffer afgørelse.

De nye regler om muligheden for at indgive ansøgning om opholdstilladelse i Danmark vil i øvrigt fremgå af udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk.

6.1.3. Forslag om at tydeliggøre udlændinges pligt til rettidigt at søge om forlængelse af opholdstilladelsen

Udlændinge med tidsbegrænset opholdstilladelse, som fortsat ønsker at opholde sig her i landet efter tilladelsens udløb, har pligt til at indgive ansøgning herom rettidigt.

For at understrege udlændingens pligt til at sørge for rettidigt at indgive ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, foreslås det, at det direkte kommer til at fremgå af udlændingeloven, at en udlænding skal indgive ansøgning om forlængelse af sin opholdstilladelse, før tilladelsens udløb, for at kunne anses for at have lovligt ophold.

De nye regler om, i hvilke tilfælde en ansøgning om opholdstilladelse kan indgives efter indrejsen i Danmark, gælder også i tilfælde, hvor udlændinge ønsker at indgive ansøgning om forlængelse af en allerede meddelt opholdstilladelse.

Det vil således direkte fremgå af udlændingeloven, at en udlænding, der ikke rettidigt ansøger om forlængelse af sin opholdstilladelse, ved tilladelsens udløb vil have ulovligt ophold.

Vurderingen af, om en ansøgning om forlængelse kan indgives efter udløbet af opholdstilladelsen, svarer til den vurdering, der finder sted i forbindelse med en førstegangsansøgning. Det vil således ved afgørelsen af, om ansøgningen kan indgives her i landet efter de nye regler, blive lagt til grund, at udlændingen har ulovligt ophold, fordi opholdstilladelsen er udløbet. Det gælder, selvom der er tale om et kortvarigt ulovligt ophold. Det betyder, at der kun vil kunne indgives ansøgning om familiesammenføring og i så fald kun, hvis Danmark internationale forpligtelser kan tilsige det. Endvidere har det ikke betydning for vurderingen af, om ansøgningen kan indgives eller skal afvises, at betingelserne for at forlænge opholdstilladelse efter en umiddelbar vurdering anses for at være opfyldt, ligesom udlændingens forhold i øvrigt ikke har betydning for, om ansøgningen kan tillades indgivet.

Kan ansøgningen om forlængelse ikke indgives her i landet, må udlændingen henvises til at udrejse og indgive en ny ansøgning om opholdstilladelse via en dansk repræsentation i udlandet, jf. udlændingebekendtgørelsens § 26, stk. 3.

Udlændingetjenesten vil fremover ved meddelelse af tidsbegrænsede opholdstilladelser i afgørelsen anføre datoen for, hvornår udlændingen senest skal indgive ansøgning om forlængelse, samt vejlede om, at en ansøgning om forlængelse, der ikke indgives før tilladelsens udløb, vil blive betragtet som en ny førstegangsansøgning, der som udgangspunkt vil blive afvist. Udlændingetjenesten vil endvidere vejlede om konsekvenserne af ulovligt ophold her i landet, herunder at en udlænding med ulovligt ophold kan udvises.

For yderligere at imødegå utilsigtede ulovlige ophold planlægger Integrationsministeriet og Udlændingetjenesten at etablere en service, således at der sendes en påmindelse til udlændinge ca. 3 måneder før opholdstilladelsens udløb. Udsendelse af servicemeddelelser etableres i takt med overgang til elektronisk sagsbehandling, som sker løbende for udlændingesagsområderne med start på erhvervsområdet i september 2010.

De udlændinge, der allerede er meddelt opholdstilladelse i Danmark, vil ikke være omfattet af ordningerne om den nævnte vejledning i forbindelse med meddelelsen af opholdstilladelsen og et påmindelsesbrev ca. 3 måneder før opholdstilladelsens udløb.

I dag vejleder Udlændingetjenesten dog allerede ved meddelelse af opholdstilladelser – både førstegangsmeddelelser og forlængelse heraf – om, at ansøgning om forlængelse skal indgives inden opholdstilladelsens udløb, og at en udlænding, der opholder sig i Danmark efter udløbet af en opholdstilladelse, risikerer at blive straffet for ulovligt ophold.

Derudover vil den vejledning, der fremgår på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk om indgivelse af ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, blive fremhævet og præciseret, således at udlændinge også dér gøres opmærksom på pligten til

rettidigt at indgive ansøgning om forlængelse og konsekvenserne af en for sent indgivet ansøgning om forlængelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, 3,5 og 6.

6.2. Meddelelse af opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen – første instans

6.2.1. Gældende ret

En ansøgning om opholdstilladelse, der tillades indgivet her i landet, tillægges normalt opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen.

6.2.2. Forslag vedrørende meddelelse af opsættende virkning, når ansøgningen tillades indgivet efter indrejsen her i landet

I tilknytning til forslagene om adgangen til at indgive ansøgning om opholdstilladelse efter indrejsen her i landet, jf. afsnit 6.1.2, foreslås det, at reglen om opsættende virkning samles i én bestemmelse.

Det foreslås således, at hvis en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, § 9 a, § 9 c, stk. 1 eller 4, eller § 9 f tillades indgivet her i landet efter de nye regler, jf. lovforslagets § 1, nr. 2-5, tillægges ansøgningen opsættende virkning.

Det foreslås, at ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 d (tidligere danske statsborgere) også omfattes. Der er tale om en kodificering af praksis.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 24.

6.3. Meddelelse af opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen – klageinstansen

6.3.1. Gældende ret

Efter udlændingelovens § 33, stk. 3, 1. pkt., har en udlænding, som er omfattet af EU-reglerne, som er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet, eller som hidtil har haft opholdstilladelse her i landet, og som klager inden 7 dage efter, at der er truffet afgørelse om afslag på ansøgning om opholdstilladelse, beslutning om inddragelse af opholdstilladelse m.v., ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort.

Retten til at blive her i landet ved klage inden 7 dage, hvis man hidtil har haft opholdstilladelse, gælder, uanset hvilken type opholdstilladelse der er tale om. Dog har en udlænding, der hidtil har haft en opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, som efter fast praksis ikke kan forlænges yderligere, ikke ret til at blive her i landet i medfør af 7 dages reglen, indtil en klage over en afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelsen er afgjort, jf. udlændingelovens § 33, stk. 3, 4. pkt. Det kan f.eks. være en udlænding, der har haft opholdstilladelse som au pair – en sådan opholdstilladelse kan ikke forlænges ud over 2 år, jf. udlændingebekendtgørelsens § 23, stk. 7.

I tilfælde, der ikke er omfattet af 7 dages reglen i udlændingelovens § 33, stk. 3, 1. pkt., tillægges klagen normalt ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen. Integrationsministeriet tillægger kun en klage opsættende virkning, hvis der er særlige grunde, f.eks. hvis den påklagede afgørelse forekommer åbenbart urigtig på baggrund af de oplysninger, der fremgår af klagen. En klage tillægges også opsættende virkning, hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det.

Der kan i øvrigt henvises til pkt. 4 i Integrationsministeriets notat af 15. december 2004 om ændring af praksis for indgivelse af ansøgning om ægtefællesammenføring her i landet, jf. udlændingelovens § 9, stk. 18, og § 9 c, stk. 5, der er sendt til Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik den 23. december 2004 (Alm. Del – bilag 78). Det fremgår bl.a. heraf, at en klage over afslag på ansøgning om ægtefællesammenføring tillægges opsættende virkning, hvis den herboende er flygtning, eller hvis parret har fællesbørn her i landet, og ansøgeren kommer fra et land uden for Europa. Efter praksis vil der normalt kun blive meddelt opsættende virkning, hvis det er første gang der tages stilling til en klage over afslag på ægtefællesammenføring. Hvis det f.eks. tidligere i en klagesag er vurderet, at ansøgeren og den herboende ægtefælle ikke opfylder betingelser for ægtefællesammenføring og kan henvises til at udøve familielivet i ansøgers hjemland, vil en klage efter et nyt afslag på ægtefællesammenføring normalt ikke blive tillagt opsættende virkning.

6.3.2. Forslag om at skærpe ordningen om automatisk opsættende virkning ved klage inden 7 dage

I dag skelnes der ikke i ordningen om opsættende virkning ved klage inden 7 dage mellem udlændinge, som har haft opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold (f.eks. familiesammenførte), og udlændinge, som har haft opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold (f.eks. studerende).

Udlændinge, som får opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, må i højere grad være indstillet på, at opholdet i Danmark er af begrænset varighed. Således meddeles f.eks. studerende opholdstilladelse i en periode, der svarer til studiets varighed, og varigheden af en opholdstilladelse til en arbejdstager eller en au pair person afhænger af kontraktperioden.

Derfor foreslås det at begrænse reglen om opsættende virkning ved klage inden 7 dage således, at udlændinge, som hidtil har haft opholdstilladelse her i landet med henblik på midlertidigt ophold, ikke længere automatisk får ret til at opholde sig her i landet under en klagesagsbehandling.

Integrationsministeriet vil som hidtil kunne tillægge en klage opsættende virkning, hvis der konkret er grund hertil, jf. afsnit 6.3.1.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 22 og 23.

7. Inddragelse af opholdstilladelse meddelt efter § 7 (asyl) ved ferie i hjemlandet

7.1. Gældende ret

Efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, kan en tidsbegrænset opholdstilladelse inddrages, når grundlaget for ansøgningen eller opholdstilladelsen var urigtigt eller ikke længere er til stede, herunder når udlændingen har opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 (asyl), og forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse.

Udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, er senest affattet ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 om ændring af udlændingeloven m.fl.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger (Lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002, almindelige bemærkninger, afsnit 4, side 18 f., og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 21, side 76-80) at det ønskes præciseret, at tidsbegrænsede opholdstilladelser meddelt efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 kan inddrages, når udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at baggrunden for præciseringen var, at der var flere eksempler på, at udlændinge, der er meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse i Danmark som flygtninge, rejser på ferie til hjemlandet, selvom de over for de danske myndigheder har oplyst, at de risikerer forfølgelse ved en tilbagevenden til hjemlandet. Der var således behov for at præcisere i udlændingeloven, at tidsbegrænsede opholdstilladelser til udlændinge med konventions- eller beskyttelsesstatus som udgangspunkt skal inddrages, når forfølgelsesrisikoen ikke længere er til stede.

Det fremgår også af lovforslagets bemærkninger, at Udlændingetjenesten skal undersøge, om der er grundlag for at inddrage en tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 såvel i tilfælde, hvor konkrete forhold vedrørende den enkelte udlænding har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse, som i tilfælde, hvor de generelle baggrundsoplysninger viser, at forholdene i den pågældendes hjemland har ændret sig på en sådan måde, at den pågældende ikke længere risikerer forfølgelse.

Oplysninger om ændringer i situationen i hjemlandet for den enkelte udlænding med konventions- eller beskyttelsesstatus vil i nogle tilfælde fremkomme ved, at udlændingen rejser tilbage til hjemlandet – eventuelt for en kort periode – hvorved det viser sig, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse.

Ved indførelsen af den gældende ordlyd af udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, blev det derfor forudsat, at rejsedokumenter for udlændinge med konventions- eller beskyttelsesstatus forsynes med en såkaldt rejsebegrænsning, der omfatter det land, hvor udlændingen har oplyst at risikere forfølgelse – typisk udlændingens hjemland.

En udlænding med konventionsstatus kan efter ansøgning få udstedt et rejsedokument for

flygtninge, jf. udlændingebekendtgørelsens § 6, stk. 1 (Integrationsministeriets bekendtgørelse nr. 635 af 24. juni 2008). Udlændinge med beskyttelsesstatus kan efter ansøgning få udstedt et fremmedpas, jf. udlændingebekendtgørelsens § 6, stk. 2. Rejsedokument for flygtninge og fremmedpas udstedes af Udlændingesservice.

Rejsedokument og fremmedpas, der udstedes til en udlænding med tidsbegrænset opholdstilladelse på grundlag af konventionsstatus eller beskyttelsesstatus, forsynes som nævnt med en påtegning om, at det ikke er gyldigt for rejse til det eller de lande, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at den pågældende risikerer forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7, jf. udlændingebekendtgørelsens § 7, stk. 4.

En udlænding med tidsbegrænset opholdstilladelse på grundlag af konventions- eller beskyttelsesstatus skal ansøge Udlændingesservice om at få ophævet rejsebegrænsningen, hvis udlændingen ønsker at rejse til hjemlandet eller andet land omfattet af rejsebegrænsningen. Ansøgningen skal bl.a. indeholde oplysninger om formålet med ophævelsen af rejsebegrænsningen, og om udlændingen finder at kunne indrejse og opholde sig problemfrit i hjemlandet og om baggrunden herfor. Ansøgningen skal desuden indeholde oplysninger om tidspunktet for rejsen og om, hvornår udlændingen påregner at vende tilbage til Danmark, jf. udlændingebekendtgørelsens § 7, stk. 5, nr. 1-4.

Udlændingesservice indkalder herefter – snarest muligt efter det tidspunkt, hvor udlændingen har oplyst at ville vende tilbage til Danmark – udlændingen til en samtale for at få fastlagt, om forholdene i hjemlandet har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse. I så fald vil opholdstilladelsen kunne inddrages.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 7, finder § 26, stk. 1, tilsvarende anvendelse ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelser. Der skal således ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelser tages hensyn til, om inddragelsen må antages at virke særlig belastende på grund af bl.a. udlændingens tilknytning til det danske samfund, udlændingens tilknytning til herboende personer, konsekvenserne for herboende nære familiemedlemmer og udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet.

Er der ikke grundlag for at inddrage opholdstilladelsen, skal udlændingens rejsedokument for flygtninge eller fremmedpas på ny forsynes med en rejsebegrænsning, jf. udlændingebekendtgørelsens § 7, stk. 6, 1. pkt.

Efter udlændingebekendtgørelsens § 7, stk. 5, ophæves rejsebegrænsningen, hvis udlændingen opnår tidsbegrænset opholdstilladelse. Udlændingen kan herefter rejse tilbage til hjemlandet, eller et andet land omfattet af rejsebegrænsningen, på sit rejsedokument eller fremmedpas.

7.2. Forslag om også at inddrage tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt efter § 7 (asyl) ved ferie i hjemlandet

Efter udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, er det alene tidsbegrænsede opholdstilladelser, der kan inddrages, når grundlaget for opholdstilladelsen ikke længere er til stede. En tidsbe-

grænset opholdstilladelse kan ikke inddrages under henvisning til, at grundlaget for opholdstilladelsen ikke længere er til stede.

Rejser en udlænding med tidsubegrænset opholdstilladelse meddelt efter udlændingelovens § 7 eller § 8 (asyl) tilbage til hjemlandet for en periode, og viser det sig herved, at forholdene har ændret sig, enten i hjemlandet generelt eller i forhold til den enkelte udlænding, og at udlændingen derfor ikke længere risikerer forfølgelse i hjemlandet, kan opholdstilladelsen således ikke inddrages efter de gældende regler.

Det er efter regeringens opfattelse uacceptabelt, hvis udlændinge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8 (asyl), rejser på ferie eller andet korterevarende ophold i hjemlandet, når de har oplyst over for de danske myndigheder, at de risikerer forfølgelse i hjemlandet.

Udlændinge med opholdstilladelse i Danmark skal som udgangspunkt have inddraget deres opholdstilladelse og vende tilbage til hjemlandet, hvis det grundlag, de oprindeligt fik deres opholdstilladelse på, ikke længere er til stede.

Det er ligeledes regeringens opfattelse, at udlændinge, der har asyl i Danmark, skal vende tilbage til hjemlandet, hvis forholdene i hjemlandet har ændret sig, således at risikoen for forfølgelse eller andre asylbegrundende overgreb ikke længere eksisterer.

På dette punkt skal der derfor ikke skelnes mellem flygtninge med tidsbegrænset opholdstilladelse og flygtninge med tidsubegrænset opholdstilladelse. Når flygtninge med tidsubegrænset opholdstilladelse frivilligt rejser på ferie i hjemlandet, og forholdene i hjemlandet har ændret sig, og det således viser sig, at de ikke længere risikerer forfølgelse, skal deres opholdstilladelse – ligesom for flygtninge med tidsbegrænset opholdstilladelse – som udgangspunkt inddrages.

Dette gælder uanset, om der er tale om en ændring i de generelle forhold i hjemlandet, eller om der er tale om en ændring i den enkelte udlændings situation i hjemlandet.

Det foreslås således, at også tidsubegrænsede opholdstilladelser vil kunne inddrages, hvis en udlænding med opholdstilladelse på grundlag af konventionsstatus eller beskyttelsesstatus rejser på ferie eller andet korterevarende ophold i hjemlandet eller det andet land, hvor asylmyndighederne har fundet, at den pågældende risikerer forfølgelse, og forholdene har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse.

Det foreslås, at inddragelse af både tidsbegrænsede og tidsubegrænsede opholdstilladelser i disse tilfælde skal kunne ske i indtil 10 år efter, at opholdstilladelsen oprindeligt er meddelt.

En udlænding, der har haft opholdstilladelse på grundlag af konventionsstatus eller beskyttelsesstatus i 10 år eller mere, må antages at have opnået en sådan tilknytning til det danske samfund, at en rejse af kortere varighed til hjemlandet eller et andet land, hvor asylmyndighederne har fundet, at udlændingen risikerer forfølgelse, normalt ikke kan føre til, at opholdstilladelsen inddrages.

Det vil fortsat være muligt for flygtninge at rejse tilbage til hjemlandet for at undersøge mulighederne for repatriering.

De nye regler vil blive administreret i overensstemmelse med Flygtningekonventionens regler om ophør af flygtningestatus og Danmarks internationale forpligtelser i øvrigt.

Som i dag skal der således også fremover i forbindelse med afgørelser om inddragelse af opholdstilladelser meddelt efter udlændingelovens § 7, stk. 1 (konventionsflygtninge) efter det nye forslag tages stilling til, om der er sket så fundamentale ændringer sted i oprindelseslandet, at opholdstilladelsen kan inddrages, jf. afsnit 7.3.

Endvidere vil bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 1, finde anvendelse som i dag, jf. afsnit 7.3.

Udlændingetjenesten vil være særligt opmærksom på løbende at vurdere, om der er grundlag for at søge en meddelt asyltilladelse inddraget på grund af væsentligt ændrede forhold i hjemlandet.

Som konsekvens af forslaget skal reglerne om rejsebegrænsning, jf. afsnit 7.1, også gælde for udlændinge med tidsbegrænsede asyltilladelser. Integrationsministeriet vil ændre udlændingebekendtgørelsen, således at bekendtgørelsens regler om rejsebegrænsninger for udlændinge med tidsbegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8, fremover også vil omfatte udlændinge med tidsbegrænset opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 18.

7.3. Danmarks internationale forpligtelser

Flygtningekonventionens artikel 1 C omhandler ophør af flygtningestatus.

Efter flygtningekonventionens artikel 1 C (1) finder flygtningekonventionen ikke anvendelse på en flygtning, der på ny frivilligt har søgt det lands beskyttelse, i hvilket han har statsborgerret. Udgangspunktet er, at flygtningen, der fortsat opholder sig i det land, hvor personen har asyl, frivilligt skal have søgt hjemlandets beskyttelse, og at flygtningen rent faktisk skal have opnået sådan beskyttelse, jf. UNHCR's Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, pkt. 119. Det mest almindelige tilfælde vil være, når flygtningen ønsker at vende tilbage til hjemlandet. Opnåelse af indrejsetilladelse eller nationalitetspas med henblik på hjemrejse vil i fravær af bevis for det modsatte blive anset som grundlag for ophør af flygtningestatus, jf. pkt. 122.

De tilfælde, hvor en flygtning besøger sit tidligere hjemland uden nationalitetspas, men f.eks. med et rejsedokument udstedt af opholdslandet, bør bedømmes individuelt. Der er forskel på at besøge en gammel eller syg forælder og jævnlige besøg i det pågældende land med det formål at holde ferie eller etablere forretningsmæssige forbindelser, jf. pkt. 125.

Flygtningekonventionens artikel 1 C (1) omhandler altså den situation, hvor flygtningestatus ophører på baggrund af flygtningens egne handlinger, idet flygtningen frivilligt på ny har opnået hjemlandets beskyttelse.

Efter flygtningekonventionens artikel 1 C (5) finder flygtningekonventionen ikke anvendelse på en flygtning, såfremt denne ikke længere kan afslå at søge det lands beskyttelse, i hvilket flygtningen har statsborgerret, fordi de omstændigheder, ifølge hvilke den pågældende er blevet anerkendt som flygtning, er bortfaldet.

Det fremgår af UNHCR's Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, pkt. 135, at "omstændigheder" omhandler fundamentale forandringer i landet, som kan formodes at fjerne grundlaget for frygten for forfølgelse. At der sker en evt. forbigående forandring i forholdene vedrørende den enkelte flygtnings frygt, der ikke indebærer en sådan grundlæggende ændring af omstændighederne, er ikke tilstrækkeligt til, at denne bestemmelse finder anvendelse.

Der er således tale om tilfælde, hvor det kan lægges til grund, at der oprindeligt har været et grundlag for flygtningestatus, der senere bortfalder som følge af generelt ændrede forhold i hjemlandet.

Som i dag skal der således også fremover ved afgørelser om eventuel inddragelse af opholdstilladelser meddelt efter udlændingelovens § 7, stk. 1, tages stilling til, om der er sket så fundamentale, stabile og varige ændringer i hjemlandet, at opholdstilladelsen kan inddrages, hvis inddragelse overvejes som følge af ændringer i de generelle forhold i hjemlandet.

Konventionens artikel 1 C (5) omhandler kun de tilfælde, hvor der er sket ændringer i de generelle forhold i hjemlandet og ikke tilfælde, hvor ændringerne relaterer sig til den enkelte flygtnings konkrete forhold.

Konventionens artikel 1 C (5) finder ikke anvendelse i relation til en flygtning, der kan påberåbe sig tvingende grunde, som har deres oprindelse i tidligere forfølgelse, til at afslå at søge det lands beskyttelse, i hvilket den pågældende har statsborgerret.

Der henvises herved nærmere til UNHCR's Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, pkt. 136, hvoraf det fremgår, at dette vedrører den særlige situation, hvor en person tidligere har været udsat for meget alvorlig forfølgelse og af den grund ikke ophører med at være flygtning, uanset at der har fundet fundamentale ændringer sted i oprindelseslandet.

Som det allerede gælder i dag, skal der ved afgørelser om eventuel inddragelse af opholdstilladelser meddelt efter udlændingelovens § 7 tages stilling til, om udlændingen ved en tilbagevenden til hjemlandet vil risikere dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, dvs. overgreb, der er omfattet af EMRK artikel 3 og dennes 6. Tillægsprotokol eller FN's Torturkonventions artikel 3. Disse bestemmelser er absolutte og gælder således, uanset om udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1, (konventionsstatus) eller § 7, stk. 2 (beskyttelsesstatus).

8. Kvalitetssikring af lægelige oplysninger i sager om humanitær opholdstilladelse

8.1. Gældende regler og praksis om oplysningsgrundlaget i sager om humanitær opholdstilladelse

Udlændingelovens bestemmelse om humanitær opholdstilladelse (i dag udlændingelovens § 9 b) blev indsat ved lov nr. 323 af 6. juni 1985. Efter bestemmelsens stk. 1 kan der gives opholdstilladelse, når væsentlige hensyn af humanitær karakter afgørende taler for at imødekomme ansøgningen. Efter Integrationsministeriets praksis betyder det bl.a., at der efter ansøgning kan gives helbredsbetings humanitær opholdstilladelse til en asylansøger, der lider af en behandlingskrævende fysisk eller psykisk sygdom af meget alvorlig karakter og ikke har mulighed for at modtage den fornødne sundhedsbehandling i hjemlandet.

Ansøgninger om humanitær opholdstilladelse indgives direkte til Integrationsministeriet og behandles således kun i én instans.

Af bemærkningerne til bestemmelsen (Lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002, jf. Folketings-tidende 2001/2002 Tillæg A, s. 3952 ff.) fremgår det bl.a., at vurderingen af, om der kan meddeles humanitær opholdstilladelse som følge af helbredsforhold, foretages på baggrund af erklæringer fra læger og psykiatere, som – med hensyn til den lægefaglige vurdering – lægges uprøvede til grund. Integrationsministeriet foretager således alene en juridisk bedømmelse af om ansøgeren på baggrund af de lægelige oplysninger efter praksis vil kunne meddeles humanitær opholdstilladelse. Grundlaget for ministeriets sagsbehandling udgøres dermed af de lægelige oplysninger om den enkelte ansøgers helbredsforhold, som ansøgeren fremlægger.

Efter udlændingelovens § 40, stk. 1, 1. pkt., skal en udlænding meddele de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelsen af, om en tilladelse i henhold til loven kan gives, inddrages eller bortfalde, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet. Det betyder, at en udlænding som udgangspunkt selv bærer ansvaret for at tilvejebringe de oplysninger, der er nødvendige for sagens afgørelse. En udlænding, der søger om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, skal således fremlægge de nødvendige lægelige oplysninger til bedømmelse af sagen. Det betyder, at ansøgningen vil blive afslået, hvis ansøgeren ikke fremlægger de nødvendige oplysninger efter at være anmodet herom og vejledt om konsekvensen af manglende fremlæggelse.

Det er alene oplysninger om en ansøgers helbredsforhold fra en person med lægefaglig baggrund, der kan anvendes som dokumentation i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse. Det fremgår af de almindelige bemærkninger, afsnit 8, i lovforslag nr. L 78 af 23. februar 2005 (Folketingstidende 2004/2005, Tillæg A, s. 1304 ff.) at dette i forhold til ansøgninger begrundet i psykiske helbredsforhold bl.a. betyder, at erklæringer fra psykologer og andre personer med ikke-lægefaglig baggrund ikke i sig selv kan anvendes som dokumentation for en given diagnose med hensyn til psykisk sygdom, men navnlig vil have betydning i det omfang, de supplerer eller uddyber oplysninger om helbredsforhold afgivet af en person med lægefaglig baggrund.

Der gælder således i dag en ordning baseret på dokumenteret lægefaglighed, hvilket i sig selv må antages at bidrage til at sikre en større kvalitet i oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetaget humanitær opholdstilladelse, omend der ikke er tale om, at selve lægeoplysningerne søges kvalitetssikret. Der stilles ikke i dag krav om, at lægelig dokumentation skal foreligge i en bestemt form eller indeholde specifikke oplysninger. Det betyder, at dokumentationen for ansøgerens helbredstilstand kan bestå i en udskrift af den pågældendes eksisterende journaler fra indlæggelse på et sygehus eller fra konsultation hos en læge, herunder konsultationer hos det lægefaglige personale på asylcentre. Derfor fremgår de specifikke oplysninger bl.a. om diagnose og sygdomshistorie m.v., som er grundlæggende nødvendige for ministeriets sagsbehandling, i mange tilfælde ikke i fuldt omfang af de oplysninger, som ansøgeren fremlægger.

Måden, hvorpå en journaludskrift, en attest el. lign. er udfærdiget, har ligesom omfanget og typen af de oplysninger, som fremgår heraf, betydning for, hvor egnet materialet er til at oplyse sagen. Ufyldstgørende oplysninger kan dels give anledning til tvivl om en ansøgers helbredstilstand, dels føre til en unødigt forlængelse af sagsbehandlingstiden, hvis Integrationsministeriet er nødsaget til at bede ansøgeren om at fremlægge supplerende eller uddybende oplysninger.

Det kan være vanskeligt alene på baggrund af f.eks. en journaludskrift at fastlægge, om en ansøger opfylder sygdomskriteriet for at få humanitær opholdstilladelse, og det vil derfor i mange tilfælde være nødvendigt at bede ansøgeren om at fremlægge uddybende oplysninger, f.eks. at indhente supplerende lægelige oplysninger i form af en egentlig lægeattest, hvilket forsinker sagsbehandlingen.

I praksis vælger mange ansøgere imidlertid selv at indhente og fremlægge en lægeattest til brug for deres sag. Erfaringen viser dog, at disse attester ofte er affattet i overordnede vendinger, og at ikke alle lægeattester synes at være lige velegnede til at udgøre afgørelsesgrundlaget i disse sager. Integrationsministeriet oplever således ofte, at de fremlagte lægeattester f.eks. er særdeles kortfattede eller meget tyndt funderede og alene angiver en diagnose for en patients sygdom uden en understøttende symptombeskrivelse og uden beskrivelse af det forudgående sygeforløb og varigheden af patient/lægeforholdet. Endvidere forekommer der sager, hvor der fremlægges erklæringer, der står i åbenbart misforhold til den konkrete sags øvrige lægelige oplysninger. Det drejer sig om sager, hvor det mentale sygdomsbillede ændres markant over en meget begrænset tidsmæssig periode, hvilket ofte ses at være sammenfaldende med et lægeskifte.

I praksis optræder der også i flere sager lægeattester og -udtalelser, der indeholder en ordret gengivelse af praksis for meddelelse af humanitær opholdstilladelse med henvisning til en psykisk sygdom af meget alvorlig karakter. Lægeoplysninger af denne karakter rejser spørgsmålet om, hvorvidt lægen blot søger at tilpasse normal lægeterminologi til en terminologi, som anvendes – og forstås – af Integrationsministeriet i sager af denne type, eller om attesten i sig selv eller på foranledning af spørgsmål fra eksempelvis udlændingens partsrepræsentant har til formål at sikre, at udlændingen meddeles humanitær opholdstilladelse i tilfælde, hvor en sædvanlig diagnosebetegnelse kunne give anledning til tvivl.

Der er således ikke i dag nogen sikkerhed for, at omfanget og typen af oplysninger, som fremlægges i sagen, er fyldestgørende i forhold til den nødvendige sagsoplysning. I praksis er der derfor ofte behov for at indhente supplerende eller uddybende oplysninger om en ansøgers helbredsforhold.

Udfordringerne omkring lægeerklæringer synes at være mere vedkommende i dag end for blot få år siden, navnlig henset til det stigende antal humanitære opholdstilladelser meddelt med henvisning til ansøgerens mentale helbredsforhold. Der skal sikres en effektiv og hurtig sagsbehandling i disse sager. Kortfattede, ufyldstgørende og sparsomt understøttede lægelige oplysninger bidrager ikke hertil.

8.2. Indførelse af en liste over nødvendige lægeoplysninger

En effektiv og hurtig sagsbehandling har stor betydning, hvilket sparsomt oplyste eller dårligt understøttede lægelige oplysninger ikke bidrager til. I lyset heraf indgår det i aftalen af 15. marts 2010 mellem regeringen og Dansk Folkeparti, at der er behov for at iværksætte tiltag, der bidrager til en effektiv behandling af sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse samtidig med, at en højere kvalitet i afgørelsesgrundlaget sikres.

Det foreslås derfor, at det præciseres, hvilke lægelige oplysninger som er nødvendige for, at Integrationsministeriet kan træffe afgørelse i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse.

Præciseringen sker i form af en liste, der tydeligt angiver, hvilke oplysninger der er nødvendige. Listen er optrykt som bilag 1 til lovforslaget.

Der er tale om oplysninger, som erfaringsmæssigt er nødvendige for ministeriets bedømmelse af, om en udlænding opfylder sygdomskriteriet i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse.

Der er endvidere tale om oplysninger, som i almindelighed indgår i lægeerklæringer. Det drejer sig om oplysninger om sygehistorie, diagnose og understøttende symptombeskrivelse, oplysninger om, hvorvidt lægen selv har undersøgt ansøgeren og i givet fald om resultatet heraf, oplysninger om igangværende behandling og om konsekvensen af en eventuel behandlingsafbrydelse samt en prognosevurdering i forhold til helbredelse eller bedring af sygdommen. Foreligger alle de oplistede oplysninger, vil sagen normalt være tilstrækkeligt oplyst til, at ministeriet kan træffe afgørelse i sagen.

Den foreslåede liste er opstillet i punktform for at gøre den nemt overskuelig, og de enkelte punkter er gjort så specifikke og præcise som muligt, således at lægens svar ligeledes bliver præcise og specifikke. Sundhedsstyrelsen har rådgivet Integrationsministeriet om listens udformning.

Listen omfatter punkter, der specifikt omhandler henholdsvis psykiske (punkt 5-10) og somatiske (fysiske) (punkt 11-17) sygdomme samt generelle punkter (punkt 1-4), der skal besvares, uanset hvilken form for sygdom ansøgeren lider af. Det er tydeligt markeret på listen, hvilke

punkter der vedrører de forskellige sygdomme, og hvilke punkter der altid skal oplyses.

Formålet med listen er at tydeliggøre over for de læger, som ansøgerne anmoder om at udfærdige erklæringer eller udtalelser som dokumentation i deres sag, hvilke oplysninger der er nødvendige for Integrationsministeriets vurdering af ansøgningen. Listen vil dermed have en vejledende funktion over for både ansøgere og de pågældende læger, der dermed vil kunne målrette helbredsoplysningerne mod ministeriets sagsbehandling. Hermed sikres det, at de nødvendige og fyldestgørende oplysninger foreligger på så tidligt et tidspunkt i sagsbehandlingen som muligt, og at der derfor som udgangspunkt ikke vil være behov for at indhente supplerende lægelige oplysninger eller stille opklarende spørgsmål om ansøgerens helbredsforhold, hvilket ofte er tilfældet i dag, og hvilket forlænger sagsbehandlingstiden unødigt. Der er desuden en formodning for, at listen vil mindske risikoen for sparsomt oplyste lægeerklæringer, uunderstøttede diagnoseangivelser m.v. Endvidere kan en sådan liste mindske risikoen for, at ikke alle relevante lægelige oplysninger fremkommer.

Udgifter, som en udlænding måtte have afholdt med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for sin ansøgning om humanitær opholdstilladelse, skal den pågældende som hidtil selv afholde, jf. udlændingelovens § 40, stk. 2.

Det foreslås, at bestemmelsen om humanitær opholdstilladelse i udlændingelovens § 9 b præciseres, således at det direkte fremgår af bestemmelsen, at helbredsbetingsbetet humanitær opholdstilladelse er betinget af, at den nødvendige lægelige dokumentation fremlægges. De lægelige oplysninger, som Integrationsministeriet normalt har behov for at modtage for at kunne vurdere, om sygdomskriteriet er opfyldt, fremgår af listen. Integrationsministeriet vil vedlægge listen de kvitteringsbreve, som ministeriet sender til ansøgerne i sager om humanitær opholdstilladelse, hvor der er behov for at bede ansøgerne om at fremlægge lægeoplysninger. Det vil desuden fremgå af brevet til ansøgeren, at sagen som udgangspunkt ikke vil være tilstrækkeligt oplyst, hvis punkterne på listen ikke er besvaret i den lægelige dokumentation, som den pågældende fremlægger til sagen, og at det kan betyde, at ansøgningen afslås, hvis den nødvendige dokumentation for den pågældendes helbredsforhold ikke er fremkommet til ministeriet.

Efter ministeriets praksis meddeles der afslag på humanitær opholdstilladelse – uden forudgående anmodning om helbredsrelevante oplysninger – i sager, hvor der ikke i ansøgningen eller sagen i øvrigt er tegn på, at ansøgeren lider af en sygdom eller opfylder kriteriet for meddelelse af humanitær opholdstilladelse på anden vis. Dette vil f.eks. være tilfældet i sager, hvor ansøgningen alene indeholder en tilkendegivelse af, at der ansøges om humanitær opholdstilladelse, hvor der ikke til støtte for ansøgningen er anført nogen bemærkninger om hvilket grundlag, der søges humanitær opholdstilladelse på, og hvor sagens akter – herunder asylsagens akter – ikke indeholder oplysninger om, at ansøgeren lider af en alvorlig fysisk eller psykisk sygdom. Sådanne sager vil fortsat blive afgjort, uden at ansøgeren vil få fremsendt listen over nødvendige lægeoplysninger og blive anmodet om at fremlægge disse.

I sager, hvor en ansøgning begrundes i helbredsforhold, men hvor der ikke fra sagens begyndelse er fremlagt tilstrækkelig lægelig dokumentation til, at sagen kan afgøres, anmoder Integrationsministeriet i dag ansøgeren om inden for en nærmere fastsat frist, normalt 14 dage, at

fremsende de lægelige oplysninger, der er nødvendige for ministeriets behandling af sagen. Fremkommer ansøgeren derefter ikke med disse oplysninger, vil ansøgningen normalt blive afslået.

Den foreslåede ordning kan således gennemføres i forlængelse af den måde, hvorpå Integrationsministeriet allerede har tilrettelagt sagsbehandlingen af disse sager.

Indførelse af en liste med krav til de lægelige oplysninger, der er nødvendige til bedømmelsen af, om betingelserne for humanitær opholdstilladelse er opfyldt, er i overensstemmelse med den oplysnings- og dokumentationspligt, som følger af udlændingelovens § 40, stk. 1. Folketingets Ombudsmand har tidligere udtalt, at ministeriet – på trods af bestemmelsen i udlændingelovens § 40, stk. 1 – forud for anvendelse af processuel skadevirkning over for en ansøger om humanitær opholdstilladelse bør præcisere over for ansøgeren, hvilke oplysninger der mangler og eventuelt tillige vejlede ansøgeren om, hvordan man kan skaffe dem. Ministeriets sagsbehandling er indrettet i overensstemmelse hermed. Det betyder, at der i dag kan gives afslag på humanitær opholdstilladelse med henvisning til udlændingelovens § 40, stk. 1, hvis ansøgeren ikke – efter at være anmodet og vejledt herom – fremlægger de oplysninger, der er nødvendige for ministeriets sagsbehandling.

Efter den foreslåede ordning vil Integrationsministeriet i sager, hvor en ansøgning begrundes i helbredsforhold, men ikke er vedlagt tilstrækkelig lægelig dokumentation til, at sagen kan afgøres, sende listen til ansøgeren og bede den pågældende om at fremlægge lægelig dokumentation for de oplyste punkter. Ansøgeren vil i brevet blive vejledt om konsekvenserne af, at de nødvendige helbredsoplysninger ikke fremlægges og vil som hidtil få en frist på 14 dage til at fremkomme med de nødvendige lægelige oplysninger.

Det er dermed ansøgerens ansvar at gøre lægen (egen privatpraktiserende læge eller en speciallæge) bekendt med ministeriets liste over, hvilke oplysninger lægelig dokumentation skal indeholde, for at ansøgerens helbredsforhold er tilstrækkeligt belyst.

Listens enkelte punkter skal være besvaret i alle typer af sager vedrørende humanitær opholdstilladelse, hvor lægelig dokumentation udgør afgørelsesgrundlaget. Det gælder således første gang, ansøgeren anmoder om humanitær opholdstilladelse, i sager hvor der ansøges om genoptagelse, samt i sager hvor der anmodes om forlængelse af en allerede meddelt humanitær opholdstilladelse.

8.2.1. Vurdering af lægelig dokumentation efter listen over nødvendige lægelige oplysninger

Den foreslåede liste er en kodificering af de oplysninger, der normalt er nødvendige for Integrationsministeriets vurdering af, om betingelserne for helbredsbetings humanitær opholdstilladelse er opfyldt. Derfor skal alle listens oplysninger normalt foreligge, før ministeriet kan træffe afgørelse i sagen.

8.2.1.1. Fuldstændig besvarelse af samtlige punkter på listen

Hvis samtlige punkter på listen er besvaret, vil ansøgerens helbredsforhold normalt være be-

lyst i nødvendigt omfang, og Integrationsministeriet vil derfor i langt de fleste tilfælde kunne træffe afgørelse i sagen på baggrund heraf. Det må dog forventes, at der kan forekomme enkelte sager, hvor sygdommen er af så speciel karakter, at der kan være behov for at bede ansøgeren om at fremlægge supplerende eller uddybende lægelige oplysninger i sagen.

8.2.1.2. Mangelfuld besvarelse af listens punkter

I tilfælde, hvor listens enkelte punkter kun i ringe grad er besvaret i den udtalelse eller erklæring, som en læge har udarbejdet til sagen eller i den øvrige lægelige dokumentation, som ansøgeren har fremlagt, og hvor ministeriet ikke har modtaget anden form for helbredsoplysninger i forbindelse med behandlingen af sagen, vil ansøgningen normalt blive afslået, fordi ansøgeren ikke er fremkommet med de oplysninger, der er nødvendige for ministeriets behandling af sagen.

Denne praksis gælder allerede i dag.

Sager, hvor afslag på humanitær opholdstilladelse er begrundet i, at listens punkter ikke er besvaret i tilstrækkeligt omfang, vil som i dag kunne genoptages, hvis ansøgeren fremlægger supplerende lægeoplysninger, der besvarer de udestående spørgsmål.

Er der på baggrund af en ufuldstændig besvarelse af listens punkter anledning til tvivl om, hvorvidt det nødvendige afgørelsesgrundlag i sagen foreligger, og har ansøgeren ikke fremlagt anden form for lægelig dokumentation i forbindelse med behandlingen af sagen, vil ministeriet konkret vurdere, om der er behov for at anmode om supplerende lægelige oplysninger. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor der er modtaget lægelige oplysninger om, at ansøgeren er i behandling med antipsykotisk medicin, men hvor præparatets navn og/eller daglige dosis ikke er anført, og de øvrige nødvendige helbredsoplysninger stort set er fremlagt.

Integrationsministeriets hidtidige praksis, hvorefter ministeriet kan træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag, herunder meddele opholdstilladelse, hvis en ansøgers helbredstilstand er tilstrækkeligt dokumenteret, f.eks. ved en journaludskrift eller en lægeerklæring, selvom alle listens punkter ikke er belyst, ændres ikke. Dette gælder både førstegangsansøgninger, genoptagelsesansøgninger og forlængelsesansøgninger.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4.

8.3. Lægeoplysninger, der ikke fremstår saglige

Integrationsministeriet har i en række sager oplevet, at der er fremlagt lægeattester eller lægeerklæringer, hvor lægen udviser et stort personligt engagement i sagen på en sådan måde, at der kan rejses tvivl om, hvorvidt lægeudtalelsen er udtryk for en uvildig bedømmelse af ansøgerens helbredstilstand.

Det fremgår bl.a. af bemærkningerne til bestemmelsen om humanitær opholdstilladelse (Lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002, jf. Folketingstidende 2001/2002, Tillæg A, s. 3952 ff.), at i tilfælde, hvor en lægeerklæring udover den lægefaglige vurdering af en ansøgers helbreds-

tilstand indeholder en juridisk tilkendegivelse af, om der bør meddeles opholdstilladelse, vil den lægefaglige vurdering blive lagt til grund, mens tilkendegivelsen om, at ansøgningen bør imødekommes, der er udtryk for en retlig vurdering, ikke tillægges betydning. Det fremgår endvidere, at der i tilfælde, hvor den pågældende læge på eget initiativ anmoder om, at der meddeles opholdstilladelse, og har engageret sig personligt i sagen på en sådan måde, at der kan rejses tvivl om, hvorvidt erklæringen er udtryk for en uvildig bedømmelse af ansøgerens helbredstilstand, vil blive set bort fra erklæringen for at sikre, at den juridiske vurdering foretages på det fornødne objektive grundlag. Ansøgeren vil i sådanne tilfælde blive henvist til at fremkomme med en erklæring fra en anden læge eller psykiater.

Det betyder, at der i tilfælde, hvor der kan rejses tvivl om, hvorvidt en lægeerklæring eller anden skriftlig udtalelse fra en læge er udtryk for en uvildig bedømmelse af ansøgerens helbredstilstand, ses bort fra erklæringen eller udtalelsen. Det gælder, uanset om støttetilkendegivelsen m.v. indgår i selve erklæringen eller den skriftlige udtalelse eller fremkommer telefonisk eller ved personligt fremmøde i ministeriet m.v.

Hvis lægelige oplysninger i en sag indeholder andet end en lægefaglig vurdering af ansøgerens helbredstilstand, eller hvis en læge i en sag ytrer sig om andet end ansøgerens helbredsmæssige forhold, vurderer Integrationsministeriet konkret, om der kan rejses tvivl om, hvorvidt en erklæring eller anden skriftlig udtalelse fra den pågældende læge er udtryk for en uvildig bedømmelse af ansøgerens helbredstilstand. Har lægen engageret sig i den konkrete sag på en sådan måde, at den pågældende fremstår som repræsentant for ansøgeren, kan der normalt rejses begrundet tvivl om, hvorvidt en skriftlig udtalelse fra den pågældende er udtryk for en objektiv bedømmelse af ansøgerens helbredsforhold. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis lægen i selve erklæringen eller udtalelsen udtrykker kritik af, at hans eller hendes patient ikke har fået opholdstilladelse, eller hvis lægen efter afgivelse af erklæringen eller udtalelsen henvender sig til pressen og kritiserer ministeriets sagsbehandling samtidig med, at lægen udtaler, at hans eller hendes patient bør meddeles opholdstilladelse.

Efter Integrationsministeriets praksis vil der i sådanne tilfælde blive set bort fra erklæringen eller udtalelsen, og ansøgeren vil blive anmodet om at fremlægge en ny erklæring inden for en nærmere fastsat frist. Denne praksis vil fortsat finde anvendelse.

Det må formodes, at en liste over nødvendige lægeoplysninger i disse sager vil tilskynde de pågældende læger til udelukkende at ytre sig lægefagligt i forhold til listens enkelte punkter. Dermed vil tvivl om en læges uvildighed i mange tilfælde kunne undgås. Dette vil lette ministeriets sagsbehandling og bidrage til at nedbringe sagsbehandlingstiden, fordi ministeriet ikke vil være nødsaget til at anmode ansøgeren om at fremlægge en ny erklæring fra en anden læge og give ansøgeren en frist dertil.

8.4. Ændring af praksis for vurderingen af mulighederne for behandling i hjemlandet

Integrationsministeren kan i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1, give helbredsbetings humanitær opholdstilladelse til en udlænding, der lider af en sygdom af meget alvorlig karakter (sygdomskriteriet), hvis sygdommen er behandlingskrævende, og der ikke er adgang til den nødvendige sundhedsbehandling i hjemlandet (kriteriet om fravær af behandlingsmulig-

heder i hjemlandet).

Hvis sygdomskriteriet er opfyldt, og sygdommen aktuelt er behandlingskrævende, undersøger ministeriet derfor som udgangspunkt, om der er behandlingsmuligheder herfor i ansøgerens hjemland. Er dette tilfældet, vurderes det efter gældende praksis, om ansøgeren ved en tilbagevenden til hjemlandet vil have reel adgang hertil. Det betyder, at Integrationsministeriet i dag i sager, hvor den nødvendige behandling er tilgængelig i hjemlandet mod hel eller delvis egenbetaling, vurderer, om ansøgeren i den konkrete sag kan forventes at have en reel mulighed for at afholde behandlingsudgifterne. Heri indgår en vurdering af den pågældendes økonomiske og sociale situation baseret på ansøgerens oplysninger om bl.a. tidligere erhverv, uddannelse, formueforhold og familiemæssige eller sociale netværk m.v. Hvis det på den baggrund må antages, at ansøgeren har reel mulighed for at betale og dermed få den nødvendige sygdomsbehandling i hjemlandet, gives der normalt afslag på humanitær opholdstilladelse.

I de senere år er der sket en stigning i antallet af asylansøgere, hvis eneste motiv for at komme til Danmark tilsyneladende er at søge humanitær opholdstilladelse for at kunne modtage behandling for en fysisk eller psykisk sygdom. De pågældende har således ikke et asylretligt beskyttelsesbehov. Disse asylansøgere kommer hovedsageligt fra Balkan-landene, hvor der er behandlingsmuligheder til stede, om end størstedelen af de præparater, som de pågældende udlændinge behandles med i Danmark, er ganske dyre dér. De udlændinge, der opfylder sygdomskriteriet, vil derfor i mange tilfælde opfylde betingelserne for at få humanitær opholdstilladelse efter ministeriets gældende praksis.

Regeringen finder det væsentligt at sikre asylsystemets legitimitet og misbrug heraf bør derfor imødegås. Efter regeringens opfattelse giver udviklingen i profilen for ansøgere om humanitær opholdstilladelse anledning til at revidere Integrationsministeriets praksis for vurdering af tilgængeligheden af behandlingsmuligheder i hjemlandet. Praksis bør justeres inden for rammerne af den gældende lovgivning og Danmarks internationale forpligtelser. En revision af praksis vil medvirke til at hindre, at det danske asylsystem bliver udnyttet af udlændinge, som ikke har et asylretligt beskyttelsesbehov, men som ønsker at modtage en bedre – eller billigere – behandling, end deres hjemland kan tilbyde.

8.4.1. International ret og praksis

Der er ikke efter de internationale konventioner og traktater en ret for udlændinge til at opholde sig i et land, hvor de pågældende ikke er statsborgere, alene med henvisning til at de pågældende modtager eller ønsker at modtage f.eks. medicinsk behandling i dette land.

EMRK indeholder i artikel 3 en bestemmelse om, at ingen må underkastes tortur og eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Denne bestemmelse er til tider blevet påberåbt som grundlag for, at afviste ansøgere om humanitær opholdstilladelse ikke kan udsendes til hjemlandet, hvis der ikke er behandlingsmuligheder dér svarende til de danske.

EMRK artikel 3 indeholder et absolut forbud mod, at konventionsstaternes egne myndigheder underkaster individer inden for deres jurisdiktion tortur eller umenneskelig eller nedværdigen-

de behandling eller straf. Artikel 3 udelukker endvidere, at en udlænding kan udsendes til et land, hvor der er vægtige grunde til at antage, at den pågældende løber en reel risiko for at blive udsat for en sådan behandling. Derimod beskytter artikel 3 som udgangspunkt ikke mod udsendelse af en udlænding med fysiske eller psykiske helbredsproblemer til et land med lavere behandlingsstandard og/eller begrænsede behandlingsmuligheder, medmindre der foreligger exceptionelle omstændigheder.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har behandlet en række sager, hvor det har været gjort gældende, at artikel 3 var til hinder for udsendelse i sådanne tilfælde. Domstolen har imidlertid kun i en enkelt af disse sager, *D mod Storbritannien*, dom af 2. maj 1997, statueret krænkelse af EMRK artikel 3.

Dommen *D mod Storbritannien* er meget konkret begrundet. Sagen vedrørte en mand fra St. Kitts, der led af AIDS i terminalstadiet, for hvilket han modtog intensiv behandling i Storbritannien. Den type medicinsk behandling, som muligvis ville være tilgængelig i hans hjemland, kunne ikke dæmme op for de infektioner, som han måtte forventes at få som følge af manglen på husly og passende diæt samt de dårlige helbreds- og sanitære forhold dér. Derudover havde manden ingen familiemedlemmer eller andet netværk i hjemlandet. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol fandt under henvisning til de helt særlige omstændigheder ("exceptional circumstances") samt de tvingende humanitære hensyn ("compelling humanitarian considerations"), der forelå i sagen, at en udsendelse af manden ville udgøre umenneskelig behandling i artikel 3's forstand. Domstolen henviste særligt til, at en udsendelse ville forkorte mandens allerede begrænsede levetid yderligere samt udsætte ham for akutte mentale og psykiske lidelser, hvorfor han ville dø under helt fortvivlende omstændigheder. Derudover henviste domstolen til, at manden ikke havde nogen form for familiemæssig, moralsk eller social støtte i hjemlandet.

Domstolen har i sin seneste dom på området, *N mod Storbritannien*, dom af 27. maj 2008, fastholdt sin restriktive praksis og fastlagt generelle retningslinjer for artikel 3's anvendelsesområde i denne type sager.

Sagen omhandlede en kvinde fra Uganda, som ved indrejsen i Storbritannien i 1998 var alvorligt syg. Det blev konstateret, at hun var hiv-positiv, at hun havde udviklet to aids-relaterede sygdomme, og at hendes immunforsvar var alvorligt svækket. Hun blev derfor sat i medicinsk behandling med det resultat, at hendes immunforsvar i 2005 fungerede næsten normalt. Menneskerettighedsdomstolen fandt ikke, at det ville være i strid med artikel 3 at udsende kvinden til Uganda, selv om det ville påvirke hendes livskvalitet og forventede levetid. Domstolen henviste til, at hun aktuelt ikke var alvorligt syg, og at såvel den hastighed, hvorved hendes helbred ville blive svækket, som omfanget af den tilgængelige medicinske behandling og støtte, herunder fra familiemedlemmer, var faktorer, der var behæftet med en vis grad af usikkerhed, især set i lyset af den konstante udvikling med hensyn til behandlingen af hiv og aids.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol redegjorde i dommen også generelt for sin praksis vedrørende udsendelse af personer, der lider af en alvorlig, naturligt forekommende fysisk eller psykisk sygdom, som kan medføre lidelser, smerte og forkortet levetid, og som

kræver specialiseret medicinsk behandling, der enten ikke er tilgængelig i hjemlandet eller kun er tilgængelig mod en betydelig betaling.

Domstolen udtalte, at udlændinge, der står over for udvisning, som udgangspunkt ikke har ret til ophold i en konventionsstat for dér at fortsætte med at modtage medicinsk, social eller anden form for bistand, og at det forhold, at den pågældendes vilkår, herunder den forventede levetid, vil blive væsentligt forringet eller forkortet i tilfælde af udsendelse, ikke i sig selv kan medføre en krænkelse af artikel 3. Kun i exceptionelle tilfælde, hvor der er tvingende humanitære modhensyn, kan det være i strid med artikel 3 at udsende en udlænding, der lider af en alvorlig fysisk eller psykisk sygdom, til et land, hvor der er dårligere behandlingsfaciliteter end i den relevante konventionsstat. I ovennævnte *D mod Storbritannien* bestod de exceptionelle omstændigheder i, at D var kritisk syg og døden nær, at han ikke kunne garanteres nogen behandling eller omsorg i hjemlandet og ikke havde familie, der ville eller kunne tage sig af ham.

Fra Domstolens tidligere praksis kan bl.a. nævnes *Bensaid mod Storbritannien – dom af 6. februar 2001*, som omhandlede en skizofren mand fra Algeriet, der modtog medicinsk behandling for sin sygdom. De britiske myndigheder havde haft kontakt til en læge i Algeriet, der havde oplyst, at den pågældende medicin var tilgængelig på et hospital 80 km fra mandens hjemby, at medicinen var gratis, hvis man var indlagt patient på hospitalet, og at det ellers var muligt at få medicinudgifterne refunderet, hvis man var medlem af en offentlig sygeforsikring. Manden gjorde gældende, at han ikke havde tilstrækkelige økonomiske midler til at købe medicinen, og at det ville være nærmest umuligt for ham at nå til hospitalet uden bil, da han ville skulle rejse gennem områder præget af vilkårlig vold og terrorisme. Domstolen fastslog, at en udsendelse af manden ikke var i strid med artikel 3. Domstolen fremhævede, at der var tilgængelig medicinsk behandling i mandens hjemland, og at det forhold, at vilkårene for manden var mindre favorable i hjemlandet end i Storbritannien ikke i sig selv kunne begrunde en artikel 3-forpligtelse. Domstolen fremhævede endvidere, at manden ikke havde godtgjort, at han var effektivt ("effectively") afskåret fra at rejse til hospitalet, og at mandens anbringender bl.a. om forværrelse af hans helbredstilstand i det væsentlige var spekulative.

Som et yderligere eksempel på praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol kan sagen *Amegnigan mod Holland – afgørelse af 6. februar 2001* nævnes. Sagen vedrørte en HIV-smittet mand fra Togo. Ifølge de foreliggende baggrundsoplysninger om behandlingsmulighederne i hjemlandet, var HIV-medicin i princippet tilgængelig på visse hospitaler, men ikke reelt tilgængelig for almindelige borgere, da den var meget dyr. I sagen blev bl.a. fremlagt lægeerklæringer om, at mandens helbredstilstand hurtigt ville blive forværret, hvis hans medicinske behandling blev afbrudt. Domstolen afviste denne sag som åbenbart ugrundet i relation til EMRK artikel 3 og lagde særligt vægt på, at medicinsk behandling i princippet var tilgængelig i mandens hjemland, om end medicinen var meget dyr. Domstolen henviste endvidere til, at manden ikke havde udviklet AIDS, at sygdommen således ikke var fremskreden eller i terminalstadiet, og at han havde nære familiemedlemmer i hjemlandet. Der forelå dermed ikke sådanne helt særlige ("exceptional") omstændigheder, at der forelå en krænkelse af artikel 3..

Praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol viser dermed klart, at en udlænding som udgangspunkt ikke har adgang til ophold i en konventionsstat alene som følge af, at den

pågældende modtager eller har behov for at modtage medicinsk, social eller anden form for hjælp i staten, og at artikel 3 alene vil blive krænket, hvis der – som i *D mod Storbritannien* – konkret foreligger helt særlige omstændigheder samt tvingende humanitære hensyn.

Efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis vil det derfor ikke være i strid med artikel 3 at udsende en udlænding med fysiske eller psykiske helbredsproblemer til hjemlandet, hvis der er behandlingsmuligheder for vedkommendes sygdom dér, og der ikke foreligger exceptionelle omstændigheder. Dette gælder, uanset om behandlingsstandarder samt vilkårene for behandling i øvrigt i udlændingens hjemland er ringere end i konventionsstaten, og uanset om behandlingen i hjemlandet er forbundet med betydelige økonomiske omkostninger.

8.4.2. Justering af Integrationsministeriets praksis

Regeringen finder, at den danske praksis for vurdering af tilgængeligheden af behandlingsmuligheder i hjemlandet bør indrettes i overensstemmelse med praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Integrationsministeriet vil derfor ændre sin nuværende praksis. Integrationsministeriet vil som hidtil i sager, hvor ansøgeren opfylder sygdomskriteriet og modtager behandling for sin lidelse, undersøge, om den nødvendige behandling er tilgængelig i offentligt eller privat regi i ansøgerens hjemland. Viser undersøgelsen, at den nødvendige behandling er tilgængelig i hjemlandet, vil betingelserne for humanitær opholdstilladelse som udgangspunkt ikke være opfyldt. Det vil normalt være uden betydning, om et givent præparat er tilgængeligt f.eks. i privat regi mod egenbetaling, uanset egenbetalingens størrelse. Praksisændringen er dermed i overensstemmelse med praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som bl.a. udtalte i sagen *Amegnigan mod Holland*, at medicinsk behandling i princippet er tilgængelig, uanset om medicinen er meget dyr.

Den ændrede praksis vil fortsat være i overensstemmelse med de grundlæggende kriterier for meddelelse af humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, (sygdomskriteriet og kriteriet om fravær af behandlingsmuligheder i hjemlandet), som beskrevet i Integrationsministeriets praksisnotat af 2. september 2008. Notatet er sendt til Integrationsudvalget (Folketingsåret 2007/2008, alm. del – bilag 171).

Integrationsministeriet vil fortsat i helt ekstraordinære tilfælde – i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis – meddele humanitær opholdstilladelse på trods af oplysninger om, at der er behandlingsmuligheder i ansøgerens hjemland. Dette vil f.eks. være tilfældet, når behandlingsmulighederne og/eller forholdene i hjemlandet generelt er så usikre og uforudsigelige, at en ansøger – som lider af en uhelbredelig sygdom i terminalstadiet – vil komme i en situation, der kan sidestilles med umenneskelig behandling. I sådanne helt særlige situationer vil tvingende humanitære hensyn – i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom *D mod Storbritannien* – betyde, at der skal meddeles humanitær opholdstilladelse.

9. Skærpelse af bortfaldsreglerne ved genopdragelsesrejser og kommunernes pligt til at indberette om genopdragelsesrejser

9.1. Forslag om at skærpe bortfaldsreglerne ved genopdragelsesrejser

Efter udlændingelovens § 17, stk. 1, bortfalder en opholdstilladelse, når udlændingen opgiver sin bopæl i Danmark. Tilladelsen bortfalder endvidere, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 6 på hinanden følgende måneder. Er udlændingen meddelt opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, og har udlændingen lovligt boet mere end 2 år her i landet, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder.

Hvis en mindreårig udlænding har opholdt sig uden for landet på genopdragelsesrejse, bortfalder opholdstilladelsen derfor i dag først, når der er tale om et ophold på mere end 6 måneder, eller hvis bopælen opgives i Danmark.

Det er Udlændingesservice, der træffer afgørelse vedrørende spørgsmålet om bortfald efter udlændingelovens § 17. Afgørelsen kan påklages til Integrationsministeriet, jf. udlændingelovens § 46, stk. 2. Hvis der er tale om en opholdstilladelse, der er meddelt efter udlændingelovens § 7 eller § 8 (asyl), kan afgørelsen indbringes for Flygtningenævnet, jf. § 53 a, stk. 2.

Genopdragelsesrejser udgør et stort problem i hvert enkelt tilfælde, det sker. En genopdragelsesrejse kan have meget alvorlige konsekvenser for det enkelte barn både under og efter opholdet.

Også genopdragelsesrejser af kortere varighed kan have alvorlige konsekvenser for et barn, herunder i forhold til barnets skolegang og dets sociale netværk i Danmark. Også genopdragelsesrejser på under 6 måneder kan således have væsentlig negativ betydning for børns integration i det danske samfund.

Regeringen ønsker at understrege over for forældre, der overvejer at sende et barn på genopdragelsesrejse, at dette ikke accepteres.

Det foreslås derfor, som aftalt med Dansk Folkeparti den 15. marts 2010, at der indføres en særlig bestemmelse i udlændingeloven, hvorefter en opholdstilladelse bortfalder, hvis en mindreårig udlænding i mere end 3 på hinanden følgende måneder har opholdt sig uden for landet på genopdragelsesrejser eller andre udlandsophold af negativ betydning for dets skolegang og integration.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12.

9.2 Forslag om at skærpe kommunernes pligt til at indberette genopdragelsesrejser

Ved lov nr. 301 af 16. april 2006 blev der i udlændingelovens § 44 c indført en pligt for kommunerne til at indberette sager til Udlændingesservice, hvor kommunerne har kendskab til eller

begrundet mistanke om, at børn sendes på genopdragelsesrejser eller andre længerevarende udlandsophold af negativ betydning for deres skolegang og integration.

Af bemærkningerne til udlændingelovens § 44 c (Lovforslag nr. L 94 af 30. november 2005, side 12 f.) fremgår det bl.a., at bestemmelsen indebærer, at udlændingemyndighederne i højere grad får kendskab til sager, hvor det kan komme på tale at anvende § 9, stk. 14, hvorefter barnet ikke har krav på igen at blive meddelt opholdstilladelse her i landet, efter at barnets oprindelige opholdstilladelse er bortfaldet som følge af et længerevarende udlandsophold.

Det fremgår endvidere, at indberetning efter bestemmelsen normal vil forudsætte, at barnet har været ude af landet i en periode på mere end 6 måneder og som følge heraf ikke har deltaget i skolegang eller andre aktiviteter, som ville være en naturlig del af barnets integration i Danmark. Indberetningen vil give Udlændingesservice anledning til at overveje brugen af udlændingelovens regler om bortfald af opholdstilladelse.

Indberetning til Udlændingesservice af sager om genopdragelsesrejser forudsætter således i dag, at barnet har været ude af landet i mere end 6 måneder.

I tilknytning til forslaget om, at en opholdstilladelse bortfalder, hvis en mindreårig udlænding i mere end 3 på hinanden følgende måneder har opholdt sig uden for landet på genopdragelsesrejser eller andre udlandsophold af negativ betydning for dets skolegang og integration, jf. afsnit 9.1., foreslås det, at kommunerne skal indberette sager om genopdragelsesrejser til Udlændingesservice, allerede når en mindreårig udlænding i mere end 3 måneder har opholdt sig uden for Danmark på genopdragelsesrejse eller andet ophold af negativ betydning for deres skolegang og integration.

Formålet med indberetningspligten er som i dag at understøtte, at Udlændingesservice får kendskab til de tilfælde, hvor det som følge af en genopdragelsesrejse kan komme på tale at anvende udlændingelovens bortfaldsregler.

Som det fremgår af bemærkningerne til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 44 c, er det Integrationsministeriets opfattelse, at kommunalbestyrelsens videregivelse af oplysninger til Udlændingesservice efter bestemmelsen som udgangspunkt vil have hjemmel i persondatalovens § 6, der angiver de omstændigheder, hvorunder behandling af personoplysninger må finde sted, da der som udgangspunkt alene vil være tale om oplysninger om, at barnet har været ude af landet i længere tid. Herudover vil videregivelsen være nødvendig for Udlændingesservices anvendelse af de særlige udlændingeretlige regler med hensyn til genopdragelsesrejser.

Videregivelsen vil således ikke være omfattet af persondatalovens § 7 om behandlingen af personfølsomme oplysninger eller § 8 om behandlingen af andre oplysninger om rent private forhold.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 44 c indebærer ikke, at Integrationsministeriets vurdering i forhold til persondatalovens bestemmelser om behandling af personoplysninger, ændres.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 27.

10. Forslag om at skærpe selvforsørgelseskravet for den herboende person ved ægtefællesammenføring

Efter udlændingelovens § 9, stk. 5, 1. pkt., skal familiesammenføring med en ægtefælle eller samlever, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinges af, at den herboende person i 1 år forud for afgørelsen om opholdstilladelse ikke har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 365 af 6. juni 2002. Af bemærkningerne til bestemmelsen (lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002, side 32) fremgår det bl.a., at bestemmelsen skal være med til at sikre, at udlændinge, der kommer til Danmark, er selvforsørgende. En herboende persons mulighed for at bidrage positivt til en udenlandsk ægtefælles integration i det danske samfund og på det danske arbejdsmarked vil normalt være størst, hvis den herboende selv er i arbejde og har været det igennem en periode.

Det er regeringens opfattelse, at den herboende ægtefælles tilknytning til arbejdsmarkedet og evne til selvforsørgelse ikke blot har betydning i forhold til den familiesammenførte ægtefælle, men har væsentlig betydning for hele familiens integration i og tilknytning til det danske samfund.

En mindre stabil tilknytning til det danske arbejdsmarked vil i mange tilfælde kunne være et tegn på en mindre stabil evne til selvforsørgelse og en ringere mulighed for en vellykket integration af den familiesammenførte ægtefælle og familien som helhed.

Det bør derfor så vidt muligt sikres, at den herboende person har en stabil og længerevarende tilknytning til arbejdsmarkedet, forinden der gives tilladelse til familiesammenføring med en udenlandsk ægtefælle.

Det foreslås på den baggrund, at betingelsen for ægtefællesammenføring om, at den herboende ægtefælle som udgangspunkt ikke må have modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven i 1 år forud for afgørelsen om familiesammenføring, skærpes til 3 år.

Dette skal være med til i højere grad at sikre, at familier, hvor en udenlandsk ægtefælle er kommet hertil ved familiesammenføring, er selvforsørgende og samtidig integreres i det danske samfund.

11. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslagets afsnit 3 om styrkede kontroltiltag, herunder registersamkøring, skønnes at indebære merudgifter til etablering af it-understøttelse og kontrol.

Den elektroniske kontrol på baggrund af samkøring af oplysninger fra udlændingemyndighedernes registre med CPR, indkomstregistret (eIndkomst), BBR skønnes at medføre et mer-

bevillingsbehov på ca. 11 mio. kr. til udvikling af den tekniske løsning. Omkostningerne udgør 7,2 mio. kr. i 2010, 3,3 mio. kr., i 2011, og 0,5 mio. kr. årligt i 2012 og 2013.

Det skønnes, at der vil blive foretaget 30.000 elektroniske kontroller årligt. Ressourcebehovet til gennemførelse af kontrollerne skønnes at medføre merudgifter på 9,5 mio. kr. i 2010 og 12,5 mio. kr. i 2011-2013 på Integrationsministeriets område.

Meromkostningerne som følge af forslaget er indarbejdet på finansloven for 2010, jf. udlændingeaftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti af 6. november 2009.

De nye regler for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. afsnit 4, skønnes at indebære en række administrative lettelser i kommunerne.

I dag er tidsubegrænset opholdstilladelse normalt betinget af, at udlændingen har gennemført et introduktionsprogram eller et andet tilsvarende forløb. Det betyder bl.a., at kommunerne skal udarbejde en status for udlændingens deltagelse i introduktionsprogrammet til brug for Udlændingesservices behandling af ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse. Med ændringen af reglerne om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse skal kommunerne ikke længere udarbejde status for udlændinge, der ønsker at søge om tidsubegrænset opholdstilladelse. Forslaget skønnes således at indebære en besparelse for kommunerne på 1,6 mio. kr. i 2010 og 2,2 mio. kr. årligt fra 2011 og frem.

Nye regler for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse vil herudover betyde en administrativ lettelse for kommunerne, idet regelændringen betyder, at der ikke længere skal foretages registrering af fravær fra danskuddannelse og aktive tilbud i integrationsperioden, jf. forslag til lov om ændring af integrationsloven som følge af afbureaukratisering, der er fremsat samtidig med dette forslag.

På Udlændingesservices område forventes ophævelsen af overgangsbestemmelser at lette sagsbehandlingen. Ved sagsbehandling efter de nuværende regler skal det således indledningsvis vurderes, efter hvilket lovgrundlag sagen skal behandles. Dette vil ikke være nødvendigt fremover, hvor det afgørende alene er, om ansøgningen er indgivet efter lovforslagets fremsættelse.

Det vurderes modsat, at de forslåede krav om 4 års opholdstilladelse vil medføre en umiddelbar forøgelse af antallet af ansøgninger.

Det fremgår af lovforslaget, at der skal afvises i højere grad end efter de nuværende regler. Dette vil kunne medføre, at der i højere grad end tidligere vil komme gentagne ansøgninger fra samme person.

De ufravigelige betingelser for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse kombineret med stikprøvekontrol af oplysninger om eksempelvis gæld til det offentlige skønnes samlet set at indebære en større ressourcemæssig belastning i forbindelse med behandlingen af sagerne.

De økonomiske konsekvenser af forslaget skønnes samlet set at indebære meromkostninger til lønsum på 1,8 mio. kr., i 2011, 1,5 mio. kr., i 2012 og 1,2 mio. kr. årligt i 2013 og frem.

Forslaget om indsats mod studerende, der arbejder ulovligt, jf. afsnit 5, forslaget om skærpede regler om indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse efter indrejse her i landet og opsættende virkning m.v., jf. afsnit 6, og forslaget om inddragelse af opholdstilladelse meddelt efter § 7(asyll) ved indrejse i hjemlandet, jf. afsnit 7, skønnes samlet set at indebære meromkostninger på 0,7 mio. kr., heraf 0,5 mio. kr. til lønsum, i 2010 og 1,6 mio. kr., heraf 1,2 mio. kr. til lønsum, årligt i 2011 og frem.

Forslaget om kvalitetssikring af lægelige oplysninger i sager om humanitær opholdstilladelse, jf. afsnit 8, skønnes at indebære en forkortelse af sagsbehandlingstiden og dermed opholdstiden i centersystemet i visse sager. Den samlede besparelse skønnes at udgøre 0,5 mio. kr. årligt i 2010 og frem.

Forslaget om skærpelse af kommunernes pligt til at indberette om genopdragsrejser, jf. afsnit 9, og forslaget om at skærpe selvforsørgelseskravet for den herboende person ved ægtefællesammenføring, jf. afsnit 10, skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

12. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

13. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

14. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

15. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder forslag om skærpelse af udvisningsreglerne. Med hensyn til udvisning af EU-borgere henvises der til afsnit 2.1.1.3. Lovforslaget indeholder også forslag om registersamkøring. EU-retten forbyder systematisk kontrol, og der vil derfor kun blive samkørt oplysninger vedrørende et mindre antal sager, der er omfattet af EU-reglerne om retten til fri bevægelighed for personer, svarende til stikprøvekontrol, jf. afsnit 3.1.4.

16. Hørte myndigheder m.v.

ACE Denmark Akkrediteringsinstitutionen, Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Amnesty International, Beskæftigelsesrådet, Boligselskabernes Landsforening, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet, Børne- og Kulturchefforeningen, Børnerådet, Børns vilkår, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, Danmarks Lejeforeninger, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Forfatterforening, Dansk Forlæggerforening, Dansk Industri, Dansk Landbrug, Dansk Missionsråd, Dansk PEN, Dansk Psykolog Forening, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske Erhvervsskoler – Bestyrelserne, Danske Erhvervssko-

ler – Lederne, Danske Regioner, Danske Skønlitterære Forfattere, Danske Universiteter, Datatilsynet, Den Almindelige Danske Lægeforening, Den Danske Dommerforening, Den Katolske Kirke i Danmark, Det Centrale Handicapråd, Det Danske Akademi, Dokumentations- og Rådgivnings- centret om Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Erhvervsakademi Fyn-Vejle, Erhvervsakademi Midtvest, Erhvervsakademi Nordjylland, Erhvervsakademi Nordøst, Erhvervsakademi Sjælland, Erhvervsakademi Sydvest, Erhvervsakademi Sydøst, Erhvervsakademi Århus, Erhvervsakademiet Copenhagen Business, 3 F, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Flygtningenævnet, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd(FTF), Færøernes Landsstyre, Naalakkersuisut (Grønlands Landsstyre), Handel, Transport og Serviceerhvervene, HK/Danmark, Håndværksrådet, ICORN, Institut for Menneskerettigheder, Journalistforbundet, Kirkernes Integrationstjeneste, KL, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kunststyrelsen, Københavns Erhvervsakademi, Københavns Tekniske Skole, Landbrugsrådet, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisation af kvindekrisecentre (LOKK), Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Mellempfolkeligt Samvirke, Niels Brock, Politiforbundet i Danmark, Professionshøjskolernes rektorkollegium, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Red Barnet, Retslægerådet, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rådet for Etniske Minoriteter, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Samarbejdsgruppen om Børnekonventionen, samtlige byretter, Statens Kunstråd, Sundhedskartellet, Trykkefrihedsselskabet, Uddannelsesstyrelsen, UNHCR og Ægteskab uden grænser.

17. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Forslaget skønnes at indebære besparelser for kommunerne grundet administrative lettelser svarende til 1,6 mio. kr. i 2010 og 2,2 mio. kr. årligt fra 2011 og frem, jf. afsnit 11 ovenfor.	Forslaget skønnes, udover de på finansloven for 2010 afsatte bevilninger, at indebære meromkostninger på Udlændingesservices område på 0,2 mio. kr. i 2010, 2,9 mio. kr. i 2011, 2,6 mio. kr. i 2012 og 2,3 mio. kr. årligt i 2013 og frem, jf. afsnit 11 ovenfor.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Forslaget skønnes at indebære administrative lettelser for kommunerne, idet der ikke længere skal udarbejdes en status for udlændingens deltagelse i introduktionsprogrammet, jf. afsnit 11 ovenfor.	Forslaget skønnes samlet set at indebære yderligere administrative sagsgange for Udlændingesservice i forbindelse med bl.a. ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse og gennemførelsen af stikprøvekontrol m.v., jf. afsnit 11 ovenfor.
Økonomiske konsekvenser	Ingen	Ingen

for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder forslag om skærpelse af udvisningsreglerne. Med hensyn til udvisning af EU-borgere henvises der til afsnit 2.1.1.3. Lovforslaget indeholder også forslag om registersamkøring. EU-retten forbyder systematisk kontrol, og der vil derfor kun blive samkørt oplysninger vedrørende et mindre antal sager, der er omfattet af EU-reglerne om retten til fri bevægelighed for personer, svarende til stikprøvekontrol, jf. afsnit 3.1.4.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter den foreslåede ændring af § 9, stk. 5, 1. pkt., skal opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinges af, at den herboende person i 3 år forud for afgørelsen om opholdstilladelse ikke har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven.

Forslaget indebærer, at det gældende krav om 1 års selvforsørgelse forhøjes til 3 år.

Den 3-årige periode regnes – på samme måde som den 1-årige periode i dag – 3 år forud for det tidspunkt, hvor Udlændingesservice træffer afgørelse om ægtefællesammenføring.

Det vil fortsat være den herboende person, der til brug for Udlændingesservices afgørelse i en sag om ægtefællesammenføring skal indhente en erklæring fra kommunen om, at den herboende ikke har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven. Erklæringen vil efter den foreslåede ændring skulle gå ud på, om den herboende har modtaget hjælp i 3 år forud for erklæringens underskrivelse.

Hvis den herboende inden for den 3-årige periode har modtaget hjælp efter aktivloven eller integrationsloven, skal kommunens erklæring indeholde oplysninger om karakteren og omfanget af den ydede hjælp.

Det vil fortsat være Udlændingesservice, der på baggrund af erklæringen fra kommunen vurderer, om den herboende i perioden på 3 år forud for afgørelsen har modtaget hjælp, der kan være til hinder for ægtefællesammenføring.

Den 3-årige periode omfatter som hidtil ikke hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træde i stedet herfor, jf. herved udlændingelovens § 9, stk. 5, 3. pkt.

Der vil kunne bortses fra betingelsen om, at den herboende ikke må have modtaget hjælp efter aktivloven eller integrationsloven i en periode på 3 år forud for afgørelsen om ægtefællesammenføring, hvis ganske særlige grunde taler herfor. Dette vil alene være tilfældet, hvis ægtefællesammenføring skal tillades som følge af Danmarks internationale forpligtelser.

Til nr. 2

Efter den foreslåede nye affattelse af § 9, stk. 18, 1. pkt., kan ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, kun indgives her i landet, hvis udlændingen opholder sig i Danmark i medfør af §§ 1-3 a, § 4 b (visumfrit ophold eller ophold med visum) eller § 5, stk. 2, eller i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, og hvis ingen særlige grunde taler herimod.

Med den foreslåede bestemmelse fastholdes det, at en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, som udgangspunkt skal indgives i udlandet.

Det fastholdes også, at en udlænding, der opholder sig lovligt i Danmark på grundlag af en opholdstilladelse, normalt kan indgive ansøgning om familiesammenføring under opholdet her i landet.

En udlænding, som i medfør af 7 dages reglen i udlændingelovens § 33, stk. 3, 1. pkt., har fået tillagt en klage opsættende virkning, stilles på samme måde og har derfor samme adgang til at indgive en eventuel ansøgning om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, så længe klagen ikke er afgjort (og stadfæstet). Dette gælder ikke for udlændinge, som ikke er omfattet af 7 dages reglen, selvom klagen er tillagt opsættende virkning som følge af konkrete omstændigheder i sagen. De vil således som hidtil normalt ikke kunne indgive en eventuel ny ansøgning om opholdstilladelse, mens klagen behandles.

Det fastholdes endvidere, at en ansøgning fra en udlænding, der opholder sig lovligt i Danmark på grundlag af et visum eller et visumfrit ophold eller i medfør af EU-reglerne, som udgangspunkt kan indgives efter indrejse her i landet.

Særlige grunde, der kan tale imod, at en udlænding kan indgive en ansøgning her i landet, kan bl.a. være, hvis det er åbenbart, at udlændingen ikke opfylder betingelserne for at blive meddelt opholdstilladelse, eller hvis udlændingen allerede er meddelt afslag på det, der ansøges om. F.eks. vil en udlænding, som har fået afslag på ægtefællesammenføring, ikke kunne indrejse på visum og på ny indgive ansøgning om ægtefællesammenføring, medmindre det eller de forhold, som begrundede afslaget på ansøgningen, har ændret sig eller udviklet sig på en sådan måde, at der er grundlag for igen at vurdere sagen.

Ved vurderingen af, om en ansøgning kan tillades indgivet, skal det i øvrigt som hidtil indgå, om det må anses for sandsynligt, at ansøgningen kan færdigbehandles under den pågældendes lovlige ophold eller i umiddelbar forlængelse heraf.

Som i dag vil det endvidere fortsat gælde, at ansøgningen skal være vedlagt de dokumenter og indeholde de oplysninger, der er nødvendige til bedømmelse af, om opholdstilladelse kan meddeles, jf. bestemmelsen i udlændingelovens § 9 g, stk. 1, om afvisning af utilstrækkelige ansøgninger om familiesammenføring. En ansøgning som ikke er fuldt oplyst, vil derfor normalt skulle afvises, uanset udlændingen opholder sig lovligt i Danmark på grundlag af et visum eller et visumfrit ophold eller i medfør af EU-reglerne.

Hvis udlændingen ikke har lovligt ophold, har fået fastsat en udrejsefrist eller har en anden ansøgning om opholdstilladelse under behandling, kan ansøgning kun indgives, hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 18, 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en skærpelse af den gældende ordning, hvorefter ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, kan bevirke, at en ansøgning om familiesammenføring kan indgives her i landet, hvis udlændingen ikke har lovligt ophold i medfør af et visum eller en opholdstilladelse eller i medfør af EU-reglerne.

Forslaget indebærer, at en udlænding, som har ulovligt ophold, kun kan indgive ansøgning her i landet, hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det. Der vil således ikke være andre grunde, som kan begrunde ansøgningens indgivelse i Danmark.

Det samme gælder med hensyn til udlændinge, som har fået fastsat en udrejsefrist, og som ønsker at indgive ansøgning. Selvom udrejsefristen ikke er udløbet, kan ansøgning kun indgives her i landet, hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det.

Tilsvarende gælder for udlændinge, som har en anden ansøgning om opholdstilladelse under behandling, uanset at denne ansøgning er tillagt opsættende virkning. F.eks. vil en udlænding, som har ret til at opholde sig her i landet under behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse, kun kunne indgive ansøgning om ægtefællesammenføring under behandlingen af ansøgningen om opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse, hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det.

Med vurderingen af, om Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige, at en ansøgning skal tillades indgivet, sigtes navnlig til EMRK artikel 8 om hensynet til familiens enhed.

Udlændingetjenesten vil således vurdere, om sagens oplysninger umiddelbart tyder på, at disse hensyn skal bevirke, at ansøgningen skal tillades indgivet. Det kan f.eks. være oplysninger om, at den herboende har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl) og derfor ikke kan tage ophold i sit hjemland.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 6.1.2.

En ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter stk. 1 skal indgives før tilladelsens udløb, for at udlændingen kan anses for at have lovligt ophold, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 18, 3. pkt.

Hvis ansøgningen ønskes indgivet efter, at opholdstilladelsen er udløbet – hvor udlændingen ikke længere har lovligt ophold – kan ansøgningen således kun tillades indgivet her i landet, hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 18, 2. pkt.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 6.1.3.

Til nr. 3

Efter de foreslåede bestemmelser i § 9 a, stk. 4, 1. og 2. pkt., kan ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 1-4 og 6, kun indgives her i landet, hvis udlændingen opholder sig i Danmark i medfør af §§ 1-3 a, § 4 b (visumfrit ophold eller ophold med visum) eller § 5, stk. 2, eller i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, og hvis ingen særlige grunde taler herimod. Det samme gælder, hvis udlændingen har fået tillagt en anden ansøgning om opholdstilladelse opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen.

Der er tale om en præcisering af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 a, stk. 4.

Med den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 4, 1. pkt., fastholdes det således, at en udlænding, der opholder sig lovligt i Danmark på grundlag af en opholdstilladelse, et visum eller et visumfrit ophold eller i medfør af EU-reglerne normalt kan indgive ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 1-4 og 6, under opholdet her i landet.

En udlænding, som i medfør af 7 dages reglen i udlændingelovens § 33, stk. 3, 1. pkt., har fået tillagt en klage opsættende virkning, stilles på samme måde og har derfor samme adgang til at indgive en eventuel ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 1-4 og 6, så længe klagen ikke er afgjort (og afgørelsen stadfæstet).

Medmindre særlige grunde taler imod, jf. nedenfor, vil dette også gælde for udlændinge, som ikke er omfattet af 7 dages reglen, men hvor klagen er tillagt opsættende virkning som følge af konkrete omstændigheder i sagen.

Tilsvarende vil det efter forslaget som hidtil gælde, at en udlænding, der har fået tillagt en anden ansøgning om opholdstilladelse opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, kan indgive ansøgning om opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 1-4 og 6, under opholdet her i landet, medmindre særlige grunde taler derimod. Det gælder alle ansøgninger, der er tillagt opsættende virkning, herunder ansøgninger om asyl.

Særlige grunde, der kan tale imod, at ansøgningen kan indgives her i landet, kan som hidtil være, hvis det er åbenbart, at udlændingen ikke opfylder betingelserne for at få opholdstilladelse. Ansøgningen skal således afvises, hvis udlændingen klart ikke er kvalificeret til det job, der henvises til i ansøgningen, eller der i øvrigt er grund til at antage, at aftalen eller tilbuddet er proforma. Det vil også tale imod at tillade ansøgningen indgivet, hvis ansøgeren allerede har fået afslag på det, der ansøges om. F.eks. vil det tale imod at tillade en ansøgning om opholdstilladelse på baggrund af positivlisten indgivet, hvis ansøgeren tidligere er meddelt afslag under henvisning til manglende autorisation, og ansøgeren fortsat ikke har opnået den fornødne autorisation. En udlænding, som har fået afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter beløbsordningen, og hvor lønnen siden er forhøjet, således at den overstiger mindstebeløbet, vil derimod som udgangspunkt kunne indgive en ny ansøgning – forudsat, at der ikke er tale om, at jobtilbuddet er proforma.

Ved vurderingen af, om en ansøgning kan tillades indgivet, skal det i øvrigt indgå, om det må anses for sandsynligt, at ansøgningen kan færdigbehandles under det lovlige ophold eller i umiddelbar forlængelse heraf.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 4, 3. pkt., kan ansøgning ikke indgives her i landet, hvis udlændingen ikke har lovligt ophold eller har fået fastsat en udrejsefrist.

Der er tale om en skærpelse.

Den foreslåede bestemmelse er absolut og betyder, at der ikke længere vil være nogle særlige grunde, der vil kunne bevirke, at en ansøgning om opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse kan indgives her i landet, hvis udlændingen ikke har lovligt ophold eller har fået fastsat en udrejsefrist.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 4, 4. pkt., hvorefter ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 5, kun kan indgives af en udlænding, der opholder sig her i landet, svarer til den gældende bestemmelse i § 9 a, stk. 4, 3. pkt.

Efter forslaget til § 9 a, stk. 4, 5. pkt., afvises en ansøgning efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 5, der indgives senere end 7 dage efter, at der er truffet endelig afgørelse om nægtelse af forlængelse eller om inddragelse af udlændingens opholdstilladelse efter §§ 7-9 eller 9 b-9 e.

Forslaget indebærer, at der ikke længere vil kunne være nogle ganske særlige grunde, der vil kunne bevirke, at en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 5, der søges indgivet senere end 7 dage efter, at der er truffet endelig afgørelse om nægtelse af forlængelse eller om inddragelse af udlændingens opholdstilladelse efter §§ 7-9 eller 9 b-9 e, tillades indgivet.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 6.1.2.

En ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt efter stk. 2 skal indgives før tilladelsens udløb, for at udlændingen kan anses for at have lovligt ophold, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 4, 6. pkt.

Hvis ansøgningen ønskes indgivet efter, at opholdstilladelsen er udløbet af tilladelsen – hvor udlændingen ikke længere har lovligt ophold – kan ansøgningen således ikke indgives her i landet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 4, 3. pkt.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 6.1.3.

Til nr. 4

Det følger af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 40, stk. 1, 1. pkt., at det påhviler en udlænding, som søger om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, at frem-

lægge fornøden dokumentation for sine helbredsforhold. Det er endvidere en betingelse, at helbredsoplysningerne er udarbejdet af en lægefagligt uddannet person. I dag vil en udlænding, der henviser til alvorlig fysisk eller psykisk sygdom som begrundelse for sin ansøgning om humanitær opholdstilladelse, men som ikke efter anmodning fra Integrationsministeriet fremlægger fornøden dokumentation herfor, således blive meddelt afslag på ansøgningen med henvisning til udlændingelovens § 40.

Med den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9 b, stk. 3, præciseres det, at en udlænding, der ansøger om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, skal fremlægge nødvendig lægelig dokumentation for sine helbredsforhold. Listen over nødvendige lægelige oplysninger i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, der er optrykt som bilag 1 til lovforslaget, er således et udtryk for de helbredsoplysninger, der allerede i dag normalt er nødvendige for Integrationsministeriets vurdering af, om sygdomskriteriet for meddelelse af humanitær opholdstilladelse er opfyldt.

Hvis en ansøger fremlægger lægelig dokumentation, der indeholder oplysninger om alle listens punkter, vil sagen normalt være tilstrækkeligt oplyst til, at ministeriet kan træffe afgørelse. I særlige tilfælde, f.eks. hvor en sygdom er af meget speciel karakter, kan det imidlertid – uanset at alle punkter er belyst – være nødvendigt at bede ansøgeren om at fremlægge supplerende lægelige oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at ansøgninger om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse – som i dag – vil blive afslået, hvis ansøgeren ikke fremlægger nødvendig dokumentation for sine helbredsforhold.

Hvis de fremlagte oplysninger udgør den nødvendige og tilstrækkelige dokumentation for ansøgerens helbredsforhold – selvom det ikke er alle punkterne på listen, der er belyst – vil sagen kunne afgøres på dette grundlag, herunder med meddelelse af opholdstilladelse.

Når Integrationsministeriet i dag modtager en førstegangsansøgning, en forlængelsesansøgning eller en genoptagelsesansøgning om humanitær opholdstilladelse, vurderer ministeriet, om der kan træffes afgørelse på det foreliggende grundlag, eller om der er behov for at bede ansøgeren om at fremlægge yderligere oplysninger.

Efter praksis meddeles der afslag på humanitær opholdstilladelse uden først at anmode om (yderligere) helbredsoplysninger både i førstegangssager og i genoptagelsessager, hvor der ikke i sagen er tegn på, at ansøgeren lider af en sygdom eller opfylder betingelserne for humanitær opholdstilladelse på anden vis. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvor en ansøgning alene indeholder en tilkendegivelse af, at der søges om humanitær opholdstilladelse, hvor der ikke til støtte for ansøgningen er anført noget om, på hvilket grundlag der ønskes humanitær opholdstilladelse, og hvor sagens akter – herunder asylsagens akter – ikke indeholder oplysninger om, at ansøgeren lider af en alvorlig fysisk eller psykisk sygdom. Sådanne sager vil fortsat blive behandlet, uden at ansøgeren vil blive anmodet om at fremlægge lægeoplysninger i overensstemmelse med listen.

I dag sender ministeriet i de sager, som ikke kan afgøres straks, et kvitteringsbrev til ansø-

geren som bekræftelse på, at ansøgningen er modtaget. Hvis der er behov for (yderligere) lægelige oplysninger i sagen, anmodes ansøgeren om inden for en frist på normalt 14 dage at fremlægge disse. I sådanne sager vil listen over de nødvendige lægeoplysninger, jf. lovforslagets bilag 1, fremover blive vedlagt kvitteringsbrevet til ansøgeren, som samtidig vil blive bedt om at fremlægge lægeoplysninger i overensstemmelse med punkterne på listen. Det vil desuden fremgå af brevet, at ansøgerens helbredsforhold som udgangspunkt alene vil blive anset for at være tilstrækkeligt dokumenteret, hvis alle punkterne på listen bliver belyst af de lægeoplysninger, som den pågældende fremlægger til sin sag. Det vil ligeledes fremgå af brevet, at ansøgningen vil kunne afslås, hvis de nødvendige lægeoplysninger ikke fremlægges. Som hidtil vil det være ansøgerens ansvar at fremlægge nødvendig dokumentation for ansøgningen, herunder at gøre sin læge bekendt med listen, hvis ansøgeren ønsker en specifik lægeerklæring eller udtalelse udarbejdet til brug for sagen.

Ansøgere om humanitær opholdstilladelse vil som i dag få en frist på normalt 14 dage til at fremlægge de nødvendige lægeoplysninger.

Ansøgere, der henviser til alvorlig fysisk eller psykisk sygdom som begrundelse for en ansøgning om humanitær opholdstilladelse, men som ikke efter anmodning fra Integrationsministeriet fremlægger fornøden dokumentation herfor, vil blive meddelt afslag på ansøgningen med henvisning til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9 b, stk. 3.

Hvis en ansøger fremlægger helbredsmæssige oplysninger, der er ufyldstgørende, og ansøgeren ikke har fremlagt anden form for lægelig dokumentation, vil Integrationsministeriet som hidtil konkret vurdere, om der skal anmodes om supplerende lægelige oplysninger, eller om de fremlagte oplysninger udgør et tilstrækkeligt afgørelsesgrundlag. Om dette er tilfældet, vil afhænge af, om de fremlagte lægeoplysninger belyser udlændingens helbredsforhold i nødvendigt omfang.

Punkterne på listen over nødvendige lægelige oplysninger skal belyses i alle typer af sager vedrørende humanitær opholdstilladelse, hvor lægelig dokumentation udgør afgørelsesgrundlaget, dvs. både førstegangsansøgninger, genoptagelsesansøgninger og sager om forlængelse af en allerede meddelt humanitær opholdstilladelse.

Eventuelle omkostninger forbundet med fremlæggelse af de nødvendige lægeoplysninger vil – som i dag – skulle afholdes af ansøgeren, jf. udlændingelovens § 40, stk. 2.

Til nr. 5

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 c, stk. 5, 1. pkt., kan ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1 eller 4, kun indgives her i landet, hvis udlændingen opholder sig i Danmark i medfør af §§ 1-3 a, § 4 b (visumfrit ophold eller ophold med visum) eller § 5, stk. 2, eller i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, og hvis ingen særlige grunde taler herimod.

Det fastholdes med bestemmelsen, at en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1 eller 4, som udgangspunkt skal indgives fra hjemlandet.

Der er tale om en kodificering af praksis, hvorefter en udlænding, der opholder sig lovligt i Danmark på grundlag af en opholdstilladelse eller et visum m.v. normalt kan indgive ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1 eller 4, under sit ophold her i landet.

En udlænding, som i medfør af 7 dages reglen i udlændingelovens § 33, stk. 3, 1. pkt., har fået tillagt en klage opsættende virkning, stilles på samme måde og har derfor samme adgang til at indgive en eventuel ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1 eller 4, så længe klagen ikke er afgjort (og afgørelsen stadfæstet). Dette gælder ikke for udlændinge, som ikke er omfattet af 7 dages reglen, selvom klagen er tillagt opsættende virkning som følge af konkrete omstændigheder i sagen. De vil således som hidtil normalt ikke kunne indgive en eventuel ny ansøgning om opholdstilladelse, mens klagen behandles.

Særlige grunde, der kan tale imod, at en udlænding kan indgive ansøgning her i landet, kan som hidtil være, hvis det er åbenbart, at udlændingen ikke opfylder betingelserne for at blive meddelt opholdstilladelse. Det samme gælder, hvis udlændingen allerede er meddelt afslag på det, der ansøges om. F.eks. vil en udlænding, som har fået afslag på en ansøgning om opholdstilladelse som studerende med henvisning til, at uddannelsen ikke er godkendt, ikke kunne indgive en ny ansøgning om opholdstilladelse som studerende ved samme studium.

Ved vurderingen af, om en ansøgning kan tillades indgivet, skal det i øvrigt som i dag indgå, om det må anses for sandsynligt, at ansøgningen kan færdigbehandles under den pågældendes lovlige ophold eller i umiddelbar forlængelse heraf.

Efter forslaget til § 9 c, stk. 5, 2 pkt., kan en ansøgning efter udlændingelovens § 9 c, stk. 4 (friby-ordningen) ikke indgives her i landet, hvis udlændingen ikke har lovligt ophold eller har fået fastsat en udrejsefrist. Det samme gælder, hvis udlændingen allerede har en anden ansøgning om opholdstilladelse under behandling.

Den foreslåede bestemmelse er absolut og betyder, at der ikke længere vil være nogle særlige grunde, der vil kunne bevirke, at en ansøgning om opholdstilladelse efter friby-ordningen kan indgives her i landet, hvis udlændingen ikke har lovligt ophold, har fået fastsat en udrejsefrist eller har en ansøgning om opholdstilladelse under behandling.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 c, stk. 5, 3. pkt., kan en ansøgning efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1 (ganske særlige grunde) kun indgives, hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det, i tilfælde hvor udlændingen ikke har lovligt ophold eller har fået fastsat en udrejsefrist. Det samme gælder, hvis udlændingen allerede har en anden ansøgning om opholdstilladelse under behandling.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en skærpelse af den gældende ordning, hvorefter ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, kan bevirke, at en ansøgning efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, kan indgives her i landet, hvis udlændingen ikke har lovligt ophold i medfør af et visum eller en opholdstilladelse eller i medfør af EU-reglerne.

Udover udlændinge, der ikke opholder sig lovligt her i landet, kan udlændinge, der har fået en afgørelse med en udrejsefrist, således kun indgive ansøgning om opholdstilladelse, hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det. Det gælder, selvom udrejsefristen ikke er udløbet.

Tilsvarende gælder for udlændinge, som har en anden ansøgning om opholdstilladelse under behandling, uanset at denne ansøgning er tillagt opsættende virkning. F.eks. vil en udlænding, som har ret til at opholde sig her i landet under behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse, kun kunne indgive ansøgning om ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, under behandlingen af ansøgningen om opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse, hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det.

Der henvises endvidere til de almindelige bemærkninger, afsnit 6.1.2., og til bemærkningerne til § 1, nr. 2.

En ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter stk. 1 eller 4, skal indgives før tilladelsens udløb, for at udlændingen kan anses for at have lovligt ophold, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9 c, stk. 5, 4. pkt.

Hvis en ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter stk. 1, ønskes indgivet efter, at opholdstilladelsen er udløbet – hvor udlændingen ikke længere har lovligt ophold – kan ansøgningen kun indgives her i landet, hvis Danmarks internationale forpligtelser kan tilsige det, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9 c, stk. 5, 2. pkt.

En ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter stk. 4, kan ikke indgives efter, at opholdstilladelsen er udløbet, fordi udlændingen ikke længere har lovligt ophold, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9 c, stk. 5, 3. pkt.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 6.1.3.

Til nr. 6

Den foreslåede affattelse af § 9 f, stk. 1-6, er af teknisk karakter. Ved lovforslag nr. L 87 af 10. december 2009 – der efter forslaget skal træde i kraft den 1. maj 2010 – foreslås der indsat et nyt stk. 4 i § 9 f, hvorved de gældende bestemmelser i stk. 4-6 bliver til stk. 5-7. Af tekniske grunde foreslås hele bestemmelsen i § 9 f affattet ved nærværende lovforslag, således at forslaget til stk. 4 svarer til stk. 4 som foreslået ved L 87, og de foreslåede bestemmelser i stk. 1-3 og 5 og 6 svarer til de gældende bestemmelser i stk. 1-5.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 f, stk. 7, 1. pkt., kan ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 f, stk. 1, kun indgives her i landet, hvis udlændingen opholder sig i Danmark i medfør af §§ 1-3 a, § 4 b (visumfrit ophold eller ophold med visum) eller § 5, stk. 2, eller i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller en opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, og hvis ingen særlige grunde taler herimod.

Det fastholdes med bestemmelsen, at en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 f som udgangspunkt skal indgives fra hjemlandet.

Som hidtil kan en udlænding, der opholder sig lovligt i Danmark på grundlag af en opholdstilladelse, et visum eller et visumfrit ophold eller i medfør af EU-reglerne, normalt indgive ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 f under ophold her i landet.

En udlænding, som i medfør af 7 dages reglen i udlændingelovens § 33, stk. 3, 1. pkt., har fået tillagt en klage opsættende virkning, stilles på samme måde og har derfor samme adgang til at indgive en eventuel ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 f, så længe klagen ikke er afgjort (og afgørelsen stadfæstet). Dette gælder ikke for udlændinge, som ikke er omfattet af 7 dages reglen, selvom klagen er tillagt opsættende virkning som følge af konkrete omstændigheder i sagen. De vil således som hidtil normalt ikke kunne indgive en eventuel ny ansøgning om opholdstilladelse, mens klagen behandles.

Særlige grunde, der kan tale imod, at en udlænding kan indgive en ansøgning her i landet, kan være, hvis det er åbenbart, at udlændingen ikke opfylder betingelserne for at blive meddelt opholdstilladelse, eller hvis udlændingen allerede er meddelt afslag på det, der ansøges om. Ved vurderingen af, om en ansøgning kan tillades indgivet, skal det i øvrigt indgå, om det må anses for sandsynligt, at ansøgningen kan færdigbehandles under den pågældendes lovlige ophold eller i umiddelbar forlængelse heraf.

Hvis udlændingen ikke har lovligt ophold eller har fået fastsat en udrejsefrist, kan en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 f ikke indgives her i landet. Det samme gælder, hvis udlændingen allerede har en ansøgning om opholdstilladelse under behandling.

Bestemmelsen er absolut, og der vil således ikke længere være nogen særlige grunde, der kan bevirke, at en ansøgning tillades indgivet, hvis udlændingen ikke har lovligt ophold eller har fået fastsat en udrejsefrist. Tilsvarende gælder med hensyn til udlændinge, der har en anden ansøgning om opholdstilladelse under behandling.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 6.1.2.

En ansøgning om forlængelse af en tidsbegrænset opholdstilladelse, der er meddelt efter stk. 1, skal indgives før tilladelsens udløb, for at udlændingen kan anses for at have lovligt ophold, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9 f, stk. 7, 3. pkt.

En ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter stk. 1, kan ikke indgives efter, at opholdstilladelsen er udløbet, fordi udlændingen ikke længere har lovligt ophold, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9 f, stk. 7, 2. pkt.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 6.1.3.

Til nr. 7

Den foreslåede bestemmelse i § 11 angår navnlig de betingelser, en udlænding skal opfylde for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Efter den foreslåede affattelse af § 11 videreføres bestemmelserne i udlændingelovens § 11, stk. 1 og 2. Bestemmelsen i udlændingelovens § 11, stk. 11, videreføres i forslaget til stk. 9, mens de gældende bestemmelser i § 11, stk. 3-6, 9 og 10 og 12, ophæves.

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 12, der foreslås ophævet, indeholder en bemyndigelse for integrationsministeren til at fastsætte nærmere regler om tidsubegrænset opholdstilladelse. Forslaget om at ophæve bestemmelsen er begrundet i, at der efter indførelsen af det nye pointsystem, som består af objektive konstaterbare krav, ikke længere er behov for at fastsætte nærmere regler.

Udlændingelovens § 11, stk. 7, videreføres i forslaget til § 11, stk. 4, nr. 2, dog således at en udlænding ikke kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis udlændingen er idømt ubetinget straf af fængsel i 1 år og 6 måneder eller mere eller idømt anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, og således at dette gælder, uanset hvilken type kriminalitet udlændingen er dømt for. Udlændingelovens § 11, stk. 8, videreføres i forslaget til § 11, stk. 7.

Der henvises til afsnit 4.2.1.2.

Den foreslåede nye affattelse af udlændingelovens § 11 indebærer, at meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse betinges af, at udlændingen har opnået mindst 100 point efter et pointsystem, der består af en række ufravigelige betingelser, en betingelse om medborgerskab og en række supplerende integrationsrelevante kriterier.

Afgørelsen af, om en udlænding kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse skal som i dag i alle sager træffes af Udlændingetjenesten med klageadgang til Integrationsministeriet, jf. udlændingelovens § 46.

Meddeles der afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse, fordi en eller flere af betingelserne ikke er opfyldt, vil der kunne meddeles fortsat tidsbegrænset opholdstilladelse, hvis betingelserne for at forlænge opholdstilladelsen er opfyldt, jf. udlændingelovens § 11, stk. 2.

Efter den foreslåede affattelse af § 11, stk. 1, meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-9 f med mulighed for varigt ophold eller med henblik på midlertidigt ophold her i landet. Opholdstilladelsen kan tidsbegrænses.

Efter den foreslåede affattelse af § 11, stk. 2, forlænges en tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold efter ansøgning, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter udlændingelovens § 19.

De foreslåede bestemmelser er identiske med de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 11, stk. 1 og 2, og forudsættes anvendt i overensstemmelse med gældende praksis.

Efter den foreslåede affattelse af § 11, stk. 3, kan der, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter udlændingelovens § 19, efter ansøgning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, der har opnået mindst 100 point efter reglerne i § 11, stk. 4-5, heraf 70 point efter stk. 4, 15 point efter stk. 5, og 15 point efter stk. 6, jf. dog stk. 10-12.

Meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse forudsætter en udtrykkelig ansøgning herom, og en udlænding vil tidligst kunne søge om tidsubegrænset opholdstilladelse fra det fyldte 18. år.

Efter forslaget til § 11, stk. 4, opnår udlændingen 70 point, hvis en række ufravigelige betingelser er opfyldt:

Efter den foreslåede affattelse af § 11, stk. 4, nr. 1, er det en ufravigelig betingelse, at udlændingen lovligt har boet her i landet i mindst 4 år og i hele denne periode har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-9 e. Hvis opholdstilladelsen er meddelt efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, eller § 9 c, stk. 1, 1. pkt., på baggrund af ægteskab eller fast samlivsforhold, anses denne betingelse kun for opfyldt, hvis opholdstilladelsen er meddelt på grundlag af samme ægteskab eller samlivsforhold. En udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 4, kan ikke meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse. Tilsvarende gælder udlændingens familiemedlemmer, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, som følge af den familiemæssige tilknytning.

Forslaget indebærer, at der ikke kan undtages fra den tidsmæssige betingelse. Alle udlændinge skal således som udgangspunkt have haft 4 års lovligt ophold for at kunne få tidsubegrænset opholdstilladelse. Dette gælder dog ikke udlændinge, der tilhører det danske mindretal i Sydslesvig, udlændinge, der tidligere har haft dansk indfødsret, udlændinge, der har danske forældre, og udlændinge, der har tilknytning til det danske mindretal i Argentina, jf. forslaget til § 11, stk. 11, og bemærkningerne hertil.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 1, skal 4 års perioden regnes fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folkeregisteret eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse eller fra tidspunktet, hvor betingelserne for opholdstilladelsen er opfyldt, hvis dette tidspunkt ligger efter ansøgningstidspunktet.

Med hensyn til udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2 (asyl), skal 4 års perioden regnes fra tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelsen.

Den tidsmæssige betingelse kan som udgangspunkt både opfyldes, hvis udlændingen har haft opholdstilladelse efter samme bestemmelse i hele perioden – f.eks. som arbejdstager efter udlændingelovens § 9 a – og hvis udlændingen skifter opholdsgrundlag under sit ophold her i landet. Sidstnævnte kan f.eks. være tilfældet, hvis en udlænding først har haft op-

holdstilladelse som studerende efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, og efter endt studium får opholdstilladelse på baggrund af beskæftigelse, jf. herved § 9 a. Der stilles ikke i den forbindelse betingelser til beskæftigelsens karakter. Det kan endvidere være tilfældet, hvis en udlænding først har haft opholdstilladelse som familiesammenført efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, og efterfølgende får asyl, jf. § 7.

En udlænding, som er familiesammenført med en herboende ægtefælle eller samlever efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, kan dog kun opfylde den tidsmæssige betingelse ved ét og samme ægteskab eller samlivsforhold. Bliver den pågældende skilt og gift på ny, starter opgørelsen af den tidsmæssige betingelse forfra.

Ved opgørelsen af perioden på 4 år skal perioder, hvor udlændingen har opholdt sig uden for landet fratrækkes, medmindre udlændingen er udstationeret eller ansat i udlandet for eller hos en virksomhed, institution eller organisation eller for danske myndigheder, eller der er tale om kortvarige udlandsophold f.eks. i forbindelse med ferie. Tilsvarende gælder for ægtefæller og børn til udlændinge, der udstationeres eller ansættes i udlandet, hvis ægtefællen og børnene bosætter sig sammen med udlændingen i udlandet.

Efter den foreslåede affattelse af § 11, stk. 4, nr. 2, er det en ufravigelig betingelse, at udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Forslaget indebærer, at der ikke længere skelnes mellem de kriminalitetsformer, der er nævnt i den gældende udlændingelovs § 11, stk. 7, (kriminalitet begået efter visse bestemmelser i lov om euforiserende stoffer, straffeloven og udlændingeloven) og andre former for kriminalitet, ligesom grænsen for hvornår man udelukkes fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse, sættes ned fra ubetinget straf af mindst 2 års fængsel til ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel.

Det afgørende for, om en udlænding udelukkes fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse som følge af kriminalitet er således, om udlændingen er idømt ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed. Dette gælder uanset, hvilken type kriminalitet udlændingen er dømt for. Se dog bemærkningerne til den foreslåede affattelse af § 11, stk. 4, nr. 3, for så vidt angår overtrædelser af straffelovens kapitel 12 eller 13.

Efter den foreslåede affattelse af § 11, stk. 4, nr. 3, er det en ufravigelig betingelse, at udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13.

Forslaget indebærer, at en udlænding, som idømmes ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13, permanent udelukkes fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der henvises til afsnit 4.2.1.2.

Efter den foreslåede affattelse af § 11, stk. 4, nr. 4, er det en ufravigelig betingelse, at udlændingen ikke har forfalden gæld til det offentlige, medmindre der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden. Det er endvidere en betingelse, at gælden ikke overstiger 100.000 kr.

Forslaget indebærer, at en udlænding ikke kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, før eventuel forfalden gæld til det offentlige er tilbagebetalt. Dog kan en udlænding meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse på trods af forfalden gæld til det offentlige, hvis den manglende afvikling af den forfaldne gæld skyldes, at der er givet henstand med gælden, og gælden ikke overstiger 100.000 kr.

En udlænding, der søger om tidsubegrænset opholdstilladelse, skal på tro og love erklære, at udlændingen ikke har forfalden gæld til det offentlige. Hvis udlændingen har forfalden gæld til det offentlige, skal udlændingen erklære, at der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden, og at gælden ikke overstiger 100.000 kr. Erklæringen skal udfyldes og indsendes til Udlændingesservice i forbindelse med, at udlændingen indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse.

Erklæringen skal udfyldes og indsendes til Udlændingesservice i forbindelse med, at udlændingen indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse. Udlændingesservice vil herefter lægge erklæringen til grund ved behandlingen af sagen. Erklæringen vil være tilgængelig på udlændingemyndighedernes hjemmeside: www.nyidanmark.dk.

Hvis en udlænding har afgivet forkerte oplysninger, vil den pågældende kunne ifalde strafansvar, jf. straffelovens § 161.

Betingelsen i § 11, stk. 4, nr. 4, finder ikke anvendelse, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 12.

Der henvises til afsnit 4.2.1.3.

Efter den foreslåede affattelse af § 11, stk. 4, nr. 5, er det en ufravigelig betingelse, at udlændingen ikke i de sidste 3 år forud for indgivelsen af ansøgningen om tidsubegrænset opholdstilladelse, og indtil udlændingen vil kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven.

Forslaget gælder alle udlændinge og omfatter alle typer offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven. Forslaget omfatter også enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor.

En udlænding, der søger om tidsubegrænset opholdstilladelse, vil blive forpligtet til på tro og love at erklære, at vedkommende ikke har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv social-

politik eller integrationsloven i 3 år forud for tidspunktet, hvor udlændingen indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse. Erklæringen vil omfatte alle typer ydelser efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, dvs. både enkeltstående og løbende ydelser.

Erklæringen skal udfyldes og indsendes til Udlændingesservice i forbindelse med, at udlændingen indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse. Udlændingesservice vil herefter lægge erklæringen til grund ved behandlingen af sagen. Erklæringen vil være tilgængelig på udlændingemyndighedernes hjemmeside: www.nyidanmark.dk.

Hvis en udlænding har afgivet forkerte oplysninger, vil den pågældende kunne ifalde strafansvar, jf. straffelovens § 161.

Betingelsen i § 11, stk. 4, nr. 5, finder ikke anvendelse, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 12.

Der henvises til afsnit 4.2.1.4.

Efter den foreslåede affattelse af § 11, stk. 4, nr. 6, er det en ufravigelig betingelse, at udlændingen har underskrevet en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, jf. integrationslovens § 19, stk. 1, 2. pkt., eller på anden vis har tilkendegivet at acceptere indholdet heraf.

Forslaget indebærer, at meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse er betinget af, at udlændingen har underskrevet en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, eller, hvis udlændingen ikke kan underskrive erklæringen, at udlændingen på anden vis har tilkendegivet at acceptere indholdet heraf. Det kan f.eks. være nødvendigt at lade udlændingen tilkendegive sin accept af erklæringens indhold på anden vis, hvis udlændingen af fysiske grunde ikke er i stand til at underskrive erklæringen.

Erklæringen skal underskrives eller indholdet af erklæringen på anden vis accepteres senest på det tidspunkt, hvor udlændingen ansøger om tidsubegrænset opholdstilladelse. Erklæringen skal indsendes til Udlændingesservice i forbindelse med, at udlændingen indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse. Erklæringen er tilgængelig på udlændingemyndighedernes hjemmeside: www.nyidanmark.dk.

Betingelsen i § 11, stk. 4, nr. 6, finder ikke anvendelse, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 12.

Der henvises til afsnit 4.2.1.5.

Efter den foreslåede affattelse af § 11, stk. 4, nr. 7, er det en ufravigelig betingelse, at udlændingen har bestået Prøve i Dansk 2, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Der vil på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk blive offentliggjort en oversigt over, hvilke prøver der anses som fornøden dokumentation for, at en udlænding har bestået en prøve på et tilsvarende eller højere niveau end Prøve i Dansk 2.

Betingelsen i § 11, stk. 4, nr. 7, finder ikke anvendelse, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 12.

Der henvises til afsnit 4.2.1.6.

Efter den foreslåede affattelse af § 11, stk. 4, nr. 8, er det en betingelse for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år forud for tidspunktet for indgivelse af ansøgningen om tidsubegrænset opholdstilladelse og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles,

Betingelsen gælder ikke for udlændinge, der oppebærer dansk folkepension, og udlændinge, der er fyldt 18 år og søger om tidsubegrænset opholdstilladelse, inden de fylder 19 år, jf. den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 10, samt for visse udlændinge, der har en særlig tilknytning til Danmark, jf. den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 11.

Betingelsen i § 11, stk. 4, nr. 8, finder endvidere ikke anvendelse, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 12.

Forslaget indebærer, at udlændingen fortsat skal være i beskæftigelse på tidspunktet, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse meddeles. Udlændingen må antages fortsat at være tilknyttet arbejdsmarkedet, hvis udlændingen på tidspunktet for meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse ved erklæring kan godtgøre at være lønmodtager i en uopsagt tidsubegrænset stilling og ikke at arbejde i en virksomhed, som er under likvidation, tvangsopløsning, har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs, eller hvis udlændingen ved erklæring kan godtgøre at være selvstændig erhvervsdrivende, som ikke er under likvidation, tvangsopløsning, har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs, eller hvis udlændingen på anden måde ved erklæring kan godtgøre, at udlændingen forventer at være tilknyttet arbejdsmarkedet i en periode på 1 år efter meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Ved ordinær beskæftigelse forstås lønnet beskæftigelse og selvstændig erhvervsvirksomhed uden offentligt tilskud.

Fleksjob efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats sidestilles dog med ordinær beskæftigelse, uanset at der ydes offentligt tilskud, da fleksjob er et tilbud til personer, der har en så varig og væsentlig nedsat arbejdsevne, at personen ikke har mulighed for at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet.

Dette svarer til, hvad der gælder i dag. Den nuværende praksis forudsættes opretholdt.

Der vil ikke som hidtil gælde særlige regler for udlændinge, der har fået tildelt førtidspension. Udlændinge, der har fået tildelt førtidspension, vil således skulle opfylde kravene til meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse på lige fod med andre udlændinge.

Ved fuldtidsbeskæftigelse forstås, at udlændingen som udgangspunkt skal have været ansat med en ugentlig arbejdstid på gennemsnitlig mindst 37 timer.

Er den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid ikke væsentligt under 37 timer, og er udlændingen lønnet således, at den pågældende må påregnes at kunne forsørge sig selv i samme udstrækning som en person med en arbejdstid på 37 timer om ugen eller derover, skal udlændingen dog anses for at opfylde kravet om fuldtidsbeskæftigelse. Det vil i praksis navnlig have betydning for sygeplejersker, social- og sundhedshjælpere m.fl., der på grund af skiftende vagter reelt har en gennemsnitlig arbejdstid under 37 timer om ugen, men hvor arbejdstiden betragtes som værende fuld tid.

Dette svarer til, hvad der gælder i dag. Den nuværende praksis forudsættes opretholdt.

Hvis udlændingen arbejder på nedsat tid forlænges kravet til beskæftigelsesperioden tilsvarende. Således vil beskæftigelse i gennemsnitlig ca. 30 timer om ugen i 3 år svare til en ugentlig arbejdstid på mindst 37 timer i 2 ½ år.

Beskæftigelsen skal være aflønnet efter gældende overenskomst eller udført under sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår.

Om beskæftigelseskravet er opfyldt vurderes på baggrund af startdato og eventuel slutdato for ansættelsesperioden eller -perioderne. Perioder med fravær som følge af sygdom, ferie, omsorgsdage, barsel m.v. inden for rammerne af ansættelsesforholdet indgår i beregningen, således at der ses bort fra fravær af disse årsager.

Udlændingen skal dokumentere beskæftigelse f.eks. på baggrund af arbejdsgivererklæringer eller samtlige lønsedler for hele perioden.

Praktik eller anden beskæftigelse som led i et uddannelsesforløb i Danmark betragtes ikke som ordinær fuldtidsbeskæftigelse.

Selvstændig erhvervsvirksomhed medregnes som ordinær fuldtidsbeskæftigelse, hvis virksomheden har karakter af hovedbeskæftigelse med henblik på at opnå selvforsørgelse. Udlændingen skal dokumentere, at den selvstændige erhvervsvirksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i gennemsnitlig mindst 37 timer om ugen.

Ved vurderingen af virksomhedens omfang anvendes samme dokumentationskrav som inden for arbejdsløshedsforsikringens område, dvs. der skal foretages en konkret vurdering af personens arbejdsindsats, virksomhedens art, omfang, omsætning, åbningstider, kundegrundlag, priser m.v. Endvidere skal overskud/underskud være oplyst til skattevæsenet, og der skal være anmeldt lovpligtige momsangivelser.

Med henblik på at kunne tage stilling til en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse fra en selvstændig erhvervsdrivende bør udlændingen som minimum have fremlagt dokumentation for ejerskab af virksomheden, registreringsbeviser fra skattemyndighederne vedrørende CVR-nr., momspligt og indeholdelsespligt, samt specificerede momsangivelser.

Beskæftigelse som medhjælpende ægtefælle kan anses for omfattet i det omfang, beskæftigelsen er skattepligtig.

Beskæftigelse som medhjælpende ægtefælle i selvstændig erhvervsvirksomhed kan anses for fuldtidsbeskæftigelse i det omfang, beskæftigelsen har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i gennemsnitlig mindst 37 timer om ugen, jf. ovenfor.

Med hensyn til beskæftigelse i selvstændig virksomhed på nedsat tid, herunder som medhjælpende ægtefælle, gælder det samme som ved ordinær beskæftigelse.

Hvis en udlænding har været beskæftiget flere steder samtidig, anses udlændingen for at opfylde kravet om fuldtidsbeskæftigelse, hvis den samlede ugentlige arbejdstid har været på gennemsnitlig mindst 37 timer,

Der henvises i øvrigt til afsnit 4.2.1.7.

Tidsubegrænset opholdstilladelse er efter forslaget til § 11, stk. 3, betinget af, at udlændingen har opnået 15 point efter reglerne i forslaget til § 11, stk. 5.

Forslaget til § 11, stk. 5, betyder, at udlændingen kan opnå 15 point enten ved at bestå en medborgerskabsprøve, eller ved at have udvist aktiv medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i en bestyrelse eller en organisation m.v.

En udlænding kan således blandt andet opnå 15 point efter § 11, stk. 5, ved at bestå en medborgerskabsprøve. Der henvises herved til afsnit 4.2.2.1.

En udlænding kan også opnå 15 point efter § 11, stk. 5, ved at have udvist aktivt medborgerskab.

Kravet vedrørende aktivt medborgerskab kan bl.a. anses for opfyldt, hvis udlændingen i mindst 1 år har været medlem af f.eks. en forældrebestyrelse, en skolebestyrelse, bestyrelsen for en almennyttig boligorganisation, et integrationsråd eller et ældreråd.

Udlændingen kan dokumentere medlemskab af en forældrebestyrelse ved f.eks. at fremlægge en udtalelse fra daginstitutionen, den kommunale dagpleje, fritidshjemmet eller klubben. Medlemskab af en skolebestyrelse eller bestyrelsen for en almennyttig boligorganisation kan dokumenteres ved henholdsvis at fremlægge en udtalelse fra skolen eller boligorganisationen. Medlemskab af et integrationsråd eller et ældreråd kan dokumenteres ved f.eks. at fremlægge en udtalelse fra den kommunalbestyrelse, der har nedsat rådet.

Kravet om aktivt medborgerskab vil endvidere være opfyldt, hvis udlændingen gennem mindst 1 år har deltaget i børne- eller ungdomsarbejde, f.eks. ved at fungere som træner i en idrætsforening eller ved at gennemføre en dommer- eller træneruddannelse. Det samme gælder deltagelse i et højskoleophold, rollemodelarbejde eller engagement i andre organiserede fritidsaktiviteter for børn og unge, f.eks. lektiehjælp.

Udlændingen kan dokumentere dette ved f.eks. at fremlægge en udtalelse fra den forening eller organisation m.v., som udlændingen har deltaget i arbejdet hos, ved at fremlægge dokumentation for gennemført dommer- eller træneruddannelse, herunder for længden af uddannelsen, eller ved at fremlægge et bevis for deltagelse i et højskolekursus, jf. § 5 i lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler).

Endelig vil kravet om aktivt medborgerskab være opfyldt, hvis udlændingen i mindst 1 år i øvrigt har deltaget i almennyttigt organisationsarbejde, f.eks. hvis udlændingen aktivt har deltaget i arbejdet i en forenings drift.

De almennyttige foreninger, i hvilke aktiv deltagelse kan give point, kan f.eks. være foreninger, der er tilskudsberettiget efter folkeoplysningsloven. Der vil altid være tale om en konkret vurdering, og det vil i den forbindelse være et krav, at der er tale om aktiviteter, der styrker den enkeltes demokratiske udvikling og integration i Danmark, og som kan medvirke til at fremme medborgerskab og fællesskab om det danske samfunds værdier, normer og principper.

Det er ikke et krav, at der er tale om en uafbrudt deltagelse i en organisation m.v. igennem 1 år, eller at udlændingen fortsat deltager i organisationen på tidspunktet, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles. Endvidere kræves det ikke, at udlændingen har deltaget i samme organisation m.v. igennem 1 år. Det kræves derimod, at udlændingen, mens denne har boet lovligt her i landet, har deltaget i en eller flere organisationer m.v. i sammenlagt mindst 1 år.

Udlændingen kan dokumentere at have deltaget i almennyttigt organisationsarbejde ved f.eks. at fremlægge en udtalelse fra den forening m.v., som udlændingen har deltaget i arbejdet hos.

Det påhviler som nævnt udlændingen selv at dokumentere at have udvist aktiv medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i en bestyrelse eller en organisation m.v. Udlændingenservice vil normalt anse den dokumentation, som udlændingen har fremlagt, som tilstrækkelig for at foretage vurderingen af, om der kan gives point, medmindre dokumentationen fremstår som værende urigtig eller falsk.

Tidsubegrænset opholdstilladelse er efter den foreslåede affattelse af § 11, stk. 3, endvidere betinget af, at udlændingen har opnået 15 point efter reglerne i forslaget til § 11, stk. 6.

Efter den foreslåede affattelse af § 11, stk. 6, nr. 1, opnås der 15 point, hvis udlændingen har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder forud for tidspunktet for indgivelse af ansøgningen om tidsubegrænset opholdstilladelse.

delse og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne meddeles,

Udlændinge, der har arbejdet her i landet i 1 år og 6 måneder udover de 2 år og 6 måneder, der kræves efter det beskæftigelseskrav, som er indeholdt i forslaget til § 11, stk. 4, nr. 8, vil således opnå yderligere 15 point.

I forhold til afgrænsningen af begrebet ordinær fuldtidsbeskæftigelse henvises der til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 4, nr. 8.

Efter den foreslåede affattelse af § 11, stk. 6, nr. 2, opnås der 15 point, hvis udlændingen har færdiggjort en lang videregående uddannelse, en professionsbacheloruddannelse, en erhvervsakademiuddannelse eller en erhvervsrettet ungdomsuddannelse i Danmark.

Det påhviler udlændingen at dokumentere, at udlændingen har færdiggjort en uddannelse i Danmark.

Efter den foreslåede affattelse af § 11, stk. 6, nr. 3, opnås der 15 point, hvis udlændingen har bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Der vil på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk blive offentliggjort en oversigt over, hvilke prøver der anses som fornøden dokumentation for, at en udlænding har bestået en prøve på et tilsvarende eller højere niveau end Prøve i Dansk 3. Studieprøven vil være blandt disse prøver.

Efter den foreslåede affattelse af § 11, stk. 7, kan en udlænding, der – uden for de tilfælde, der er nævnt i de foreslåede bestemmelser om kriminalitet i § 11, stk. 4, nr. 2 og 3 – her i landet idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetligt retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, ikke meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse før efter udløbet af de tidsrum, der er nævnt i udlændingelovens § 11 a.

Den foreslåede bestemmelse er identisk med den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 8. Dog er henvisningen til stk. 7 i den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 8, erstattet af en henvisning til stk. 4, nr. 2 og 3, som følge af, at stk. 7 videreføres – med en mindre ændring – i stk. 4, nr. 2 og 3.

Efter den foreslåede affattelse af § 11, stk. 8, kan en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse afvises, hvis ansøgningen ikke er vedlagt de dokumenter eller ikke indeholder de oplysninger, der er nødvendige til bedømmelse af, om tidsubegrænset opholdstilladelse kan meddeles. Den foreslåede bestemmelse er identisk med den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11 d, der samtidig foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Hvis en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse er utilstrækkeligt oplyst, anmoder Udlændingetjenesten efter praksis ansøgeren om inden for en given frist at fremsende de

nødvendige oplysninger/dokumenter eller om at fremsende et korrekt udfyldt ansøgnings-skema.

Hvis de nødvendige oplysninger/dokumenter ikke fremkommer inden fristens udløb, eller ansøgeren nægter at indsende de nødvendige oplysninger/dokumenter, vil Udlændingesservice som udgangspunkt enten meddele afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens § 40 eller efter § 11. Afslag efter udlændingelovens § 40 gives i de tilfælde, hvor ansøgeren ikke har opfyldt sin oplysningspligt – typisk i situationer hvor ansøgeren ikke fremsender de oplysninger eller dokumenter, som Udlændingesservice har anmodet om. Afslag efter § 11 gives typisk i de tilfælde, hvor ansøgeren indsender de efterspurgte oplysninger/dokumenter, men hvor disse ikke er fyldestgørende eller ikke dokumenterer, at kravene i § 11 for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse er opfyldt.

Denne praksis skærpes.

Fremover skal Udlændingesservice normalt afvise ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis ansøgningen ikke er vedlagt alle de dokumenter og indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige til bedømmelsen af, om tidsubegrænset opholdstilladelse kan meddeles.

Kun undtagelsesvist og alene, hvis der kun mangler enkelte oplysninger eller dokumenter, skal Udlændingesservice i stedet for at afvise ansøgningen efter omstændighederne anmode ansøgeren om at fremsende de nødvendige oplysninger/dokumenter. Hvis disse ikke indsendes, skal der normalt gives afslag efter udlændingelovens § 40. Indsender ansøgeren de efterspurgte oplysninger/dokumenter, men er disse ikke fyldestgørende eller dokumenterer de ikke, at kravene for at få tidsubegrænset opholdstilladelse er opfyldt, skal ansøgningen afvises efter den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 8.

Det vil som i dag klart fremgå af ansøgningskemaet for tidsubegrænset opholdstilladelse, hvad ansøgeren skal oplyse og vedlægge af dokumentation i forbindelse med ansøgningen. Udlændingesservice har udarbejdet en særlig ansøgningspakke, der fortsat vil være tilgængeligt på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk.

Den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 9, svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11, stk. 11.

Efter den foreslåede affattelse af § 11, stk. 10, kan der – medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter udlændingelovens § 19 – efter ansøgning meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding, som oppebærer dansk folkepension, eller til en udlænding over 18 år, der indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse inden at være fyldt 19 år og har været i uddannelse eller ordinær fuldtidsbeskæftigelse siden afslutningen af folkeskolen. Det er for begge persongrupper et krav, at udlændingen opfylder de ufravigelige betingelser i stk. 4, nr. 1-7, og medborgerskabsbetingelsen i stk. 5, medmindre Danmarks internationale forpligtelser tilsiger, at et eller flere krav ikke skal stilles, jf. stk. 12.

Den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 10, omfatter udlændinge, der er folkepensionister. Det er i den forbindelse ikke et krav, at udlændingen har optjent fuld folkepension. Det afgørende er, at udlændingen kan dokumentere at have optjent ret til folkepension.

Omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 10, er endvidere udlændinge over 18 år, der indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse inden at være fyldt 19 år, og som har været i uddannelse eller ordinær fuldtidsbeskæftigelse siden afslutningen af folkeskolen. Dette gælder både udlændinge, som efter folkeskolens afslutning færdiggør en uddannelse, og som, på tidspunktet hvor udlændingen søger om tidsubegrænset opholdstilladelse, er i beskæftigelse, udlændinge, som efter folkeskolens afslutning er i beskæftigelse i en periode og på tidspunktet, hvor udlændingen søger om tidsubegrænset opholdstilladelse er i gang med en uddannelse, og udlændinge som har været i uafbrudt beskæftigelse eller under uafbrudt uddannelse efter folkeskolens afslutning og frem til tidspunktet, hvor udlændingen søger om tidsubegrænset opholdstilladelse. Det afgørende er således ikke, i hvor lang tid udlændingen har arbejdet eller været i uddannelse, men at udlændingen har været i gang siden afslutningen af folkeskolen og frem til, at udlændingen søger om tidsubegrænset opholdstilladelse. Søger en udlænding om tidsubegrænset opholdstilladelse efter at være fyldt 19 år, stilles der samme krav som for andre udlændinge.

Folkepensionister og unge udlændinge, omfattet af § 11, stk. 10, kan således opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, uanset at ikke alle de almindelige betingelser er opfyldt. Disse persongrupper kan gives tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis betingelserne i de foreslåede bestemmelser i § 11, stk. 4, nr. 1 (opholdskravet), 2, 3 (kriminalitet), 4 (ingen forfalden gæld til det offentlige), 5 (ingen offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven), 6 (underskrevet erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund) og nr. 7 (danskprøvekravet), samt betingelserne i den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 5 (bestået medborgerskabsprøve og aktivt medborgerskab), er opfyldt.

Efter den foreslåede affattelse af § 11, stk. 11, kan der, uanset at betingelserne i stk. 3, stk. 4, nr. 1, 5, 6 og 8, og stk. 5 og 6 ikke er opfyldt, gives tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, der har et stærkt tilknytningsforhold til Danmark.

Udlændinge, der har et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, kan således opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, uanset at ikke alle de almindelige betingelser er opfyldt. De pågældende skal som hidtil opfylde de betingelser, der er omfattet af de foreslåede bestemmelser i § 11, stk. 4, nr. 2-4. Endvidere stilles beskæftigelseskravet, der er indeholdt i den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 4, nr. 8, i visse enkelte tilfælde over for udlændinge, der har en særlig tilknytning til Danmark. Det drejer sig om udlændinge, der har tilknytning til det danske mindretal i Argentina, jf. nedenfor.

Der er tale om en kodificering af praksis.

Den gældende praksis, hvorefter visse persongrupper, der har et særlig stærk tilknytningsforhold til Danmark, kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse på et tidligere tidspunkt og på andre vilkår end andre udlændinge, opretholdes således. Det drejer sig om udlændinge, der tilhører det danske mindretal i Sydslesvig, udlændinge, der tidligere har haft dansk

indfødsret, udlændinge, der har danske forældre, og udlændinge, der har tilknytning til det danske mindretal i Argentina, og som har danske forældre eller bedsteforældre.

Det betyder, at udlændinge, der tilhører det danske mindretal i Sydslesvig og er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, fortsat kan gives tidsubegrænset opholdstilladelse efter et års ophold, hvis betingelserne i de foreslåede bestemmelser i § 11, stk. 4, nr. 2 og 3 (kriminalitet), nr. 4 (ingen forfalden gæld til det offentlige) og nr. 7 (danskprøvekravet), er opfyldt.

Tilsvarende kan udlændinge, der tidligere har haft dansk indfødsret og er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 d, fortsat gives tidsubegrænset opholdstilladelse efter et års ophold, hvis betingelserne i de foreslåede bestemmelser i § 11, stk. 4, nr. 2 og 3 (kriminalitet), nr. 4 (ingen forfalden gæld til det offentlige) og nr. 7 (danskprøvekravet), er opfyldt.

Endvidere kan udlændinge, der har danske forældre og er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, fortsat gives tidsubegrænset opholdstilladelse efter to års ophold, hvis betingelserne i de foreslåede bestemmelser i § 11, stk. 4, nr. 2 og 3 (kriminalitet), nr. 4 (ingen forfalden gæld til det offentlige) og nr. 7 (danskprøvekravet), er opfyldt, og udlændingen har et stærkt tilhørsforhold til Danmark.

Endelig kan udlændinge, der har tilknytning til det danske mindretal i Argentina, og som desuden har danske forældre eller bedsteforældre og er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, fortsat efter et års ophold gives tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis betingelserne i de foreslåede bestemmelser i § 11, stk. 4, nr. 2 og 3 (kriminalitet), nr. 4 (ingen forfalden gæld til det offentlige) og nr. 7 (danskprøvekravet), er opfyldt.

For den sidstnævnte gruppe gælder det endvidere, at hvis udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter den 1. juli 2006 vil den pågældende som hidtil også være omfattet af beskæftigelseskravet efter den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 4, nr. 8.

De foreslåede skærper med hensyn til den betydning, som kriminalitet skal tillægges i forhold til opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. afsnit 4.2.1.2., omfatter alle udlændinge og vil derfor også gælde for de nævnte persongrupper med særlig tilknytning til Danmark.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 12, finder betingelserne i stk. 4, nr. 4-8, og i stk. 5 og 6, jf. stk. 3, ikke anvendelse, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det.

Forslaget indebærer, at meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ikke skal betinges af, at udlændingen ikke har forfalden gæld til det offentlige, at udlændingen ikke har modtaget offentlig hjælp, at udlændingen har underskrevet en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, eller af at udlændingen har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det.

Forslaget indebærer endvidere, at meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ikke skal betinges af, at udlændingen har opnået 15 point efter § 11, stk. 5, og 15 point efter § 11, stk. 6, i det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det.

Det vil kun være de betingelser, som udlændingen grundet sit handicap m.v. ikke kan opfylde, som der vil blive undtaget fra. Andre krav, som ikke relaterer sig til udlændingens handicap, vil skulle opfyldes, ligesom det gælder for andre udlændinge.

Det følger af artikel 1 i FN's Handicapkonvention, at personer med handicap ifølge konventionen omfatter personer, der har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som i samspil med forskellige barrierer kan hindre dem i fuldt og effektivt at deltage i samfundslivet på lige fod med andre.

Det påhviler udlændingen at dokumentere, at der foreligger et handicap, som bevirker, at der kan ske undtagelse efter § 11, stk. 12. Udlændingen skal således fremlægge dokumentation for, at udlændingen har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som bevirker, at udlændingen ikke kan opfylde betingelserne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der henvises til afsnit 4.4.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 13, er det beløb, der er angivet i den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 4, nr. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, fastsat i 2010-niveau, og beløbet reguleres fra og med 2011 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Til nr. 8

Ved den foreslåede affattelse af § 11 a, stk. 2, samles karensperioderne i den gældende udlændingelovs § 11 a, stk. 2, nr. 1-4 i to grupper, der er indeholdt i forslagene til § 11 a, stk. 2, nr. 1 og 2. Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11 a, stk. 2, nr. 5, udgår som følge af forslaget om, at ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, indebærer udelukkelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 4, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Efter den foreslåede affattelse af § 11 a, stk. 2, nr. 1, er ubetinget frihedsstraf i under 6 måneder til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 8 år fra tidspunktet for løsladelse.

Ved forslaget slås den gældende karensperiode for udlændinge, som er idømt ubetinget frihedsstraf i under 60 dage, jf. den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11 a, stk. 2, nr. 1, sammen med den gældende karensperiode for udlændinge, der er idømt ubetinget fri-

hedsstraf i 60 dage eller mere, men under 6 måneder, jf. den gældende bestemmelse i § 11 a, stk. 2, nr. 2.

Det betyder, at karenperioden for udlændinge, der idømmes ubetinget frihedsstraf i under 60 dage, skærpes fra 5 år til 8 år.

Efter den foreslåede affattelse af § 11 a, stk. 2, nr. 2, er ubetinget frihedsstraf i 6 måneder eller mere, men under 1 år og 6 måneder, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 12 år fra tidspunktet for løsladelse.

Ved forslaget slås den gældende karenperiode for udlændinge, som er idømt ubetinget frihedsstraf i 6 måneder eller mere, men under 1 år, jf. den gældende bestemmelse i § 11 a, stk. 2, nr. 3, sammen med den gældende karenperiode for udlændinge, der er idømt ubetinget frihedsstraf i 1 år eller mere, men under 2 år, jf. den gældende bestemmelse i § 11 a, stk. 2, nr. 4.

Det betyder, at karenperioden for udlændinge, der idømmes ubetinget frihedsstraf fra 6 måneder til 1 år, skærpes fra 10 år til 12 år.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 4.2.1.2.

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 8.

Til nr. 10

Efter den foreslåede affattelse af § 11 a, stk. 4, nr. 1, er dom til behandling, herunder ambulantly behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse, jf. straffelovens §§ 68 og 69, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 4 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog mindst 6 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen.

Ved forslaget slås den gældende karenperiode for udlændinge, som er idømt dom til ambulantly behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse, jf. den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11 a, stk. 4, nr. 1, sammen med den gældende karenperiode for udlændinge, der er idømt behandling i hospital jf. den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 11 a, stk. 4, nr. 2.

Det betyder, at karenperioden for udlændinge, der idømmes ambulantly behandling med mulighed for hospitalsindlæggelse, skærpes fra 2 år til 4 år.

Efter den foreslåede affattelse af § 11 a, stk. 4, nr. 2, er dom til anbringelse i hospital, jf. straffelovens §§ 68 og 69, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 8 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse, dog

mindst 10 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen.

Forslaget indebærer, at karenperioden for udlændinge, der idømmes dom til anbringelse i hospital, skærpes fra 6 til 8 år.

Efter den foreslåede affattelse af § 11 a, stk. 4, nr. 3, er dom til forvaring, jf. straffelovens § 68, jf. § 70, og § 70, til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 20 år fra tidspunktet for rettens endelige bestemmelse om foranstaltningens ophævelse.

Forslaget indebærer, at karenperioden for udlændinge, der idømmes dom til forvaring skærpes fra 15 år til 20 år.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 4.2.1.2.

Til nr. 11

Der er tale om konsekvensændringer af lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 12

Den foreslåede nye bestemmelse i udlændingelovens § 17, stk. 2, indebærer, at en opholdstilladelse bortfalder, når en mindreårig udlænding har opholdt sig uden for landet i mere end 3 på hinanden følgende måneder på genopdragelsesrejse eller andet udlandsophold af negativ betydning for skolegang og integration.

En opholdstilladelse bortfalder automatisk (ex lege), når betingelserne i § 17 er opfyldt. Dette vil ligeledes gælde for de tilfælde, der er omfattet af den foreslåede nye bestemmelse i § 17, stk. 2, om bortfald som følge af genopdragelsesrejser.

Når Udlændingesservice fra en kommune modtager underretning om, at en mindreårig udlænding har været på genopdragelsesrejse, skal Udlændingesservice herefter som i dag vurdere, om opholdstilladelsen må anses for bortfaldet.

Det vil således fortsat være Udlændingesservice, der på baggrund af alle sagens oplysninger, herunder oplysninger fra kommunen, vurderer, om der er tale om en genopdragelsesrejse eller andet ophold af negativ betydning for skolegang og integration. Det vil ligeledes være Udlændingesservice, der vurderer om betingelserne for bortfald af opholdstilladelsen i øvrigt er opfyldt.

Som hidtil vil Udlændingesservice efter ansøgning kunne bestemme, at en opholdstilladelse ikke skal anses for bortfaldet, jf. den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 17, stk. 2, der ved lovforslaget bliver til stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 13. For udlændinge med opholdstilladelse meddelt i medfør af §§ 7-8 (asyl), vil opholdstilladelsen først ophøre efter den foreslåede nye bestemmelse i stk. 2, når udlændingen frivilligt har taget bopæl i hjemlandet

eller har opnået beskyttelse i et tredje land, jf. forslaget til ændringen af den gældende bestemmelse i § 17, stk. 3, der bliver til stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 14.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 14, kan der i de tilfælde, hvor et barns opholdstilladelse er bortfaldet, kun meddeles opholdstilladelse på ny, hvis hensynet til barnets tarv taler derfor.

Ved vurderingen af, om hensynet til barnets tarv taler for meddelelse af opholdstilladelse, skal der som i dag foretages en afvejning af længden og karakteren af barnets ophold her i landet set i forhold til barnets ophold i hjemlandet.

Der er ikke med den foreslåede nye bestemmelse i § 17, stk. 2, tiltænkt nogle ændringer af Udlændingesservices praksis efter udlændingelovens § 17, stk. 2 og 3, § 9, stk. 14, og § 9 c, stk. 1, 1. pkt.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 9.1.

Til nr. 13 og 14

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 12.

Til nr. 15

Efter den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 1, nr. 10, kan en studieopholdstilladelse inddrages, når udlændingen er idømt eller har vedtaget en bøde eller er tildelt en indenretlig advarsel for at arbejde uden fornøden tilladelse eller i strid med de for en arbejdstilladelse fastsatte betingelser, eller når udlændingen over for Udlændingesservice har erkendt at have arbejdet uden fornøden tilladelse eller i strid med de betingelser, der er fastsat for en arbejdstilladelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en studieopholdstilladelse kan inddrages, hvis udlændingen er idømt en bødestraf for ulovligt arbejde, hvis udlændingen som følge af ulovligt arbejde har vedtaget en bøde indenretligt, jf. retsplejelovens § 899, eller udenretligt efter et bødeforelæg, jf. retsplejelovens § 832, hvis udlændingen i medfør af retsplejelovens § 900 har modtaget en indenretlig advarsel for at have arbejdet ulovligt, eller hvis udlændingen over for Udlændingesservice har erkendt at have arbejdet ulovligt.

Dette gælder, selvom den studerende har været studieaktiv samtidig med, at vedkommende har arbejdet ulovligt.

Bestemmelsen finder anvendelse på udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, jf. studiebekendtgørelsens §§ 1-4 eller 5, og gælder uanset, hvornår opholdstilladelsen er meddelt. Det afgørende for, om en studieopholdstilladelse kan inddrages, er, at udlændingen er idømt bødestraf for ulovligt arbejde, har vedtaget en bøde for ulovligt arbejde, er blevet tildelt en indenretlig advarsel for ulovligt arbejde eller over for Udlændingesservice har erkendt at have arbejdet ulovligt.

Anklagemyndigheden skal orientere Udlændingesservice, når en udenlandsk studerende ved domstolene idømmes en bødestraf for ulovligt arbejde, vedtager en bøde for ulovligt arbejde eller tildes en indenretlig advarsel for at have arbejdet ulovligt. Orienteringen kan f.eks. ske ved, at politiet sender en kopi af dommen eller afgørelsen til Udlændingesservice, der hurtigst muligt herefter tager stilling til spørgsmålet om inddragelse.

Der henvises endvidere til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 5.

Til nr. 16 og 17

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 18.

Til nr. 18

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 4, kan en tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse altid inddrages, når en udlænding, der har opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, rejser på ferie eller andet korterevarende ophold til det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at udlændingen risikerer forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7, og forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer sådan forfølgelse, jf. § 7 og § 8, stk. 1 og 2. Der vil kunne ske inddragelse efter den foreslåede bestemmelse i indtil 10 år efter, at opholdstilladelsen er meddelt første gang.

Har en udlænding haft opholdstilladelse i Danmark i 10 år eller derover, vil opholdstilladelsen således ikke kunne inddrages efter den foreslåede bestemmelse. Dette gælder både, når opholdstilladelsen er tidsbegrænset, og når opholdstilladelsen er tidsubegrænset.

Den gældende bestemmelse i § 19, stk. 1, nr. 1, om inddragelse af tidsbegrænsede opholdstilladelser finder anvendelse ved siden af den foreslåede nye bestemmelse, således at den foreslåede nye bestemmelse i § 19, stk. 2, nr. 4, omfatter de tilfælde, hvor en udlænding med konventionsstatus eller beskyttelsesstatus rejser tilbage til hjemlandet for at opholde sig der i en kortere periode alene med det formål at holde ferie, mens den gældende bestemmelse i § 19, stk. 1, nr. 1, som i dag finder anvendelse ved tilbagerejse til hjemlandet i øvrigt og også gælder i situationer, hvor udlændingen ikke har været tilbage i hjemlandet.

Perioden på 10 år regnes fra tidspunktet for den første meddelelse af opholdstilladelsen. Dette gælder, uanset om opholdstilladelsen i en periode har været udløbet, bortfaldet eller inddraget.

Det er tidspunktet for udlændingens indrejse i hjemlandet, der er afgørende for beregningen af, om der er forløbet 10 år fra meddelelse af opholdstilladelsen.

Udlændingesservice skal altid gennemgå sager om udlændinge, der har opholdstilladelse på grundlag af konventionsstatus eller beskyttelsesstatus, og som rejser til hjemlandet, og vurdere, om der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen.

Udlændingesservice skal endvidere forelægge prøvesager om inddragelse på baggrund af rejse til hjemlandet for Flygtningenævnet.

Hvis en udlænding med opholdstilladelse på grundlag af konventionsstatus eller beskyttelsesstatus henvender sig til Udlændingesservice for at få ophævet rejsebegrænsningen i sit rejsedokument eller fremmedpas, vil Udlændingesservice få kendskab til udlændingens rejse til hjemlandet.

En sag om inddragelse af en opholdstilladelse på grundlag af konventionsstatus eller beskyttelsesstatus vil også kunne aktualiseres, hvis udlændingen har været tilbage i hjemlandet uden først at have søgt om ophævelse af rejsebegrænsningen, og Udlændingesservice herefter på anden vis bliver opmærksom på udlændingens rejse til hjemlandet.

Ved afgørelsen af, om opholdstilladelsen skal inddrages, finder udlændingelovens § 26, stk. 1, tilsvarende anvendelse, jf. udlændingelovens § 19, stk. 7, 1. pkt.

Som det fremgår af afsnit 7.2., vil Integrationsministeriet ændre udlændingebekendtgørelsen, således at bekendtgørelsens regler om rejsebegrænsninger for udlændinge med tidsbegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 og § 8, stk. 1 og 2, fremover også omfatter udlændinge med tidsubegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 og § 8, stk. 1 og 2.

Når en udlænding med tidsubegrænset opholdstilladelse på grundlag af konventionsstatus eller beskyttelsesstatus har haft opholdstilladelse i 10 år, vil rejsebegrænsningen i udlændingens rejsedokument eller fremmedpas skulle ophæves.

Efter de gældende regler ophæves en rejsebegrænsning, når en opholdstilladelse på grundlag af konventionsstatus eller beskyttelsesstatus gøres tidsubegrænset. Udlændinge, der på tidspunktet for lovforslagets forventede ikrafttræden den 1. august 2010, jf. lovforslagets § 2, stk. 1, har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse, men har haft opholdstilladelse i mindre end 10 år, vil være omfattet af den foreslåede ordning i § 19, stk. 2, nr. 4, om inddragelse af opholdstilladelse ved tilbagerejse til hjemlandet, men vil ikke have en rejsebegrænsning i deres rejsedokument eller fremmedpas.

En rejsebegrænsning er en af flere muligheder for at kontrollere flygtninges eventuelle tilbagevenden til hjemlandet, og Udlændingesservice kan således på anden vis blive bekendt med tilfælde, hvor en udlænding, der har konventionsstatus eller beskyttelsesstatus rejser tilbage til hjemlandet. F.eks. kan kommunalbestyrelsen efter udlændingelovens § 19, stk. 9, uden samtykke fra udlændingen afgive en udtalelse til Udlændingesservice om de af kommunalbestyrelsen bekendte forhold vedrørende den pågældende, som kommunalbestyrelsen skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag efter § 19, stk. 1 eller 2.

Bliver Udlændingesservice ved en sådan udtalelse fra en kommune opmærksom på, at en udlænding med konventionsstatus eller beskyttelsesstatus rejser tilbage til hjemlandet på ferie eller andet korterevarende ophold, skal Udlændingesservice gennemgå sagen med henblik på at vurdere, om der skal ske inddragelse af opholdstilladelsen.

Udlændinge med tidsbegrænset opholdstilladelse på grundlag af konventionsstatus eller beskyttelsesstatus vil fortsat skulle have en rejsebegrænsning i deres rejsedokument eller fremmedpas, når de har haft opholdstilladelse i 10 år eller mere, idet opholdstilladelsen fortsat vil kunne inddrages ved tilbagerejse til hjemlandet efter den gældende bestemmelse i § 19, stk. 1, nr. 1, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. ovenfor.

Det forudsættes, at Udlændingetjenesten som i dag imødekommer ansøgninger om ophævelse af rejsebegrænsning i rejsedokumenter og fremmedpas, når ansøgningen opfylder udlændingebekendtgørelsens krav.

Det forudsættes også, at Udlændingetjenesten forud for ophævelsen af rejsebegrænsningen i et rejsedokument for flygtninge eller fremmedpas vejleder udlændingen om, at det forhold, at udlændingen indrejser og opholder sig i hjemlandet, vil kunne medføre, at den pågældendes opholdstilladelse inddrages. Hvis udlændingen fastholder sin ansøgning, vil Udlændingetjenesten herefter ophæve rejsebegrænsningen i udlændingens rejsedokument eller fremmedpas.

Efter udlændingelovens § 17 bortfalder en opholdstilladelse, hvis en udlænding opgiver sin bopæl i Danmark. Opholdstilladelsen bortfalder endvidere, hvis udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 6 på hinanden følgende måneder, dog 12 på hinanden følgende måneder, når udlændingen har opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold og har boet lovligt her i landet i mere end 2 år.

Efter § 17, stk. 3, bortfalder en opholdstilladelse, der er givet i medfør af §§ 7 eller 8, først, hvis udlændingen frivilligt har taget bopæl i hjemlandet eller har opnået beskyttelse i et tredje land.

Efter udlændingelovens § 17 a bortfalder opholdstilladelsen til en udlænding, der er omfattet af repatrieringsloven, når udlændingen med henblik på at tage varigt ophold vender tilbage til hjemlandet og har opholdt sig uden for Danmark i mere end 12 på hinanden følgende måneder – efter ansøgning i mere end 24 måneder.

I de tilfælde, hvor en udlændings opholdstilladelse er bortfaldet efter udlændingelovens §§ 17 eller 17 a, vil der ikke være anledning til at vurdere, om opholdstilladelsen skal inddrages.

Udlændingetjenestens afgørelser om inddragelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 og § 8, stk. 1 og 2, efter den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 2, nr. 4, kan indbringes for Flygtningenævnet, jf. § 53 a, stk. 1, nr. 2.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 7.

Til nr. 19

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 15.

Til nr. 20

Ved den foreslåede ændring indsættes straffelovens § 119, stk. 3, 2. pkt., i udlændingelovens § 22, nr. 6.

Udlændingelovens § 22, nr. 6, omfatter allerede straffelovens § 119, stk. 1 og 2. Forslaget indebærer, at også overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 3, 1. pkt., kan medføre udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 6, når det ved fastsættelse af straffen indgår som en skærpende omstændighed, at forholdet er begået mens eller i umiddelbar forlængelse af, at der i området foregår grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted, og den pågældende idømmes ubetinget frihedsstraf. Dette gælder uanset længden af den idømte frihedsstraf og varigheden af den pågældendes ophold i Danmark, jf. 2. pkt.

Ved den foreslåede ændring indsættes også straffelovens § 279, jf. § 285, når forholdet angår socialt bedrageri, samt straffelovens § 289 a i udlændingelovens § 22, nr. 6.

Udlændingelovens § 22, nr. 6, omfatter allerede de grove tilfælde af socialt bedrageri, der straffes efter straffelovens § 279, jf. § 286, eller § 289. Forslaget indebærer, at også overtrædelse af straffelovens § 279, jf. § 285, når der er tale om socialt bedrageri, og overtrædelse af straffelovens § 289 a kan medføre udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 6.

Dette indebærer en udvidet adgang til at udvise udlændinge, der idømmes ubetinget frihedsstraf for socialt bedrageri, idet der vil være adgang til udvisning uanset frihedsstraffens længde og varigheden af udlændingens ophold i Danmark.

Endelig foreslås det at indsætte straffelovens § 291, stk. 1, jf. stk. 4, i udlændingelovens § 22, nr. 6.

Efter bestemmelsen i straffelovens § 291, stk. 1, straffes den, der ødelægger, beskadiger eller bortskaffer ting, der tilhører en anden, med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. Efter bestemmelsens stk. 2, kan straffen stige til fængsel i 6 år, hvis der øves hærværk af betydeligt omfang, eller af mere systematisk eller organiseret karakter, eller hvis gerningsmanden tidligere er fundet skyldig i hærværk, brandstiftelse m.v.

Straffelovens § 291, stk. 2, er allerede omfattet af udlændingelovens § 22, nr. 6.

Forslaget om at indsætte straffelovens § 291, stk. 1, jf. stk. 4, i udlændingelovens § 22, nr. 6, indebærer, at også overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 1, kan medføre udvisning, uanset frihedsstraffens længde og varigheden af udlændingens ophold i Danmark, når det ved fastsættelse af straffen indgår som en skærpende omstændighed, at forholdet er begået mens eller i umiddelbar forlængelse af, at der i området foregår grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted, og den pågældende idømmes ubetinget frihedsstraf.

Det følger af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 26, stk. 2, at hensynene, der er nævnt i § 26, stk. 1, skal tale afgørende imod udvisning, for at udvisning efter bl.a. § 22, nr. 6, ikke skal finde sted. Dette vil være tilfældet, hvis udvisning strider mod internationale

forpligtelser, bl.a. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Endvidere finder det almindelige proportionalitetsprincip anvendelse.

Efter udlændingelovens § 24 a skal der tillige lægges vægt på, om udvisning må anses for særlig påkrævet på grund af grovheden af den begåede kriminalitet, længden af den idømte frihedsstraf, den fare, skade eller krænkelse, der var forbundet med den begåede kriminalitet, tidligere domme for strafbart forhold, eller at kriminaliteten er begået af flere i forening.

Den konkrete vurdering af, om der i de enkelte tilfælde skal ske udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 6, for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 3, 2. pkt., § 279, jf. § 285, når forholdet angår socialt bedrageri, § 289 a, eller § 291, stk. 1, jf. stk. 4, vil skulle foretages af domstolene. Det gælder også vurderingen efter artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 6, indebærer, at udlændingen meddeles indrejseforbud for mindst 6 år, jf. § 32, stk. 3.

Udvisningen indebærer endvidere, at udlændingen i den periode, hvor indrejseforbuddet gælder, ikke kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 og 8, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, jf. § 10, stk. 3.

Efter udlændingelovens § 49 a skal der forud for udsendelse af en udlænding, der har haft opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 og 2, og som er udvist ved dom efter § 49, stk. 1, træffes afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, jf. § 31, medmindre udlændingen samtykker i udsendelsen. En afgørelse om, at udlændingen ikke kan udsendes, jf. udlændingelovens § 31, skal tillige indeholde afgørelse om meddelelse eller nægtelse af opholdstilladelse efter § 7.

I den forbindelse skal det vurderes, om udlændingelovens § 10, stk. 3, er til hinder for, at udlændingen gives opholdstilladelse efter § 7.

Udlændingelovens § 10 blev ændret ved lov nr. 362 af 6. juni 2002. Af bemærkningerne til bestemmelsen (lovforslag nr. L 32 af 13. december 2001, side 18) fremgår bl.a. følgende:

"Der skal efter de foreslåede bestemmelser i § 10, stk. 2-4 – som efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 10, stk. 1 – ved afgørelsen af, hvorvidt der skal gives opholdstilladelse, tages højde for, om sådanne særlige forhold gør sig gældende, at der alligevel skal gives opholdstilladelse. Der kan i den forbindelse henvises til de særlige forhold, der er opregnet i udlændingelovens § 26.

Der skal således foretages en afvejning mellem de i bestemmelsen nævnte forhold, som taler imod opholdstilladelse, og de grunde, som taler for, at ansøgningen om opholdstilladelse imødekommes.

For så vidt angår de udlændinge, der isoleret set er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1 (udlændinge, der risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen nævnte grunde), bemærkes, at afvejningen skal foretages i overensstemmelse med flygtningekonventionen.

Efter flygtningekonventionens artikel 33, stk. 2, kan en flygtning, der er omfattet af konventionen, udsendes til hjemlandet, hvis den pågældende med rimelig grund må anses for en fare for det lands sikkerhed, i hvilket han befinder sig, eller som efter en endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet i det pågældende land.”

Hvis en konventionsflygtning udvises efter udlændingelovens § 22, nr. 6, herunder under henvisning til de straffelovsbestemmelser, der foreslås indsat i bestemmelsen, skal Udlændingetjeneste og Flygtningenævnet i forbindelse med en sag efter § 49 a, hvor § 31 findes at være til hinder for udsendelse, således vurdere, om der er tale om en særlig farlig forbrydelse, og om udlændingen må betragtes som en fare for samfundet.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.

Til nr. 21

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 22

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 33, stk. 3, 1. pkt., har en udlænding, som er omfattet af EU-reglerne eller er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet eller hidtil har haft opholdstilladelse her i landet, og som inden 7 dage klager over en afgørelse om afslag på en ansøgning om opholdstilladelse eller på en ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse eller om inddragelse af opholdstilladelse m.v., ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort.

Den gældende bestemmelse om 7 dages reglen omfatter således blandt andre udlændinge, der hidtil har haft opholdstilladelse her i landet. Det gælder både udlændinge, der har haft opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, og udlændinge, der har haft opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold.

Den foreslåede ændring af § 33, stk. 3, 1. pkt., indebærer, at udlændinge, som hidtil har haft opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, ikke længere vil have automatisk ret til at opholde sig her i landet under klagesagsbehandlingen ved klage inden 7 dage.

Udlændinge, der kan meddeles opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, er blandt andre udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a (beskæftigelse), § 9 c, stk. 1 (, au pair, studier, praktik m.v.), § 9 c, stk. 2 (udsendelseshindrede), § 9 c, stk. 3 (uledsagede mindreårige), § 9 c, stk. 4 (opholdstilladelse efter fribyordningen), § 9 e (opholdstilladelse til visse udlændinge fra Kosovo) og § 9 f (religiøse forkyndere m.fl.).

Udlændinge, der hidtil har haft en opholdstilladelse som nævnt ovenfor, der er meddelt med henblik på midlertidigt ophold, og som inden 7 dage klager over en afgørelse om afslag på en ansøgning om opholdstilladelse eller på en ansøgning om forlængelse af opholdstilladel-

se eller om inddragelse af opholdstilladelse m.v., vil således ikke længere få automatisk ret til at opholde sig her i landet under klagens behandling.

En klage vil efter en konkret vurdering kunne tillægges opsættende virkning. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 6.3.3.2.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 6.3.

Til nr. 23

Efter den gældende bestemmelse i § 33, stk. 3, 4. pkt., har en udlænding, der hidtil har haft en opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, som efter fast praksis ikke kan forlænges yderligere, ikke i medfør af § 33, stk. 3, 1. pkt., ret til at blive her i landet, indtil en klage over en afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelsen er afgjort.

Udlændingelovens § 33, stk. 3, 1. pkt., foreslås ændret, således at den alene omfatter udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, jf. lovforslagets § 1, nr. 22.

Med den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 3, 4. pkt., udgår den gældende bestemmelse som konsekvens af den foreslåede ændring af § 33, stk. 3, 1. pkt.

Det foreslås, at det i stedet indsættes i bestemmelsen, at påklage af en afgørelse, som ikke er omfattet af 1. pkt., kun kan tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis særlige grunde taler derfor.

Den foreslåede bestemmelse er en kodificering af gældende praksis og forudsættes administreret som hidtil.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 6.3.1. og 6.3.3.2.

Til nr. 24

Efter udlændingelovens § 33, stk. 5, har det ikke opsættende virkning, hvis en afgørelse truffet af Udlændingetjenesten efter § 53 b, stk. 1, indbringes for Folketingets Ombudsmand.

Denne bestemmelse foreslås indsat som § 33, stk. 6, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 25.

Efter den foreslåede nye affattelse af § 33, stk. 5, 1. pkt., tillægges en ansøgning om opholdstilladelse, som tillades indgivet her i landet efter de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 18, § 9 a, stk. 4, § 9 c, stk. 5, eller § 9 f, stk. 7, eller en ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 d opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen.

Forslaget er en konsekvens af, at reglerne om opsættende virkning i de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 18, § 9 a, stk. 4, § 9 c, stk. 5, og § 9 f, stk. 6, foreslås ophævet.

Endvidere kodificeres praksis for meddelelse af opsættende virkning i forbindelse med ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 d (tidligere danske statsborgere). Sådanne ansøgninger tillades indgivet her i landet, jf. udlændingebekendtgørelsens § 26, stk. 4.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 6.2.

Til nr. 25

Der er tale om en ændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 24.

Den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 6, 1. pkt., svarer til den gældende bestemmelse i § 33, stk. 5. Bestemmelsens indhold er endvidere præciseret.

Til nr. 26

Med den foreslåede bestemmelse i § 44 a, stk. 11, indføres der hjemmel til elektronisk samkøring af relevante oplysninger fra udlændingemyndighedernes egne registre og andre myndigheders registre med henblik på kontrol af, om herboende udlændinge løbende opfylder betingelserne for deres opholdstilladelse, eller kontrol af at udlændinge ikke arbejder eller opholder sig ulovligt i Danmark.

Bestemmelsen betyder bl.a., at Udlændingetjenesten kan samkøre oplysninger med CPR og BBR med henblik på at kontrollere, om udlændingelovens betingelser for opholdstilladelse er opfyldt.

CPR indeholder adresseoplysninger (nuværende og tidligere, herunder om pågældende er eller har været udrejst i en længere periode), civilstandsoplysninger (nuværende og tidligere ægteskaber), slægtskabsoplysninger (forældre og børn) og statsborgerskab samt eventuelt tidligere statsborgerskab. BBR indeholder boligoplysninger (boligstørrelsen og antal rum).

Det gælder generelt for alle typer opholdssager, at oplysninger fra CPR kan anvendes til at kontrollere, om en udlænding med en gyldig opholdstilladelse er tilmeldt CPR. I modsat fald kan det indikere, at opholdstilladelsen er bortfaldet efter udlændingelovens § 17. Dataudtræk på baggrund af opholdstilladelsernes gyldighed vil blive muligt, når det nye sagsbehandlings-system EstherH er gennemført.

Udlændingetjenesten vil efter bestemmelsen bl.a. kunne samkøre oplysninger fra CPR og BBR med egne registre med henblik på kontrol af, om betingelserne for familiesammenføring er opfyldt, herunder at der skal være samliv på samme bopæl, og at boligen opfylder visse krav. Kontrol af betingelsen om samliv på samme bopæl kan også være relevant i forhold til visse udlændinge med ophold i Danmark efter EU-rettens regler om retten til fri bevægelighed for personer.

Endelig vil Udlændingetjenesten kunne samkøre oplysninger med indkomstregisteret, som indeholder oplysninger om indkomst- og arbejdsomfang (ansættelsessted, lønperiode, løntimer og indkomst m.v.).

Oplysningerne fra indkomstregisteret kan benyttes til at kontrollere, om en udlændings beskæftigelsesforhold er i overensstemmelse med reglerne i udlændingeloven. Hvis udlændingelovens betingelser ikke er opfyldt, kan det give anledning til en sag om inddragelse af opholdstilladelsen, en straffesag som følge af ulovligt arbejde m.v.

Der kan f.eks. være tale om udlændinge, som opholder sig i Danmark med henblik på at studere, men hvor den indberettede indtægt indikerer, at pågældende arbejder mere end det tilladte. Det kan også være udlændinge med en stedfæstet arbejdstilladelse, hvor oplysninger fra indkomstregisteret indikerer et andet eller flere ansættelsessteder. Tilsvarende kan der ved hjælp af registeret udfindes udlændinge, som har en opholdstilladelse på baggrund af aftalerne om working holiday, men hvor oplysningerne indikerer, at den pågældende arbejder flere måneder end tilladt. Registeret kan også bruges til at udfinde udlændinge, der har opholdstilladelse efter beløbsordningen, men hvor oplysningerne indikerer, at den pågældende tjener mindre end 375.000 kroner om året. Endvidere kan oplysningerne fra indkomstregisteret f.eks. anvendes til at udfinde udlændinge, som har tilladelse til at opholde sig i Danmark med henblik på at arbejde, men ifølge indkomstregisteret ikke har en lønindkomst, samt udlændinge, som har opholdstilladelse, men ikke arbejdstilladelse, og alligevel optræder i registeret med en lønindkomst.

Registersamkøringen kan føre til anmeldelse af en arbejdsgiver, som beskæftiger udlændinge uden arbejdstilladelse. Arbejdsgivere, som beskæftiger udlændinge, der ikke har arbejdstilladelse, straffes med bøde eller fængsel, jf. udlændingelovens § 59, stk. 4.

Hvis sagen har ført til anmeldelse ved politiet, følger det af oplysningspligten i persondatalovens § 29, stk. 1, at arbejdsgivere skal informeres om, at udlændingemyndighederne via en udlænding, som arbejdsgiveren har ansat, har kontrolleret arbejdsgiverens oplysninger i indkomstregisteret.

I praksis vil det dog ofte være sådan, at arbejdsgiveren af hensyn til politiets efterforskning m.v. ikke vil blive informeret, jf. persondatalovens § 30, stk. 2, nr. 4. Efter denne bestemmelse kan der bl.a. gøres undtagelse fra § 29, stk. 1, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige interesser, herunder navnlig til forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager.

Hvis arbejdsgiveren på forhånd får meddelelse om, at politiet vil undersøge, om den pågældende har benyttet ulovlig arbejdskraft, vil kontrolformålet risikere at blive forspildt.

Det bemærkes, at en eventuel fravigelse af oplysningspligten i persondatalovens § 29 vil ske efter en konkret vurdering i hver enkelt sag af, om den registreredes interesser findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige interesser, jf. persondatalovens § 30, stk. 2.

Både oplysninger fra CPR, BBR og indkomstregisteret kan benyttes til at kontrollere, om der er indikationer af, at en udlænding opholder sig ulovligt og eventuelt arbejder ulovligt i Danmark. Det kan f.eks. være en udlænding, som har fået sin opholdstilladelse inddraget, jf. udlændingelovens § 19, og er meddelt en udrejsefrist. Udlændingetjenesten kan benytte samkøring fra de nævnte registre til at kontrollere, om udlændingen, hvis udlændingen optræder i

et af de nævnte registre med aktive data, der kan tidsfæstes til efter den fastsatte udrejsefrist, rent faktisk ikke er udrejst. Det samme gælder for en udlænding, hvis opholdstilladelse er bortfaldet, jf. udlændingelovens § 17, men hvor aktive data indikerer, at udlændingen opholder sig i Danmark.

Samkøringerne vil i praksis blive gennemført ved, at Udlændingesservice efter et passende tidsrum udvælger en gruppe inddragelsessager, hvor udrejsefristen er udløbet, og kontrollerer, om der fortsat kan konstateres aktive data i et af de tre registre. Samme fremgangsmåde vil blive anvendt i forhold til bortfaldssager, hvor Udlændingesservice kan udtage sager til registersamkøring for at kontrollere, om udlændinge, hvis opholdstilladelse er bortfaldet, optræder i de nævnte registre med aktive data og således må formodes at opholde sig og eventuelt arbejde ulovligt i Danmark.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.

Til nr. 27

Efter den foreslåede bestemmelse i § 44 c skal kommunalbestyrelsen fremover underrette Udlændingesservice om sager, hvor kommunen har kendskab til eller begrundet mistanke om, at mindreårige udlændinge har opholdt sig uden for Danmark i mere end 3 måneder på genopdragelsesrejser eller andre udlandsophold af negativ betydning for deres skolegang og integration.

Kommunen skal således underrette Udlændingesservice, når kommunen har kendskab til eller begrundet mistanke om, at en mindreårig udlænding har opholdt sig uden for landet på genopdragelsesrejse i mere end 3 måneder, hvor der i dag først skal ske underretning af Udlændingesservice, når udlandsopholdet har varet i mere end 6 måneder.

Kommunens underretning af Udlændingesservice skal foretages umiddelbart efter, at kommunen har fået kendskab til eller begrundet mistanke om, at en mindreårig udlænding har opholdt sig uden for landet på genopdragelsesrejse i mere end 3 måneder.

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 44 c omhandler mindreårige udlændinge, mens der i den gældende bestemmelse henvises til børn. Der er alene tale om en sproglig præcisering.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 9.2.

Til nr. 28

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om at ophæve udlændingelovens § 11 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Til nr. 29

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 7.

Til § 2

Det foreslås i § 2, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. august 2010.

Den foreslåede bestemmelse i § 44 a, stk. 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 26, om registersamkøring træder således i kraft den 1. august 2010.

Udlændingesservice vil dog ikke kunne samkøre oplysninger med henblik på kontrol i forbindelse med lovens ikrafttræden: Samkøring mellem udlændingemyndighedernes egne registre og eksterne registre hos andre offentlige myndigheder forudsætter en periode til udvikling af de tekniske løsninger, som skal ligge til grund for, at den elektroniske samkøring kommer til at fungere sikkert og pålideligt, herunder at de data, som skal indhentes fra de nævnte registre, har den fornødne validitet og kvalitet. Den tekniske løsning udvikles i flere etaper, således at samkøringerne bliver praktisk anvendelige fra de enkelte registre på forskellige tidspunkter.

Det forventes, at indhentning af oplysninger med henblik på kontrolsamkøring fra CPR og BBR vil fungere i praksis fra efteråret 2010 og fra indkomstregisteret fra efteråret 2011.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til § 2, stk. 9.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 2, gælder den foreslåede ændring af § 9, stk. 5, 1 pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 1, alene i de tilfælde, hvor der efter lovens ikrafttræden den 1. august 2010 indgives ansøgning om ægtefællesammenføring.

Efter forslaget til § 2, stk. 3, gælder de foreslåede ændringer af udlændingelovens § 9, stk. 18, § 9 a, stk. 4, § 9 c, stk. 5, § 9 f, stk. 7, og § 33, stk. 5, 1. pkt., som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 2-5, og 24, kun for udlændinge, der indgiver ansøgning efter lovens ikrafttræden. For udlændinge, der har indgivet ansøgning før lovens ikrafttræden den 1. august 2010, finder de hidtil gældende bestemmelser anvendelse.

Det betyder, at de nye regler om, i hvilke tilfælde en ansøgning om opholdstilladelse kan tildeles indgivet efter indreisen i Danmark, finder anvendelse for udlændinge, der fra og med den 1. august 2010 ønsker at indgive ansøgning om opholdstilladelse her i landet. Det samme gælder udlændinge fra og med den 1. august 2010 ønsker at indgive ansøgning om forlængelse af en allerede meddelt opholdstilladelse.

Endvidere gælder den foreslåede regel i § 9 b, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, kun for udlændinge, der indgiver ansøgning efter lovens ikrafttræden. Integrationsministeriet vil således anvende listen over nødvendige lægeoplysninger, jf. bilag 1 til lovforslaget, i sager, hvor ansøgningen indgives fra og med den 1. august 2010. Det gælder både førstegangsansøgninger om humanitær opholdstilladelse efter § 9 b og ansøgninger om genoptagelse og ansøgninger om forlængelse af allerede meddelte opholdstilladelser.

Efter forslaget til § 2, stk. 4, finder de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 11, stk. 1-7 og 10 og § 11 a anvendelse for udlændinge, der fra og med 26. marts 2010 – dvs. datoen for lovforslagets fremsættelse – indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det betyder, at de nye regler om tidsubegrænset opholdstilladelse gælder for alle udlændinge, der fra 26. marts 2010 indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, uanset hvornår de er meddelt opholdstilladelse i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 8, om afvisning af ansøgninger om tidsubegrænset opholdstilladelse, der ikke indeholder nødvendige oplysninger og dokumentation, gælder ikke for udlændinge, der ansøger om tidsubegrænset opholdstilladelse før lovens ikrafttræden den 1. august 2010. Ansøgninger, der indgives fra den 26. marts 2010 til den 1. august 2010, kan således ikke afvises. Udlændingesservice skal i stedet orientere de pågældende om, at der den 26. marts 2010 er fremsat lovforslag om ændrede regler om tidsubegrænset opholdstilladelse, og at vedkommendes sag er omfattet af disse regler. Udlændingesservice skal også orientere om, at det i lovforslaget er foreslået, at lovændringerne træder i kraft den 1. august 2010, og at Udlændingesservice – hvis lovforslaget vedtages – således forventer at opstarte sagsbehandlingen efter de nye regler fra denne dato og vil vende tilbage til udlændingen, hvis udlændingen skal fremlægge anden/yderligere dokumentation og/eller oplysninger.

Ved anvendelsen af de nye regler fra den 1. august 2010 vil der formentlig være udlændinge, der skal meddeles afslag på ansøgningen om tidsubegrænset opholdstilladelse, allerede fordi betingelserne i de foreslåede bestemmelser i § 11, stk. 3 og 4, ikke er opfyldt.

Der vil givet også være udlændinge, som opfylder betingelserne i § 11, stk. 3 og 4, som i mindst et år har deltaget i bestyrelser, organisationer m.v., jf. lovforslagets § 11, stk. 5, som kan opnå 15 point efter den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 6, eller er omfattet af de foreslåede bestemmelser i stk. 10-12, som i øvrigt opfylder betingelserne for tidsubegrænset opholdstilladelse, og som derfor kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse.

Efter forslaget til § 11, stk. 5, kan en udlænding bl.a. opnå 15 point ved at bestå en medborgerskabsprøve. Ordningen med denne prøve forventes at være på plads, således at de første prøver kan afholdes medio 2011.

Meddeler Udlændingesservice i perioden fra lovens forventede ikrafttræden den 1. august 2010 og frem til ibrugtagningen af medborgerskabsprøven afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse til udlændinge, der opfylder betingelserne i § 11, stk. 3 og 4 og 6, men som ikke kan opnå 15 point efter den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 5, og ikke er omfattet af de foreslåede bestemmelser i stk. 10-12, skal Udlændingesservice i forbindelse med afslaget orientere de pågældende udlændinge om muligheden for fra medio 2011 at opnå 15 point ved at bestå medborgerskabsprøven.

Efter forslaget til § 2, stk. 5, gælder udlændingelovens § 17, stk. 2, og § 44 c, som indsat og affattet ved lovforslagets § 1, nr. 12 og 27, alene for udlændinge, der efter lovens ikrafttræden udrejser af Danmark og opholder sig uden for landet i mere end 3 måneder på genop-

dragelsesrejser eller andre udlandsophold af negativ betydning for deres skolegang og integration.

Bortfald af en opholdstilladelse allerede efter mere end 3 måneders ophold i udlandet på genopdragelsesrejse eller et andet udlandsophold af negativ betydning for barnets skolegang og integration kan således kun komme på tale, når barnets udrejse af Danmark finder sted den 1. august 2010 eller senere. Kommunerne skal således også kun indberette efter den nye 3 måneders ordning, når udrejsen sker den 1. august 2010 eller senere. Med hensyn til mindreårige udlændinge, der er udrejst af Danmark før den 1. august 2010 og har været på genopdragelsesrejse, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Den foreslåede regel i § 2, stk. 6, betyder, at den foreslåede regel i § 19, stk. 1, nr. 10, om inddragelse af studieopholdstilladelser ved ulovligt arbejde, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, og den foreslåede ændring af § 22, nr. 6, om skærpede regler om udvisning, jf. lovforslagets § 1, nr. 20, alene gælder lovovertrædelser, der er begået efter lovens ikrafttræden. For lovovertrædelser, der er begået før den 1. august 2010, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Efter forslaget til § 2, stk. 7, gælder § 19, stk. 2, nr. 4, som foreslået indsat ved lovforslagets § 1, nr. 18, alene for udlændinge, der den 1. august 2010 eller senere rejser til det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at udlændingen risikerer forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7.

Det er uden betydning for anvendelsen af den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 2, nr. 4, hvornår forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 2, nr. 4, indebærer, at udlændinge, der efter lovens ikrafttræden meddeles tidsbegrænset opholdstilladelse, skal have indsat en rejsebegrænsning i deres rejsedokument eller fremmedpas. Rejsedbegrænsningen skal være gældende i 10 år regnet fra det tidspunkt, hvor opholdstilladelsen blev meddelt første gang.

Udlændinge, der efter den 1. august 2000 – 10 år før lovens ikrafttræden – er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller 8, stk. 1 eller 2, og som således har haft opholdstilladelse i mindre end 10 år, er også omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 2, nr. 4. Der henvises herved til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 18.

Udlændinge med tidsbegrænset opholdstilladelse på grundlag af konventionsstatus eller beskyttelsesstatus vil som i dag fortsat skulle have en rejsebegrænsning i deres rejsedokument eller fremmedpas, også selvom der er forløbet mere end 10 år fra meddelelsen af opholdstilladelsen, idet opholdstilladelsen fortsat vil kunne inddrages efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1.

Efter forslaget til § 2, stk. 8, gælder ændringen af § 33, stk. 3, 1. pkt., som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 22, for udlændinge, der indgiver klage efter lovens ikrafttrædelse. For ud-

lændinge, der har indgivet klage før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Det foreslås i § 2, stk. 9, at udlændingelovens § 44 a, stk. 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 26, alene kun gælder for udlændinge, der har modtaget forudgående information om, at en sådan kontrol som nævnt i § 44 a, stk. 11, kan finde sted.

Udlændinge informeres ikke i dag om, at de oplysninger, som de pågældende afgiver i forbindelse med en ansøgning om opholdstilladelse, kan kontrolleres ved registersamkøring. I overensstemmelse med oplysningspligten i persondatalovens § 29, herunder at registersamkøring kun kan finde anvendelse på fremadrettede forhold, vil ansøgningsskemaerne blive opdateret med information om udlændingemyndighedernes mulighed for at registersamkøre. Det vil således kun være muligt for Udlændingesservice at anvende registersamkøring i tilfælde, hvor opholdstilladelsen er meddelt på baggrund af et ansøgningsskema, som indeholder information herom.

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 44 a, stk. 11, vil således ikke finde anvendelse for udlændinge, som ikke er blevet informeret om Udlændingesservices adgang til registersamkøring.

Ansøgningsskemaerne vil blive opdateret med information om kontrolsamkøring fra eksterne registre tre måneder før, at de første samkøringer med oplysninger fra CPR og BBR forventes at kunne ske, med henblik på, at der er et antal ansøgninger, der er færdigbehandlet, og som kan gøres til genstand for kontrol.

I første omgang vil det alene være praktisk muligt at samkøre oplysninger fra CPR og BBR, men på et senere tidspunkt vil det blive muligt at samkøre fra alle tre registre. Udlændinge vil blive informeret om, at Udlændingesservice kan samkøre oplysninger fra alle tre registre. Det vil således ikke være nødvendigt at ændre ansøgningsskemaer i takt med, at samkøring fra de enkelte registre bliver praktisk anvendelig, ligesom der ikke vil være risiko for, at der samkøres oplysninger om en udlænding, der ikke er blevet informeret om, at der kan ske samkøring fra et bestemt register.

Til § 3

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Loven kan dog ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de grønlandske og færøske forhold tilsiger.